

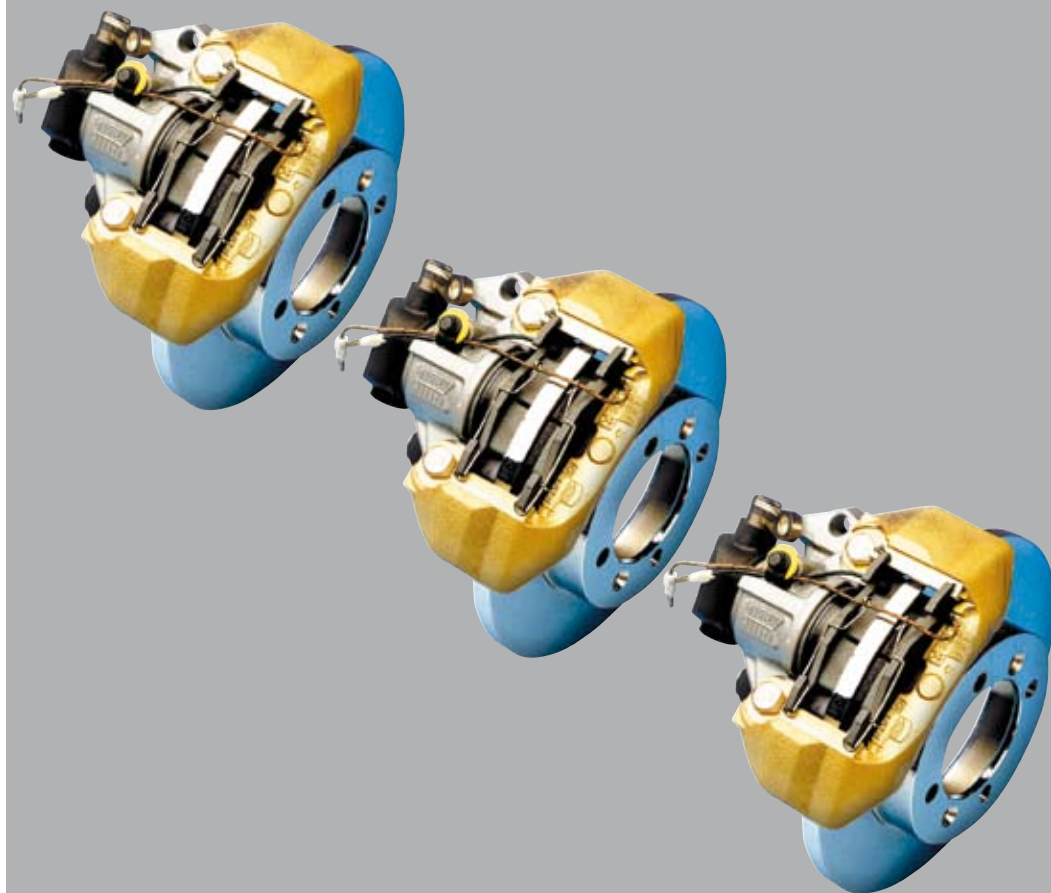
KORPISOTURI

1/11

BROMAN Group

AUTOVARAOSAT JA -TARVIKKEET
VENE | KALASTUS | VAPAA-AIKA
TYÖKALUT | KOTI | SÄHKÖTARVIKKEET

Broman Group Oy on vuonna 1965 perustettu yritys, jonka toiminta on keskittynyt auton varaosa- ja tarvikemyyntiin sekä kodin ja vapaanajan tuotteisiin. Toimimme AD Varaosa-Maailma ja Motonet -liikeketjuina laajalla alueella Suomessa.

 Varaosa
Maailma **motonet**

BROMAN GROUP OY
Postiosoite: PL 169, 80101 Joensuu
Käyntiosoite: Tulliportinkatu 55, 80130 Joensuu
Puh: 044 700 7800 Fax: (013) 254 4199
www.bromangroup.fi
www.varaosamaailma.fi
www.motonet.fi

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinlupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva:
SA-kuva

Graafinen toteutus:
Toimitus

Päätöittäjä:
everstiluutnantti
Martti Koivula
Puh 0299 432 105
Fax 0299 432 109

Toimitus:
Terhi Pelkonen
Jukka Tiihonen
Marko Jalkanen

Taloudenhoitaja:
Jari Nousiainen
Puh 0299 432 190

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.puolustusvoimat.fi/pkarpr
e-mail: pohjois-karjalanprikaati@mil.fi

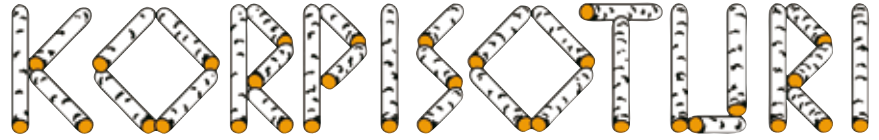
Ulkoasu/taitto/kuvat:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 2 600 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
huhtikuussa ja lokakuussa

Tilaukset:
Puh 0299 432 190
Irttonumero 8,50 euroa
Vuosittilais 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

1/11

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Joukko-osaston tunnukset	6
Pakina	8
Hyvinvointipalsta	10
Perusyksikköesittely	11
Prikaatissa tapahtuu	12
Korven kätköissä	24
Urheilu ja tekniikka	26
Kansainvälinen toiminta	34
Historianurkkaus	36
VMTK	38
Kiltapalsta	40
JR 9 Perinneosasto	47
AUK:n kurssijulkaisu	54

ARVOT TÄHTÄIMESSÄ

savertaiset lähtökohdat suorittaa palvelus riippumatta hänen yhteiskunnallisesta asemastaan, koulutus pohjastaan tai etnisestä taustastaan.

Edellä mainitut vaatimukset ovat Yleisestä Palvelusohjesäännöstä. Prikaatissamme vallitsee hyvä henki, koulutusilmapiiri ja terveet asenteet. Korkealaatuista työtä on tehty vuosikymmenet. Pitäkäämme ne edelleen korkealla tasolla.

Lehtemme sisältöä on hieman uudistettu verrattuna aikaisempaan. Säilytimme vanhat hyväksi koetut osat kuten pakinan, tekniikan ja prikaatissa tapahtuu -palstat. Tällä kertaa käänsimme katseen hieman enemmän prikaatiin ja toimintaamme päin. Aluksi kertaamme joukko-osastomme tunnusmerkit ja symbolit prikaatimme 20-vuotisen taipaleen kunniaksi. Miehemme maailmalla, Esa Viitanen ja Mikko Kettunen kirjoittavat Kosovon lähihistoriasta ja kokemuksistaan rauhanturvatehtävän päättymisestä. Esittelemme uuden maastokuorma-automme ja noteeraamme NLAW panssarintorjuntaohjuskoulutuksen käynnistämisen. Uutena osiona aloitamme yksikköesittelyjen sarjan. Esikunta- ja Huoltokomppania saa ensimmäisenä kunnian kertoa toiminnastaan lukijoillemme. Tiukkaa asiasisältöä keventävät Ahti Korhosen pakina ja Kalle Tuomisen nauruhermoja kutkutteleva kirjoitus viime kesänä käydyistä puolustusvoimien kamppailupäivien tapahtumista.

Vanha sotilastotuus kuuluu, että ei saa jäädä tuleen makaamaan. Toimituskunta ottaa mielellään vastaan palautetta ja kehittämis ehdotuksia. Toivotan antoisia lukuhetkiä Korpisoturimme parissa!

Päätoimittaja
Everstilutnantti
Martti Koivula

Hyvä Korpisoturi-lehden lukija,

Sain pari viikkoa siten kunnian vastata tutkielmaan, jossa kysyttiin puolustusvoimien ja joukko-osastomme arvoista. Kysymykset olivat haasteellisia ja muistilokeroita joutui kaivelemaan verraten ankarasti. Mielenkiinnosta asiaan otin esille vielä Yleisen Palvelusohjesäännön (2009) ja verestin muistiani siitä mitä siinä käsketään sotilaan asemasta, tasa-arvosta ja yhdenmukaisuudesta.

Kiinnitämme asevelvollisten koulutuksessa huomiota oikeaan tervehtimiseen, toimistokäyttäytymiseen, sotilasarvojen osamiseen ja sotilaallisten "karakulaatioiden" läpiviemiseen. Moninaiset ovat ne temput, kun alokkaan on opittava tervehtimään lakki päässä, sisällä ja ulkona, kantamuksen kera ja joukon mukana tai sitten kokonaan ilman päähinettä. Kantahenkilökunta saattaa tarttua Yleiseen Palvelusohjesääntöön

tarkastaakseen oikeat otteet ja menettelytavat, kun käsketty lippuvartion tehtävä lähestyy. Aika ajoin olisi hyvä palauttaa mieleen mitä veloitteita Yleisessä Palvelusohjesäännössä on asetettu myös meille ammattisotilaille.

Todettakoon, että sotilas palvelee poliittisesta ja uskonnollisesta kannastaan riippumatta isänmaataan ja kansaansa. Sotilaan on noudatettava hyviä kohteliaisuus- ja käyttäytymistapoja sekä käyttäytyttävä asemansa mukaisesti sotilaallisesti esimiehiä, vertaisia ja alaisia kohtaan. Kainenlainen kiusaaminen ja simputus ovat kiellettyjä. Henkilöiden eriarvoiseen asemaan asettaminen ja syrjintä sukupuolen, iän, etnisen ja kansallisen alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden, sukupuolisen suuntautumisen ja muun henkilöön liittyvän synn perusteella on kiellettyä. Asevelvolliselle tarjotaan ta-

PÄÄTEHTÄVÄ KIRKKAANA MIELESSÄ

Joukko-osastomme rauhan ajan tehtävät ovat joukkotuotanto (asevelvollisten koulutus), valmiuden ylläpito ja maanpuolustustahdon lujittaminen. Tehtävien toteuttamista tukevat toimiva koulutusympäristön infrastruktuuri ja tarkoituksenmukainen huoltojärjestelmä. Näistä yhteiskunnan suuntaan sekä asevelvollisten lähipiiriin ja sidosryhmiin ylivoimaisesti näkyvin on asevelvollisten koulutus.

Vuosi 2010 oli prikaatissa työntäyteinen ja kiireinen. Koulutukseen, kiinteistömenoihin ja palkkaukseen prikaati käytti noin 19,5 miljoonaa euroa. Tästä summasta lähes puolet käytettiin suoraan asevelvollisten koulutukseen ja loputkin luonnollisesti välillisesti.

Koulutimme perustamisvastuullamme oleviin joukkoihin yhteensä noin 1200 varusmiestä ja naista sekä kertausharjoituksissa, vapaaehtoisissa harjoituksissa ja MPK:n kursseilla noin 1300 reserviläistä.

Samanaikaisesti prikaatista poistui kokeemusta ja osaamista reserviin ja eläkkeelle sekä siirtojen myötä. Kokonaispoistuma

oli 27 henkilöä. Vastaavasti prikaatiin saatiin poistumaa korvaamaan 26 työntekijää, joista 11 aloitti uusina työntekijöinä puolustusvoimien virassa. Näiden nuorien uusien työntekijöiden osaaminen ja oikeudet eivät uudessa tehtävässä luonnollisestikaan vielä täytä jäljelle jäänyttä osaamisvajetta. Kun tähän lisätään se tulevaisuuden kannalta positiivinen asia, että prikaatin nuoremasta ja vähän kokoneemmastakin sotilashenkilöstöstä opiskeli pääosan vuotta eri virkakursseilla yhteensä 18 henkilöä, edellytti se rivissä olleelta henkilöstöltä kokonaisvaltaista venymistä jo perustehtävistä selviytymisessä.

Kiitos osaavan ja vastuuntuntoisen henkilöstön, niin prikaatissa kuin meidän varuskunnallisten yhteistyökumppaneiden osalta, viime vuosi vietiin läpi tyylikkäästi ja kunnialla. Arkiaskareiden lisäksi johdimme Itä-Suomen sotilasläänin alueellisen taisteluharjoituksen kesäkuussa Ylä-Karjalan haasteellisella alueella, valmistelimme prikaatin pääajoneuvokaluston vaihdon ja loimme edellytykset siirtyä käyttämään operatiivisena ajoneuvona maastokuormautoa SISU A2045. Lisäksi ampumaharjoitusalueetta kehittämällä rakennettiin edellytykset aloittaa kuluvana vuonna uuden panssarintorjuntaohjusjärjestelmän koulutus.

Alkanut vuosi 2011 on osoittautumassa ainakin näin alkuvuodesta tarkastellen resurssien kannalta hieman valoisammaksi. Reserviin siirtymisiä ja eläköitymisiä ei ole odotettavissa, viime vuonna koulutetut aliupseerit ovat hankittuine pätevyyksineen kentällä ja Maanpuolustuskorkeakoulusta on tulossa kolme nuorta upseeria vahvistamaan kouluttajahenkilöstöä. Prikaatin määrärahakehitys vuodelle 2011 on noin 20,4 miljoonaa euroa, siis lievästi nouseva. Samoin henkilötyövuosiikiintiöön on saatu hieman lisäystä, mikä antaa jonkin verran mahdollisuuksia panostaa lisää kouluttavien yksiköiden tukemiseen.

Asevelvollisten ja joukkotuotannon kehittämisen tueksi prikaatille on kuluvalle ja tuleville vuosille käsketty mittavat tutkimus- ja kehittämistoimintaan liittyvät tehtävät, yhteensä 25 kappaletta sekä lisäksi 5 kokeilua. Tehtävät ulottuvat mm. kranaatinheitinheittämisen, lähipanssarintorjunnan ja tarkka-ampujatoiminnan kehittämisestä alueellisten joukkojen maastoliikkuvuuden ja huollon tutkimiseen ja kokeiluihin sekä eritasoisten maavoimien johtamis- ja tulenkäytön järjestelmien testaamiseen. Mitavasta työmäärästä huolimatta tämäkin osoittaa, kuinka monitahoista ja syvällistä osaamista sekä tekemisen halua joukkotamme löytyy.

Tänäkin vuonna prikaatiin on astunut ja astuu palvelukseen arviolta 1300 nuorta asevelvollista ja suunnitelmissa on kouluttaa eri koulutustapahtumissa noin 1600 reserviläistä. Prikaati kulkee päätehtävä kirkkaana mielessä eteenpäin.

Kauniita ja lämpimiä kevätpäiviä toivotellen!

Prikaatin komentaja
Eversti Jari Kytölä

KOLLAA KESTÄÄ!

Kollaen Vasama, Kollaa - Uomaan muistomerkki

Kontiolahden varuskunnan pääportin edessä sijaitseva muistomerkki, Kollaen Vasama, on Kollaen taistelijoiden valtakunnallinen muistomerkki. Merkissä on kiveen hakattuna "Kollaa kesti" sekä Talvisodan päivämäärät 30.11.1939–13.3.1940. Muistomerkki on valmistunut vuonna 1959 kuvanveistäjä Kalervo Kallio.

Perustamisasiakirjojen mukaan sijoituspaikaksi valittiin pitkän harkinnan jälkeen Karjalan Jääkäripataljoonan (KARJP) lippuaukio. Valintaan vaikutti se, että Kollaen joukkojen kotiuttamiskeskus oli Kontiolahti, jatkosodan 7. D perustettiin Kontiolahdessa ja se, että KARJP lukee perinteisiinsä Kollaen maineikkaat taistelut. Karjalan Jääkäripataljoonan jatkajana Pohjois-Karjalan Prikaati vaalii Kollaen taistelijoiden perintöä.

Muistomerkkin tuleva sijaintipaikka tarkastettiin Kalervo Kallion toimesta 3.6.1959. Peruskivi muurattiin 6.8.1959, jolloin peruskiveen sijoitettiin patsashankkeen tiedot ja Kollaen muistomitali. Muistomerkkin raaka-aineena käytettiin ensimmäistä kertaa suomalaista tummaa Labradoria. "Valitessani kiveä tätä muistomerkkiä varten halusin saada jotain aiemmin käyttämätöntä, halusin, ettei muistomerkki jäljittelisi mitään, kuten eivät Kollaen miehetkään", kuvaa Kalervo Kallio raaka-aineen valintaa.

Kuvanveistäjän mukaan muistomerkkin muoto, kivikauden aikainen suomalainen nuolenkärki, joka tukevalta alustaltaan veitsenterävänä kohoten kuvaa Kollaen taistelujen tunnelmia, aikoja, jolloin jatkuvasti "veitsenterällä" ollen pureuduttiin lujasti kiinni oman maan kamaraan. Kivi valmistettiin Lehdon kiviliikkeessä lähellä Turkuu. Sieltä kymmenen tonnin painoinen kivi siirrettiin Kallion ateljeeseen lähelle Helsinkiä. Kuullessaan hankkeesta Tasavallan Presidentti Urho Kekkonen halusi nähdä

patsaan ja hän oli näkemäänsä hyvin tyytyväinen.

Lokakuun kuudennen ja seitsemännen päivän välisenä yönä patsas kuljetettiin Kontiorantaan. Patsaan pystytys käynnistyi seitsemäntenä päivänä ja muistomerkkin paljastustilaisuus pidettiin lokakuun 11. päivänä 1959.

Kollaen Vasaman paljastustilaisuudessa kenraalimajuri Yrjö Valkama totesi muistomerkkin pystytetyn tulevaisuudelle – isänmaamme valoisalle tulevaisuudelle. "Pysähtyköön muistomerkkin ääreen nuori varusmies ja joukko tai yksinäinen kulkija, viipyköön siinä hetkisen mieltien. Kirkastu koon hänelle kuva siitä, mitä pienikin kansa voi aikaansaada ja suorittaa, kun se voittaa itsensä ja yksimielisenä asiansa oikeuteen luottaen sulkee rivinsä" lausui Valkama. Vastaanottaessaan muistomerkkiä varuskunnan päällikkö totesi sen kuvaavan jää-

kärin vaatimuksia; kiven kovuutta, vasaman nopeutta, terävyyttä ja iskevyyttä.

Tänäkin päivänä kenraali Valkaman toive toteutuu. Muistomerkkin ääreen pysähty yksinäinen varusmies ja joukko, Pohjois-Karjalan Prikaatin viettäessä arvokkaimmat tilaisuutensa juuri Kollaen Vasamalla.

Lähde:
Karjalaisen ja Karjalan Maan arkistot

Joukko-osaston tunnukset

Pohjois-Karjalan Prikaatin lippu

Joukko-osaston tärkein tunnus on lippu. Lippu esiintyy joukko-osaston merkittävimmissä tapahtumissa. Muun muassa alokkaat vannovat sotilasvalansa lipun läsnäollessa.

Pohjois-Karjalan Prikaatin lippuvaate on jalkaväelle vahvistettua kokoa 120 x 142 cm. Punaiseen ja mustaan nelijakoisessa lipussa on kapea reunoihin asti ulottuva jalasristi, jonka päällikkeenä ovat Karjalan vaakunan tunnuksiset. Tangon kärkenä on leijonakärki. Lipun suunnitellut graafikko Juhani Vepsäläinen vuonna 1991. Lippu naulattiin 15.10.1991 ja vihittiin käyttöön 5.11.1991.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukko-osastoristi

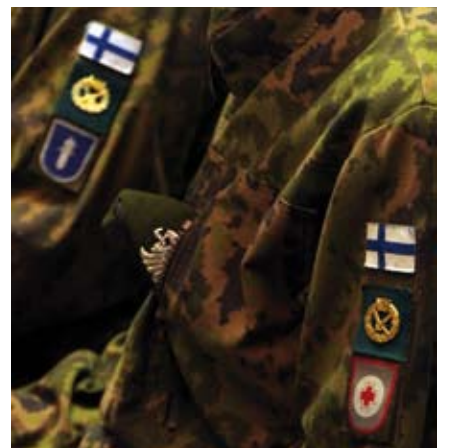
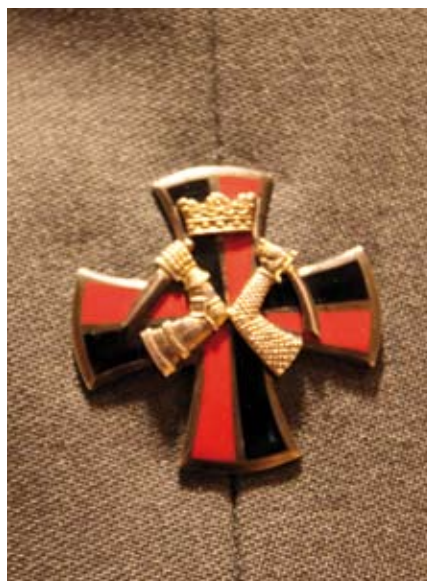
Joukko-osastoristi on eräs arvokkaimmista prikaatissa jaettavista tunnuksista. Ristin myöntämisperusteita tarkastetaan aika-ajoin, mutta asiaperusteena on aina ollut toiminta Pohjois-Karjalan Prikaatin hyväksi.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukko-osastoristi -"Piiluristi" on kuperakärkinen hopeareunuksinen punaiseen ja mustaan viirijakoinen Mantovanristi, jonka päällä on kapea reunoihin asti ulottuva hopeainen Yrjönristi. Ristin päällikkeenä ovat Karjalan vaakunan tunnuksiset. Ristin korkeus on 40 mm ja leveys 40 mm. Joukko-osastoristin on suunnitellut graafikko Juhani Vepsäläinen vuonna 1991.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukko-osastotunnus

Joukko-osaston henkilöstöä yhdistävänä tunnuksena on joukko-osastotunnus, jota jokainen joukossa palveleva kantaa asepuvussaan. Tunnus on sijoitettu maastopuvun vasempaan hihaan tai sitä kannetaan muiden pukujen olkapoleteissa.

Pohjois-Karjalan Prikaatin tunnus kuvaa lipun ja joukko-osastoristin tavoin maakunnallisia tunnuksia. Yläosastaan avoimen ja alhaalta ristikkäisillä nauhoilla sidotun soikean lehväseppeleen päällikkeenä ovat historiallisen Karjalan maakuntavaakunan tunnuksista ristikkäiset miekat, suora länsimainen kaksiteräinen lyömämiekka ja käyrä itämainen sapeli. Lehväseppeleen yläosassa päällikkeenä on sudenhampainen kruunu. Kaikki kultaa, merkissä messinkiä. Tunnuksen on suunnitellut graafikko Juhani Vepsäläinen vuonna 1990.

SYNNYTYSTUSKIA

Lunta on tullut tänäkin talvena. Sama auramies kun aikaisempinakin talvina on odottanut, että saan pihalleni johtavan tieliittymän puhdistettua ja tyrkkää sen sitten lunta täyteen. Soitellessani hirvipas-siryhmäni jäsenelle Tirkkosen Ilkalle Kuopioon mainitsin hänelle kyllästymisestääni ainaiseen lumentyöntelyyn. Ilkalta ei normaaliin tapaan myötätuntoa juuri herunut. "Oekeen, se on oekeen sinullekkiin riistokapitalistille, joka asut omakotitalossa. Mitäs läksit."

Harvemmin on kehtuuttanut kirjoittaminen niin paljon, kun niinä viikoina, jolloin tätä juttua tuhersin. Kaikenlaisia varjoja väikkyi maapallon ja arjen yllä. Käydessäni työnantajani auringon ja valon eli toiminnanjohtajan syntymäpäivillä Helsingissä totesin kaikkein pyhimpien ja pysyvimpien arvojenkin joutuneen kadotukseen. Ikuinen totuus "Toimii kuin junan vessa" ei pitänyt enää paikkaansa. Pendolinon kaikki pytyt olivat täynnä eivätkä suostuneet millään ilveellä vajumaan, ponnisteluistani huolimatta.

Tammi-helmikuun vaihteessa uutiset kuin uutiset alkoi päivätolkulla muutakin kuin formulamaailmaa kuohuttaneella uutisella Robert Kubican ulosajosta. Ei mistään kapakasta vaan rallipolulta ja omin toimenpitein.

Piti ruveta ihan miettimään, miten edesmennyt korpifilosofi isäni olisi alkuvuoden tapahtumiin suhtautunut ja niistä ääneen tuumaillut. Eli rupesin käymään eräänlaista sisäistä dialogia itseni kanssa.

"Sitä kun pittää tekkeytyä rallikusikiksi, vaikka sillä alalla tajiot on vielä ala-asteella."

"No, jo minäkiin aattelin. Vormulakisossa kun heti ryntee turva-auto jarruttelemaan, kun vähänniin pölyä eli autonkappaleita on ratalla. Lähepä sitten ralliautolla sorateihin sepelille hurjastelemaan mutkasta tietä näkymättömiin."

"Vuan on se soma, miten kiire niillä on suoha ukko takasi rattii. Liäkärit ukon hätäsesti saevat kokkoon harsittua, eikä ollu vielä Roopertti koomahöyrystään selevinnä, kun jo Renun tallipiällikkö Riatoore kävi sitä

ratalle houkuttelemassa. Varmuuvella kolomen kuukauven piästä ajjaa jo pualuajoja, tuumas Riatoore saeraalan rappusilla lehtimiehille. Eikun mielikuvaharjoittelemaan ja simulaattoriin, vaekka vasta seuraavana päivänä lääkäriin mukkaan pysty sormiaan heiluttelemalla ilimottamaan, että hengissä ollaan."

"Niin ja kuitenniin epävarmoo tuntuu olevan jopa liäkintähuoltopuolen miesten suaminen formulasirkukseen, kun jatkuvasti kyselöövät, että kuka sitä ens kauvella Rooperttia paekkoo. Näin vaekka ei tiijä, pystyykö ies ajamaankaan, kolaroennista puhumattakkaan."

"Joku valitti, että on epäoukeuvenmukasta, että vormulakuskit tienoo satojatuhansia, eivätkä maksa veroja. Mutta nehän suavat-tii kilometrikorvauksia."

"Mutta kuitennii. Kessee ja evuskuntavualia kohti on vuan mäntävä, iliman Rooperttia."

Tuli tuosta Kubican haverista mieleen eräs Jaakko Tepon liveäänitteessä ollut juttu läheltä piti –tilanteesta: Kylän seppä oli itse rauhallisuus ja hänellä oli tapana todeta tapahtuipa oikeastaan miten hirveitä tahansa, että: "Pahastihan tuossa kävi, mutta olishan tuo voinu käyvä pahemminkiin." Sattui sitten niin, että sepän naapuri tuli savotoiltaan päivää sovittua aikaisemmin kotiinsa ja tapasi vaimonsa sängystä vieraan miehen kanssa. Naapuri suuttui niin, että ampui miehen ja vaimonsa. Muuan kyläläinen vei vähän myöhemmin sepälle viikatteen kunnostettavaksi ja kauhisteli tälle tapahtunutta. Seppä totesi tähän: "Pahastihan tuossa kävi, mutta oeshan siinä voenu käyvä pahemminkiin." "No, eikö tuossa käyny jo tarpeeks pahasti, kun tul kaks ruumista?" ihmetteli kyläläinen. "Jos nuapuri olis tullu kottiisa vielä päevee aekasemmin, en olis tässä sinulle viikatetta takomassa" tuumasi seppä.

Vaalit ovat tosiaan tulossa. Isä oli aikanaan kova vennamolainen. Kävi itkemässä muiten kannattajien kanssa kotikyläni vaalilaisuksissa, joissa Vennamo oli puhumassa.

Pakina

Tavatessaan isompia talollisia, ärsytti isä heitä piikkikäillä poliittisilla kannanotoillaan niin, että eräskin heistä lopetti pihatiemme linkoamisen.

"Vennamon puoluesihteerillä Eino Poutiaesellahan ol jonnii verran ulukonevat korvalehet. Sen takia ilikeemieliset sanovat Einoo ossuuspankin maenokses. Olivat näkevinnään maenoksen olevan ikkäänkuin Poutiainen puun takana."

"Einohan ol mopollaan kova kiertämään Pohjoes-Karjaloo sannoo levittämässä. Ei siihen nykyset nappaskenkäukot lähtis. Vaalilupauksettii olvat erlaeset, kun nykyvään: Muata muattomille, suota suottomille ja joka mökkii mopo. Nyt luppoovat joka mökkiin saan mekan luajakaistan ja valokuapelin. Kaevoksen, liikenneympyrän ja tuulivoemalan joka kyllään. Kyllä homma pyörii vualiin jäläkeen."

"Suopa nähä, miten kehuuvat eli syyttelevät tuas vualitenttilöissä puoluveet toesiaan laatapinoista, sivu suun ja suun mauks puhumisista, homojen puolesta rukkoilusta ja jääviyvestä. Vaekka tottuus on, että jos pistettä koko porukka mustaan jätesäkkii, pyöräytettä ja nappautettas vasaralla, aena syylliseen sattus."

Vastatuulesa tuntuvat ns vanhat puolueet olevan. Samoin oli tilanne kahdella blondilla pyöräretkellä. Heitä vastaan puhalsi kova tuuli. Toinen blondeista sanoi: "Toivottavasti takaisin tullessa tuuli kääntyy."

Umpihanki-jotoksella, josta kulmassa oleva kuva on otettu, ajatukset sinisty sen verran - pilaantumatta kokonaan - että vaatimukset määrämuoto ja määrämitta, lopulta tämänkin jutun osalta täyttyivät.

Res alik Jussi Raerinne: "Ollaan hiljoo, jäniksis luuloo. Vähän jos kiäntää, sattuuko kohalle?"

Piiripäällikkö
Ahti Korhonen

Myös Teidän tukenanne

Karjalaisen Kulttuurin
Edistämisyhdistys
puh. (013) 122 155

NELJÄ VUODENAIKAA

Mennyt tammikuu oli hieno kokemus. Lunta, pakkasta ja välillä lauhaa. Muutaman vuoden tauon jälkeen on saanut hiihtää lyhyen päivän kääntyessä illaksi. Sininen hetki tammikuussa ulkoillessa on ihmistä hoitava kokemus. Erityisesti tänä talvena minulla on ollut mahdollisuus harrastaa liikuntaa myös työajalla kaksi tuntia viikossa. Jo tammikuussa olen huomannut yllätyksen joka on vastassa aina keväällä: päivä pitenee! Keskellä talvea on jo vihje tulevasta kevästä ja kesästä, valosta ja lämmöstä. Meillä on etuoikeus kokea vuodenajat.

Uskonpuhdistaja Martti Luther katsoi vuodenaikoja vähän etelämpänä Saksan itäosissa. Hän antoi vuodenaajoille ihmistä opettavan merkityksen. Joka syksy luonnon valmistautuessa tulevaa talvea varten näemme luonnon ympärillämme ikään kuin kuolevan. Se kertoo jotakin ihmisen osasta. Kuolema kuuluu ihmisen elämään. Meillä on vain rajallinen määrä elämän päiviä. Mutta niin kuin luonto syksyllä ”kuolee”, se keväällä herää uutta kesää ja kasvua varten. Luonto opettaa Lutherin mukaan jotakin ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta elämästä. Muistan kuinka ihmettelin omakotitaloni puutarhassa aina kesäkuussa sitä kiihkoa ja vimmaa, jolla kukkamaan kukat kasvoivat. Viikon rippikoululeirin jälkeen piti käydä katsomassa miltä takapiha näytti ja se näytti aina ihan erilaiselta kuin leirille lähtiessä!

Joitakin vuosia sitten opintomatalla ikuisessa kaupungissa olimme syömässä silloisen Helsingin piispan Eero Huovisen ”lempiravintolassa” via Cavourilla. Alkuruokaa, antiapastoa, valitessani huomasin listan viimeisenä yksinkertaisen kotonakin helposti ”valmistettavan” herkun: vesimeloni ja Parman ilmakeivattu kinkku. Valitettavasti sitä ei ole saatavilla, ei ole vesimeloniaika, sanoi tarjoilija. Me olemme tämän unohtaneet. Tomaatteja pitää syödä ympäri vuoden, hiihtää ja luistella pitää kesällä, talvella pitää uida lämpimässä vedessä, tropiikkiin hedelmiä pitää olla ruokapöydässä ympäri vuoden.

Lapsuuden suuri herkku oli uusi peruna, jonka mummo nosti suoraan penkistä pesun kautta kattilaan. Maltammeko me odottaa uusia perunoita omasta puutarhasta tai Joensuun torilta paikalliselta tuottajalta juhannuksen tienoilla vai pitääkö saada niitä jo toukokuussa. Silloin ne ovat jossakin kaukana kasvaneita eivätkä maistu kuten lapsuuden mummolassa.

Vuodenaikojen lisäksi vuodenviertoon kuuluu toinenkin hieno asia, jonka olemme saaneet. Kirkkovuoden juhlat rytmittävät elämäämme. Joulun on jo kaukana takana ja vielä kauempana edessä. Vuoden lyhyimpinä päivinä pysähdyimme muutamiksi päiviksi, ehkä nukuimme tavallista pidempään, tapasimme läheisiämme,

söimme hyvin ja kuulumme aika monella eri tavalla ”uutisen” siitä, kuinka Jumala tuli ihmiseksi.

Pääsiäinen on vielä edessä. Tänä vuonna vietämme sitä erittäin myöhään. Yksi pääsiäisen viehätöksistä onkin siinä, että aina pitää katsoa kalenterista, mihin kohtaan kevättä se tänä vuonna sattuu. Hiljaisella viikolla saamme kuulla Vapahtajan matkasta kuolemaan. Pääsiäisenä kohtaamme uutisen ylösnousemuksesta. Pääsiäisviikolla kuulemme todistuksia Ylösnousseen kohtaamisista. Kaksi viikkoa jolloin joka päivälle on omat Raamatun kohtansa! Tänä keväänä pääsiäiseen sidotut pyhät Helatorstai ja Helluntai ovat vasta kesäkuussa. Helluntaita ei niin enää huomaa, koska se on sunnuntaina. 2.6 torstaina on palkallinen vapaapäivä, kun muistamme Kristuksen taivaaseen astumista. Papin näkökulmasta kirkkovuosi on hieno asia. Saarnoissaan ja puheissaan joutuu tarkastelemaan muitakin kuin mieliteemojaan. Eiköhän se ole hyvä juttu myös kuulijan kannalta?

Eikun nauttimaan vuodenaajoista ja kirkkovuodesta.

Teksti:
Vs.sotilaspastori Petri Rask

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA -taistelujen tukena

Esikunta- ja Huoltokomppania (EHK) perustettiin 1.7.1998 prikaatin organisaatiomuutosten yhteydessä, jolloin Kuljetuskomppania ja Esikuntakomppania yhdistettiin Esikunta- ja Huoltokomppaniaksi. Alusta alkaen Esikunta- ja Huoltokomppaniassa on annettu prikaatin kuljettajakoulutus ja yksikössä on palvellut B-palveluskelpoisuusluokkaan kuuluvia varusmiehiä. Vuoden 2001 alusta alkaen EHK on kuulunut Karjalan Jääkäripataljoonan alaisuuteen. Sotilaspoliisikoulutus siirtyi Sissikompaniasta Esikunta- ja Huoltokomppaniain lokakuussa 2002. Viimeisimpänä muutoksena oli syksyllä 2010 aliupseerikurssin Sotilaspoliisilinjan ja Moottorilinjan siirtyminen yksikköön.

Esikunta- ja Huoltokomppaniassa tarjotaan varusmiespalvelukseen astuvalle monipuoliset mahdollisuudet hyödyntää ja syventää osaamistaan haastavassa koulutusympäristössä. EHK koostuu kolmesta osastosta: Koulutusosastosta, Sotilaspoliisiosastosta ja Kuljettajakoulutuskeskuksesta. Kaikki osastot kouluttavat varusmiehistä erityisosaajia huollon- tai sotilaspoliisialan tehtäviin sekä prikaatin tukitehtäviin. Komppania joukko tuottaa asevelvollisia sodanajan huolto- ja sotilaspoliisiyksiköihin.

Koulutusosasto vastaa alokkaiden peruskoulutuskauden koulutuksesta. Erikoiskoulutuskaudella koulutusosasto vastaa prikaatin lääkintämieskurssin ja sotilaskeittäjäkurssin johtamisesta. Joukkokoulutuskaudella koulutusosasto vastaa huoltokomppanian koulutuksen järjestelystä. Koulutusosasto kouluttaa varusmiehiä muun muassa lääkintämiehen, täydennys-

miehen asentajan ja sotilaskeittäjän tehtäviin. Koulutusosastoon kuuluvat myös B-palveluskelpoisuusluokkaan määräytyvät komennuspaikkamiehet sekä sotilassoittajat, joiden päivittäiset palvelustehtävät muun kuin sotilaskoulutuksen osalta tapahtuvat prikaatin tukipalveluissa sekä soittokunnassa.

Sotilaspoliisiosasto vastaa prikaatin varusmiesten sotilaspoliisikoulutuksesta. Koulutus koostuu sotilaspoliisimiehen peruskurssista ja jatkokurssista. Sotilaspoliisimiehen peruskurssi antaa perusteet toimia rauhan ajan vartiopalveluksessa puolustusvoimien kohteilla. Koulutuksen painopiste on voimakeinojen käytön koulutuksessa ja vartiokoulutuksessa. Sotilaspoliisimiehen jatkokurssi koostuu sotilaspoliisien sodanajan tehtävien koulutuksesta. Koulutusaiheita ovat muun muassa kohteensuojaus, henkilönsuojaus, ase- ja ampumakoulutus mukaan luettuna ryhmäaseet (haulikko ja tarkkuuskivääri), asutuskeskustaistelu ja liikuntakoulutus. Kurssin aikana muutama sotilaspoliisimies suorittaa lääkintämies-, tarkka-ampuja- ja lähettien ajolupakurssin.

Kuljettajakoulutuskeskus toteuttaa prikaatin kuljettajaopetuksen ja -koulutuksen. Raskaan ajoneuvon kuljettajakoulutuksen lisäksi Kuljettajakoulutuskeskus kouluttaa varusmiehiä ja kantahenkilökuntaan kuuluvia B-ajo-oikeus-, moottorikelkka-, moottoripyörä- ja hälytysajolupakursseilla. Kaikista varusmiespalvelukseen astuvista noin 25 % osallistuu palvelusaikanaan kuljettajaopetukseen tai -koulutukseen. Kuljettajakoulutuksen volyymistä kertoo erilaisten ajo-oikeuksien loppukokeiden määrä, joka on saapumiserää kohti noin 450.

Raskaan ajoneuvon kuljettajia C- ja CE-ajokorttiluokkiin koulutetaan kaikkien prikaatin perusyksiköiden tarpeisiin noin 100 henkilöä saapumiserästä. Ajokorttiopetuksen lisäksi koulutukseen osallistuvat saavat ammattipätevyyskoulutuksen ja kotiutuksessaan koulutuksen tuottaman ajokortin ja ammattipätevyden reserviin. Koulutukseen valittavilla tulee olla vähintään 6 kuukautta aiemmin myönnetty B-luokan ajokortti. C- ja CE-luokan kuljettajaopetukseen osallistuvat palvelevat kaikissa perusyksiköissä ryhmän kuljettajina ja monipuolista erityisosaamista vaativissa huollon tehtävissä.

Yksikön päällikkönä lähetän lämpimät terveiset EHK:ssa palvelleille ja samalla toivotan tulevat korpisoturit tervetulleiksi monipuolista koulutusta antavaan perusyksikköön!

Teksti:
EHK:n päällikkö
Yliluentantti Juuso Orava

ALUETOIMISTON KATSAUS

Pohjois-Karjalan Alueuimistolla on takanaan sen kolmas toimintavuosi. Vuosi 2010 toteutui kaikkien tehtävien osalta suunnitelmien mukaisesti. Kyseistä vuotta sävyttivät erityisesti useat henkilöstövaihdokset toimistossa sekä entisestään tiivistynyt yhteistyö eri sidosryhmien ja yhteistyökumppaneiden kanssa.

Alueuimistosta siirtyi vuoden alussa Maasotakoululle apulaisosastopäällikkö, majuri Janne Myller. Työvuodet puolustusvoimissa tulivat täyteen toimistosihteeriksi Paula Koikkalaisella ja kapteeni Timo Tiaisella keväällä sekä luutnantti Ari Turusella ja majuri Antti Tiilikaisella syksyllä. Uutena apulaisosastopäällikkönä aloitti 1.1.2011 everstiluutnantti Jari Enberg, joka tuli tehtävään Maavoimien Esikunnasta Mikkelistä. Osastoupseerien tehtäviin ovat siirtyneet yli luutnantti Mikko Saastamoinen ja kapteeni Mikko Pesonen prikaatin esikunnan henkilöstöosastolta. Osastoesiupseerin tehtävää on hoitanut 1.1.2011 alkaen majuri Arto Muhonen. Alueuimiston päällikön sihteerin tehtävät siirtyivät toimistosihteeriksi Titta Tanskaselle. Toivottavaa on, että henkilöstövaihdokset ovat nyt joksikin aikaa ohi ja kykenisimme toimimaan tällä henkilöstöllä useita vuosia.

Kevään ja kesän aikana alueuimisto osallistuu taas moniin eri tapahtumiin päätehtäviensä ohessa, seuraavassa niistä muutama sana. Alueellinen maanpuolustuskurssi järjestetään yhteistyössä Itä-Suomen aluehallintoviraston kanssa Kontiorannassa 11.–15.4. Oppilaita kurssille tulee eri puolilta maakuntaa yhteensä noin 60. Kevään yksi

tärkeimmistä tehtävistämme liittyy maakuntajoukkoihin. Toisen maakuntakomppanian perustaminen on nyt käynnissä. Tavoitteena on, että sen henkilöstö olisi rekrytoitu 4.6. mennessä. Koulutus aloitetaan heti syksyllä ja toteutetaan pääosin vuosien 2012–2014 aikana. Kaikkia komppaniaan mukaan haluavia reserviläisiä pyydän ottamaan yhteyttä alueuimiston alueupseeri, majuri Arto Jeskaseen. Ensimmäinen komppania on koulutettu poikkeusolojen tehtäviin vuosina 2008–2010. Se kykenee antamaan nyt myös virka-apua muille viranomaisille normaalioloissa. Komppania osallistuu Itä-Suomen sotilasläänin paraatiin puolustusvoimien lippujuhlan päivänä Joensuussa 4.6.2011.

Kevään aikana valmistelemme syksyn kutsunnat, jotka toteutetaan edellisten vuosien malliin jokaisessa kunnassa, tällä kertaa elo–lokakuun aikana. Syksyn kutsunnoilla tarkastamme vuonna 1993 syntyneitä miehiä, joita maakunnassamme on 1046. Ennen kutsuntoja valitsimme nuoria naisia vapaaehtoisen varusmiespalvelukseen Kontiorannassa 8.4.2011.

Alueuimiston yksi keskeinen tehtävä on tukea veteraanijärjestöjen ja -yhdistysten toimintaa. Siihen liittyen sekä alueuimisto että prikaati tukevat Finnairin veteraaneille järjestämää perinteistä Rosvopaistitilaisuutta Joensuussa 5.8. Vuonna 2007 vastaavaan tilaisuuteen Onttolassa osallistui yli 700 veteraania puolisoineen.

Itä-Suomen sotilasläänin reserviläisten ry:n näkökivääriampumakilpailu toteutetaan

meillä edellisvuosien tapaan Kontiorannassa 28.8.2011. Pyhäselän Reserviläiset ry on voittanut kilpailun jo kolmena vuotena peräkkäin - käykö näin myös tänä vuonna? Meidän järjestäjien toiveena on, että jokaisen yhdistys asettaisi kilpailuun vähintään yhden joukkueen (4 viisi henkilöä). Kilpailukutsu jaetaan yhdistyksille kevään loppupuolella.

Olemme jo ryhtyneet suunnittelemaan vuoden 2012 toimintaa. Esimerkiksi vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen kurssisuunnitelma on jo valmis. Tämän lehden ilmestyessä on myös pidetty jo vuoden 2012 maanpuolustustilaisuuksien allakointitilaisuus yhteistoiminnassa Karjalan Poikien Killan kanssa. Hyvissä ajoin tehdyt suunnitelmat ja muukin ennakointi antavat alueuimistolle ja prikaatille hyvät perusteet sekä mahdollisuuden toteuttaa laadukkaasti meiltä eri tapahtumiin toivottu tuki.

Lopuksi haluan kiittää vielä kerran yhteistyökumppaneitamme ja toimintaamme tukeneita menneestä vuodesta 2010. Samalla kiitän lämpimästi vielä kaikkia niitä henkilöitä ja eri organisaatioita, jotka muistivat minua monin eri tavoin täyttäessäni 50 vuotta joulukuussa!

Teksti:
Alueuimiston päällikkö
Everstiluutnantti Jouni Mattila

Prikaatissa tapahtuu

Pitkä, kuuma kesä

16.8. Kontiorannan ampumaradalla valovoivasta alkunsa saanutta maastopaloa sammuttamassa oli oman kaluston lisäksi Kontiolahden palolaitoksen yksikkö.

Utin NH90-helikopteri sammutti Sotinpuron harjoitusalueen maastopaloa 20.8.2010.

Kotiväkipäivä 28.8.

Heinäkuun saapumiserä vietti kotiväkipäivää varuskunnassa, kotijoukot pääsivät tutustumaan asevelvollisuuttaan suorittavan varusmiehen arkeen ja ympäristöön. Ennen valatilaisuuksia omaiset nauttivat maittavan lounaan muonituskeskuksessa.

SOTILASVALA 28.8.2010

Saapumiserän 2/10 sotilasvala pidettiin elokuun viimeisenä lauantaina Kontiorannassa. Sepeleenlaskun ja sotilasvakuutuksen jälkeen alokkaat asettuivat paraatimuodostelmaan varuskunnan urheilukentälle. Sotilasvalan ja -vakuutuksen antajia oli kaikkiaan 620, joista naisia 21. Prikaatin komentaja suoritti paraatikatselmuksen ja valakaavan esilukijana toimi Pohjois-Karjalan Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Olavi Lösönen.

Sepele laskettiin Kollaan Vasamalle. Sepeleen laskijoina Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen piiripäällikkö Ahti Korhonen, prikaatin komentaja, eversti Jari Kytölä ja Kontiolahden kunnan edustajana kunnanvaltuutettu Mauri Tikkanen.

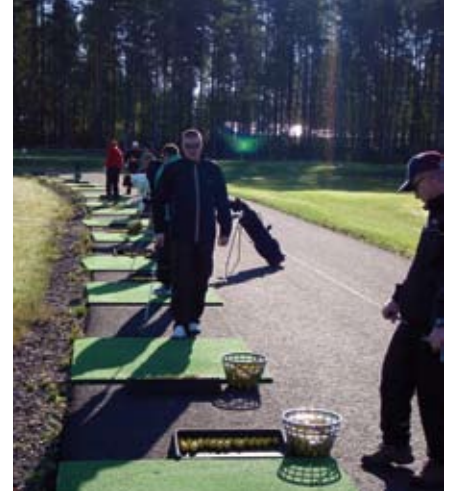
Sotilasvakuutus annettiin prikaatin auditoriossa.

Sotilasvalan vannomisen jälkeen oli vuorossa ohimarssi. Ohimarssireitillä kuvattiin ahkerasti marssiosastoja ja tähyteltiin "omia" poikia ja tyttöjä.

TYHY-PÄIVÄ 31.8.2010

Työhyvinvointitoimikunnan järjestämä perinteinen tyhy-päivä suuntautui tällä kertaa Joensuuhun, Pilkon golfkentälle, jossa tutustuimme "kolopallon" saloihin Karelia Golfin Aki Kerosen johdolla. Matkaan uskaltautui kaikkiaan 26 prikaatilaista.

Matkaan lähdimme klo 8.30 autohallilta. Perille saavuimme juuri ennen yhdeksää, jolloin tapasimme opettajamme. Lyhyen esittelyn ja perehdyttämisen jälkeen siirryimme rangelle opettelemaan oikeaa mailaotetta ja lyöntiä. Heti alkuun saimme havaita, että kysymyksessä on taito- ei voimalaji. Kädet rakkuloilla jatkoimme pallojen lyömistä vaihtelevalla menestyksellä Akin aina välillä meitä kärsivällisesti ohjaten ja opastaen.

Sitten kun palloja oli riittävästi lyöty ja useita mailoja kokeiltu, oli aika siirtyä har-

joittelemaan lähipeliä. Opettelimme lukemaan kentän muotoa ja tarkkailemaan lyönnin voimakkuutta ja oikeaoppista heilahdusta. "Leikkimielisessä" puttauskisassa havaitsimme, että lähipeli erottaa amatööriläiset amatööreistä. Ei ole helppoa, ei.

Pidemmälle edistyneillä oli mahdollisuus kiertää kuusireikäistä par 3 kenttää. Meistä ainoastaan neljä uskaltautui kokeilemaan taitojaan kentällä.

Aika meni kuin siivillä ja pian oli aika lausua kiitokset erinomaiselle ja kärsivälliselle opettajallemme. Loppukeskustelun aikana keskustelimme mm. mahdollisuudesta suorittaa green card, golfin ajokortti, joten ainakin kiinnostus heräsi keskuudes-

samme. Tiedä vaikka joukostamme kasvaisi uusi Mikko Ilonen. Aika näyttää...

Päivä päättyi työhyvinvointitoimikunnan tarjoamaan lounaaseen muonituskeskuksessa. Loppuun voisi kirjoittaa lasten laulun sanat "ja meillä kaikilla oli niin mukavaa..."

Enemmänkin olisi väkeä mukaan mahtunut. Mitä pitäisi työntekijöille tarjota / luvata, jotta olisi valmis irtaantumaan hetkeksi arkisesta ahertamisesta? Menkäämme kaduille kyselemään, mikä työnantaja sat-saa työntekijöihinsä ja työssä viihtymiseen yhtä paljon. Näillä kuitenkin mennään.

Teksti ja kuvat:
Mika Räisänen

Terveitä aamuja -teemapäivä 31.8.

Teemapäivän rastikoulutuksiin kuului muun muassa alkusammutuksen harjoittelua ja liikuntakasvatusta tämän päivän jumppaohjein.

Jalkaväen tarkastajan seurantakäynti 23.9.

Jalkaväen tarkastaja, eversti Ville Hyvärinen kävi seurantakäynnillään tarkastamassa hänelle varsin tuttuja olosuhteita. Entinen prikaatin komentaja totesi perusasioiden olevan kunnossa. Varusmieskoulutuksesta varsinkin lääkintämiesten koulutuksen taso ilahdutti tarkastajaa.

Prikaatikenraali Nikkilä vierailulla 12.10.

Kansallisen puolustuspolitiikan yksikön johtaja, prikaatikenraali Markku Nikkilä Puolustusministeriöstä teki seurantakäynnin prikaatiin 12.10.2010. Prikaatin johdon kanssa käytyjen keskustelujen lisäksi painopiste käynnillä oli varusmieskoulutuksen seuraaminen ja keskustelut varusmiesten kanssa.

Prikaatissa tapahtuu

“Ilkan pojat” 28.10.

Kenraaliluutnantti (evp) Ilkka Halonen seurueineen vierailivat lokakuun lopussa prikaatissa. He tutustuivat varuskunnassa huollon eri toimipisteiden lisäksi nykyiseen varusmieskoulutukseen ja varusteisiin.

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys sai lahjoituksen

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys vastaanotti torstaina 18.11.2010 lahjoituksen. Lahjoituksen tekivät kauppaneuvos Väinö H. Broman ja rouva Riitta Broman. Lahjoituksena saatiin uusi auto – Volkswagen Touran – sisarten kyydittämiseen. Samassa tilaisuudessa auton hallinta luovutettiin Pohjois-Karjalan Prikaatille. Luovutuksen vastaanotti prikaatin komentaja, eversti Jari Kytölä. Lahjoituksena saadusta autosta säästyneet rahat sotilaskotiyhdistys käyttää varusmiesten ja -naisten viihtyvyyteen.

- taidolla optimaaliseen tulokseen -

 OPTIMUS
TILITOIMISTO

www.tilitoimistooptimus.fi

 Tietokate Oy
Taloushallinnon ammattilainen

YRITTÄJÄ – PARANNA KILPAILUKYKYÄSI - HYÖDYNNÄ MODERNEJA
TALOUSHALLINNON PALVELUJAMME:

www.tietokate.fi

- verkkolaskutus
- ostolaskujen sähköinen käsittely
- e-tilinpäätös
- sähköinen palkkahallinto
- sähköinen matkalaskujen käsittely
- sähköinen arkisto
- sähköinen raportointi
- sähköinen tiedonsiirto viranomaisille
- asp-palvelut
- langaton tiedonsiirto

TIETOKATE OY,
Siltakatu 18
80100 Joensuu

p. 013-255 655
sähköposti: etunimi.sukunimi@tietokate.fi
fax 013-255 6565

Prikaatissa tapahtuu

Kenraaliluutnantti Rimpi prikaatissa 25.11.

Puolustusministeriöstä 31.12.2010 reserviin siirtynyt kansliapäällikkö, kenraaliluutnantti Kari Rimpi teki jäähyväiskäynnin prikaatiin, jossa hän aloitti sotilasuransa alokkaana ja myöhemmin kouluttajana. Vierailulla muisteltiin leppoisassa hengessä menneitä ja kerrattiin jääkärin perustaitoja.

Puolustusvaliokunnan vierailu 30.11.

Eduskunnan puolustusvaliokunta perehtyi puheenjohtajansa Juha Korkeaojan johdolla prikaatiin 30.11.2010. Aamupäivän aikana valiokunta sai hyvän käsityksen prikaatin toimintaedellytyksistä ja koulutuksen tasosta.

Joulujuhla 5.12.

Henkilöstön joulujuhlaa vietettiin perheineen varuskunnan muonituskeskuksessa toisena adventtisunnuntaina. Sotilaspastorin puheen ja joululaulujen lisäksi varusmiesbändi esitti Tiernapoikia. Maittavan jouluruuan jälkeen saapui lasten eniten odottama vieras: joulupukki.

Itsenäisyyspäivän paraati Kuopiossa

Pohjois-Karjalan Prikaatin lippu ja lippukomppania osallistuivat valtakunnalliseen Itsenäisyyspäivän paraatiin 6.12.2010 Kuopiossa.

 ABLOY®

Uusi, patentoitu
ABLOY®-lukitusjärjestelmä
Turvallisuutta, kestävyttä ja
käytettävyyttä

AWS - ANTI-WEAR SYSTEM™
Takaa täsmällisen käyttötuntuman

Lisätietoja **ABLOY®**-valtuutetuista
lukkoliikkeistä, Abloy Oy:stä sekä
verkkosivuiltamme www.abloy.fi.

An ASSA ABLOY Group brand

ABLOY® SENTO

Tartu turvallisuuteen

ASSA ABLOY

VUOSIPÄIVÄ 12.11.2010

Prikaatin 20-vuotispäivää vietettiin varuskunnassa paraatin ja päiväjuhlan merkeissä. Muonituskeskuksessa järjestetyssä juhlassa palkittiin ansioituneita työntekijöitä ja muistettiin prikaatista lähteneitä henkilöitä. Vuosipäivän juhllaisuuksiin liittyi myös 25.11. Joensuun Carelia-salissa pidetty Itä-Suomen sotilasläänin soittokuntien syyskonsertti.

Sotilaspastori Vesa Takala
Kapteeni Kari Pietilä
Kapteeni Kristian Värri
Insinööriyliluutnantti Jukka Penttinen
Yliluutnantti Janne Jalovaara
Luutnantti Juha-Matti Kulppi
Luutnantti Matti Niemeläinen
Asentaja Pasi Tietäväinen

PKARPR:n hopeinen ansiolevyke

Toimistosihteerit Marju Liimatainen
Varastomies Anitta Heinonen
Talouspäällikkö Jari Nousiainen
Ylivääpeli Jari Hiltunen
Kapteeni Jukka Päivinen
Varastomies Reijo Toroskainen
Yliluutnantti Marko Karppinen

Jalkaväen ansioristi

Majuri Mika Ylönen
Kapteeni Miika Huovinen
Yliluutnantti Ilkka Karppanen
Ylivääpeli Pertti Uimonen
Ylivääpeli Jorma Karppanen
Autonasentaja Arvo Saarelainen

Vuosipäivänä palkitut

Vuoden sotilas

Luutnantti Timo Hattunen

Vuoden siviili

Palkkasihteerit Eira Asikainen

Vuoden kouluttaja

Luutnantti Jarno Asikainen

Joukko-osastoristi

Everstiluutnantti Martti Koivula
Everstiluutnantti Petteri Tervonen
Toimistosihteerit Seija Saarelainen
Toimistosihteerit Titta Tanskanen

PKARPR:n pronssinen ansiolevyke

Yliluutnantti Juha Kainulainen
Luutnantti Toni Tumnavuori
Luutnantti Janne Miettinen
Luutnantti Ville-Heikki Nieminen
Luutnantti Pekka Kämäräinen
Luutnantti Esa Viitanen
Varastonhoitaja Jarmo Wallin
Varastomies Risto Tanskanen

Maanpuolustusmitali

Kapteeni Aimo Sairanen
Yliluutnantti Tuomo Makkonen

Aliupseeriliiton Hopeinen Ansiomitali

Sotilasmestari Pasi Mikkonen

Ritarimajja

Sissikomppania

Harlun Haarikka

Sissikomppania

Killan stipendi

Yliluutnantti Kari Sinkkonen

Solki Jalkaväen ansioristiin

Everstiluutnantti Martti Koivula

OHI ON 270, 180, 362

Saapumiserän 1/10 270 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 7.10.2010.

270 vrk palvelleiden palkitut:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Korpraali Leppänen Heikki Markku Sakari

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Tukiainen Anssi-Einari

Kummikuntien esinepalkinnot

Korpraali Rätty Jere Joonas
Jääkäri Ruippo Teemu Ensio

Rehdin sotilaan stipendi

Jääkäri Mähönen Suvi Emmi Annika

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Jääkäri Joronen Jarkko Antero

7.1.2011 kotiutettiin saapumiserän 1/10 362 vuorokautta ja saapumiserän 2/10 180 vuorokautta palvelleet varusmiehet.

180 ja 362 vrk palvelleiden palkitut:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Mikkonen Ville Seppo Santeri
Kersantti Väre Paavo Otto Juhana
Korpraali Rätty Juha Matias

Reserviupseeriin palkinto

Vänrikki Karvinen Asmo Ilmari

Reserviläispiirin palkinto

Kersantti Hirvonen Mika Markus

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Piironen Matias

Rehdin sotilaan stipendi

Alikersantti Ikonen Anssi Ilari
Vänrikki Partti Ville Petteri
Jääkäri Skön Teemu Tapani

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen stipendi

Kersantti Kilpinen Asko Tapani

Viestikillan palkinto

Alikersantti Savinainen Jari Tapio
Korpraali Rissanen Joni Tapani

Sotilaskotisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi

Jääkäri Tiilikainen Heikki Sakari

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Kersantti Sarkkinen Heimo Juhani

Kummikuntien esinepalkinnot

Alikersantti Paasisalo Heikki Tapani Joakim
Alikersantti Hyppönen Eemi Aleksis
Alikersantti Hukka Jussi Esko Olavi
Vänrikki Seppä Niko Kalevi Alvian
Alikersantti Käyhkö Sauli Ilmari
Alikersantti Väisänen Harri Juhani
Jääkäri Huuskonen Matti Juhani
Vänrikki Reponen Erkki Ilmari
Kersantti Parviainen Jyrki Kaarlo Ilmari
Korpraali Lötjönen Eetu-Petteri
Korpraali Alitupa Jussi-Pekka
Jääkäri Rissanen Jussi Ville Albert
Jääkäri Varjamo Simo Samuli
Kersantti Määttä Iiro Johannes
Alikersantti Hämäläinen Matti Juhana
Korpraali Saukkonen Juha-Matti Joonas

HENKILÖSTÖ

Henkilöstöön hyväksytyt

Luutnantti
Jani Toivanen
1.8.2010

Vs. sotilaspastori
Petri Rask
1.8.2010

Luutnantti
Henri Jokinen
26.8.2010

Luutnantti
Kai Reiman
26.8.2010

Luutnantti
Jere Vihavainen
26.8.2010

Yliluutnantti
Timo Luukkainen
1.9.2010

Kersantti
Jani Piironen
1.9.2010

Kersantti
Juuso Jäppinen
1.9.2010

Toimistosiihteeri
Henna Puhakka
13.9.2010

Varastomies
Satu Hirvonen
27.9.2010

Majuri
Kari Kurkinen
1.10.2010

Varastomies
Jaana Louhelainen
1.10.2010

Toimistosiihteeri
Eija Nummela
11.10.2010

Henkilöstösiihteeri
Sirpa Tiainen
1.12.2010

Hankkija
Mikko Porvali
1.12.2010

Everstiluutnantti
Jari Enberg
1.1.2011

Siirrot

Yliluutnantti Juha Rätinen
Luutnantti Tero Metelinen
Vääpeli Kalle Lilja

01.08.2010 Maasotakouluun
01.08.2010 Maasotakouluun
01.10.2010 Viestikoelaitokseen

Reserviin

Yliluutnantti Hannu Sihvonen
Luutnantti Ari Turunen
Majuri Antti Tiilikainen
Kapteeni Aimo Sairanen

01.08.2010
01.09.2010
01.11.2010
01.01.2011

Siviiliin

Varastomies Ritva Tikka

01.09.2010

Ylennykset

6.12.2010

Kapteeniksi:

Yliluutnantti Taneli Mäkinen
Yliluutnantti Markku Kanko

Luutnantiksi:

Vänrikki Heikki Jäntti

Ylivääpeliiksi:

Vääpeli Mika Ahponen

Ylikersantiksi:

Kersantti Jooa-Maria Välimaa

KASVUA

Saapumiserien 2/09 ja 1/10 kotiutumista odottavat varusmiehet pelailivat varuskunnassa viimeisiä yhteishenkeä kohottavia katukoris- ja beachvolleyotteluita, kun varmistelin, että onhan 2/10-saapumiserän alokkaiden koulutuksen aloittamisen eteen tehty kaikki voitavamme. Yksi kokenut päällikkö muistutteli minulle, että prikaatiin saapuu alokkaat kaksi kertaa vuodessa ja näin on tapahtunut jo muutaman kymmenen vuotta.

Pääviesti oli, että perusasiat ovat taatusti kunnossa. Samalla se oli herätys siitä, että mihinkään hommaan ei saa koskaan rutinoitua liikaa. Joukkoja koulutettaessa ei saa unohtaa, että tämä tarkoittaa joka kerta noin 700 prosessia ja hiukan erilaista kasvutarinaa. Heinosen, Heikkisen, Huuskosen, Pekan, Mian ja Antin taustat ja tavoitteet ovat erilaisia.

Heinäkuun helteisenä maanantaina aloitti 713 alokasta oman muutosprosessinsa so-tiilaaksi. Tammikuussa kotiutuneet soturit saivat kokea palvelusaikanaan lämpökäyrän laskevan yli 60 astetta, eli kuvaaja oli käänteinen oppimiskäyrän nousulle. Ääripäästä toiseen kuljettaessa tuli taatusti vaa-tekaapin sisältö tutuksi ja ymmärrys, miten kulloiseenkin palvelukseen pukeudutaan asianmukaisesti toimintakyvyn takaami-seksi. Tämäkään asia ei ole täysin itsestään selvää kaikille nuorille.

Peruskoulutuskausi huipentui taistelu- ja ampumaharjoituksen jälkeen Kontioran-nassa järjestettyyn vala- ja kotiväkipäivään. Pohtimisen arvoinen asia on puolustusvoimien näkyminen maakunnassa valatilaisuuksissa. Uskon kuitenkin varusmiesten noin 3000 omaisen ja läheisen saaneen kokea miellyttävän ja muistorikkaan päivän vieraanamme tällä kertaa varuskunnassa.

Uuden asian aloittaminen ja muutos on usein kriittinen vaihe elämässä. Sellaisen kokeminen kuitenkin kasvattaa epävarmuuden ja jopa kaaoksen sietämiseen. Näitä ominaisuuksia tarvitaan elämässä. Ehkä alokkaan ensiaamuakin järjestyvämpi kokemus monelle on kahden kuukauden ystävyyden jälkeen suunnata johtaja- ja eri-koiskoulutuskauden alkaessa eri suuntiin tupakavereiden kanssa.

Tuoreille jääkäreille on Pohjois-Karjalan Prikaatissa tarjolla yli 20 erilaista koulutusvaihtoehtoa. Tämä antaa hyvän mahdollisuuden ottaa huomioon varusmiesten omia toiveita. Onhan osa koulutuksesta sellaista, että se saattaa johtaa jopa tulevaan ammattiin ja antaa siihen hyvää työkokemusta. Uskon, että valintoihin pannotamalla luodaan niin sanottuja "win-win -tilanteita", joissa puolustusvoimien tarpeet ja varusmiehen intressit yhtyvät. Tällöin tuotetaan motivoituneita sotilaita tärkeisiin tehtäviin.

Korπισoturihengen herättelemineen joukkoon alkoi varsinaisesti erikoiskoulutuskaudella. Koulutuskauden täyttivät ryhmäkohtaiset harjoitukset ja osaamisen taso puntaroiitiin kauden päättäneessä ampumaharjoituksessa. Tämän jälkeen oli perusteet muodostaa joukkokoulutuskauden kokoonpano. Periaatteen pitäisi olla "oikea mies oikeaan paikkaan". Tämä periaate kattoi taatusti myös reilun kahdenkymmenen asepalvelusta suorittaneen naisen sijoittamisen sopivaan tehtävään.

Korπισoturihengen lopullinen tiivistäminen ja hiominen tapahtui joukkokoulutuskauden kuluessa. Sisälsihän kausi kaksi yhteistoimintaa edellyttävää pataljoonatasoista harjoitusta ja ampumaharjoituksen sekä kranaatinheitinkomppanian osallistumisen valtakunnalliseen tykistön ja kranaatinheittimistön ampumaharjoitukseen. Viime syksynä korπισoturihengen ainekset haettiin Sotinpuron syysstateista, Sarriöjärven saloilta, Kyykän koleudesta ja Mönnin murtokohdasta.

Aselajien välisen yhteistoiminnan harjoittelu on ollut viime vuosina pioneeripainotteista, unohtamatta tiivistä yhteistyötä rajajoukkojen kanssa. Olemme kyenneet luomaan harjoituskonseptin ja olosuhteet, jotka saavat osallistujajoukoilta toistuvasti kiitosta. Erityisesti arvoa osaa antaa kiitoksille, jotka tulevat aselajien yhteistoiminnan ytimestä, valmiusprikaatista ja pitävät sisällään maininnan, että kotikulmilla he eivät saavuta samoja tuloksia.

Saapumiserän loppusota taisteltiin tällä kertaa prikaatin omin voimin Jääkäripatal-

Korven kätköissä

joonan ja Aliupseerikoulun hyvän yhteistoiminnan merkeissä. Joukkoa täydensi reserviläisten jääkärikomppania. Harjoitus toteutettiin osittain vapaana kaksipuolisena taisteluna alueella, jossa ei ole muutamaan vuoteen oltu. Kokemukset olivat pääosin hyviä ja harjoitus antoi luottamuksen sijoittaa ja kotiuttaa osaava varusmiesikäluokka. Varusmiespalvelusta - tai asevelvollisuutta kokonaisuutena - on viime aikoina tarkasteltu laajoissa selvityksissä ja tutkimuksissa. Harvalla organisaatiolla on käytössä tällaista aineistoa oman toimintansa tarkastelun pohjaksi.

Tutkijat Hoikkala, Salasuo ja Ojajärvi osallistuivat vuonna 2009 varusmiespalvelukseen kolmen kuukauden ajan. Heidän julkaisunsa "Tunnetut sotilaat" syväluotaa nykypäivän varusmieskokemusta ja sen eri ulottuvuuksia. Virallisemmalla toimeksiannolla Siilasmaan työryhmä tarkasteli vuonna 2010 asevelvollisuuden yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Molemmissa julkaisuissa esitetty yksi johtopäätös oli, että varusmiespalveluksen rakenteita olisi syytä uudistaa. Varusmiehille pitäisi antaa enemmän kansalaiskasvatusta ja kansalaistaitoja painottavaa koulutusta. Näin varusmiespalvelus voisi palvella myös siviilielämää.

Laissa puolustusvoimista ja asevelvollisuuslaissa ei tehtäväksi ole määritetty kansalaiskasvatusta, vaan niissä painotetaan asevelvollisten kouluttamista sotilaallisen maanpuolustuksen tehtäviin, joka luo edel-

lytyksiä viranomaisyhteistyöhön. Tässä ei ole mitään ristiriitaa esitetyn kansalaiskasvatuksen kanssa. Kriisitilanteeseen opetetut kansalaistaidot ovat tarpeellisia myös normaalioloissa.

Kansalaiskasvatus on väljä käsite. Varusmiespalvelus lisää tällä saralla ennen kaikkea kykyä huolehtia itsestä ja kaverista. Yksi keskeinen taito on ensiaputaito, johon voi harjaantua opetussuunnitelman mukaisten oppituntien lisäksi taistelukoulutuksessa. Simulaattoriaseiden lomaannuttamien sotilaiden toisilleen säännöllisesti antama ensiapu luo varmuutta. Hyöty varusmiespalveluksesta yksilöille ja yhteiskunnalle on vahvasti positiivinen.

Omalta osaltani mietin, jalkautuvatko edellä mainittujen raporttien johtopäätökset sittenkään riittävästi meidän kouluttavan henkilökunnan käyttöön vai jäävätkö ne strategiatasolle. Voin taata, että kouluttajamme antavat kaikkensa käsketyntehävän saavuttamiseksi. Tämän periaatteen juurruttaminen asevelvollisiin on itsessään arvokasta.

Tuotteen tulee olla kunnossa, jotta voimme sitä mainostaa. Veronmaksajien edustajina prikaatissa palvelee vuosittain yli 1500 toiminnantarkastajaa, joille ei voi antaa toiminnasta väärää kuvaa. Meidän kaikkien tulee olla kaiken aikaa valmiina kasvamaan omassa tehtävässämme. Tätä edellyttää myös prikaatin vastuulle käsketyt haastavat kokeilutehtävät, joilla luodaan edellytyksiä 2020-luvun joukkojen käytölle.

Teksti:
Everstiluutnantti
Petteri Tervonen

SPORT TO THE PEOPLE
INTERSPORT®

xerox
Concessionaire
www.xpjoensuu
X-Partner Joensuu Oy
Teollisuuskatu 11, 80100 Joensuu
Puh. 0207 410 650, fax 013-120 365

FN HERSTAL SCAR-L CQC, FN40GL JA FNFCU – belgialainen lyhennetty vastaus loppukäyttäjien toiveisiin

FCU 15M tähtäinjärjestelmä 40 mm kranaattipatruunaa varten (FN Herstal).

FN Herstal, Belgia

Tällä belgialaisella aseveikillä on perinteet, jotka juontavat aina vuoteen 1889. Sinä vuonna Liegén läänissä ranskankielisellä Etelä-Belgian Valloonian alueella toimivat asevalmistajat yhdistivät voimansa Belgian armeijan ison 150 000 kiväärin valmistussopimuksen toteuttamiseksi perustuen yrityksen nimeltään Fabrique Nationale d'Armes de Guerre (FN).

Vuodesta 1997 Valloonian aluehallinto on täysimääräisesti omistanut yrityksen (FN Group) kaikki toiminnot ja myös aseveikkeen, jonka pääpaikka on Herstalin kunnassa. Tehtaita on myös Portugalissa, Japanissa ja Yhdysvalloissa. Yrityksen tuotevalikoimaan kuuluu viranomaisaseiden lisäksi urheilu- ja harrasteaseita. Muiden muassa tuotemerkit Browning ja Winchester ovat FN Groupin omistamia. Erityispiirre tämän FN Herstal puolustusmateriaaliyrityksen hallinnossa on se, että omistaja ei kerää voittoja osinkoina itselleen tai muuhun sijoituskäyttöön. Voitot ohjataan tehtaan ja tuotteiden kehittämiseen ja erityisesti Herstalin henkilöstön työllistämisen varmistamiseen.

Suomen Puolustusvoimilla on sotavarusteena kaksi FN aseveikkeen pistoolia 9x19 mm PIST 80 ja PIST 80–91. Näiden aseiden käyttöönotto oli kahdeksan- ja yhdeksänkymmentälukujen alussa ja niihin on liittynyt teknisiä ongelmia. Ensimmäinen malli on kuitenkin laajasti palveluskäytössä so-

Tässä artikkelissa esitellään lyhyesti belgialaisen FN Herstal aseveikkeen yhtä rynnäkkökivääriä ja siihen liittyviä järjestelmiä. Esittely toimii vaikkapa katalyyttina pohdittaessa jalkaväen yleisaseen tulevaisuutta Suomessa. Suomalainen rynnäkkökiväärihan täyttää kohta 50 vuotta ja sitä korvaavaa asejärjestelmää on harkittava tarkoin. Rynnäkkökivääriamme edeltävä jalkaväen yleisase, kaliiperi ja kiväärin moninaiset muutokset on palvellut sotaväkeä vuodesta 1891 eli jo toistasataa vuotta. Edelleen meillä on sotavarusteena 7.62x53R mm TKIV 85, joka pohjautuu sulkulaitteen osalta vanhaan jalkaväen kivääriin ja kaliiperi on käytössämme useammassa järjestelmässä kuten TKIV Dragunov ja KK PKM ja PKT. Nykyisen rynnäkkökiväärimme ja sen kaliiperin elinkaari ei välttämättä yllä samaan, mutta kirjoittajan arvion mukaan palvelevat erinomaisesti seuraavat kolmekymmentä vuotta.

tilapolisihenkilöstöllä ja palkatun sotilas-
henkilöstön kenttäkelpoisuustesteissä.

5.56x45 mm SCAR-L CQC

Tämä kaasutoiminen kiertyväsulkuinen rynnäkkökivääri sisältää käyttäjäystävällisiä ratkaisuja. Aseen keskeiset käyttökytkimet kuten lippaan vapautin ja vaihdin sijaitsevat aseeseen molemmiin puoliin. Luistin viritintappi on käyttäjän toimenpitein vaihdettavissa jommallekummalle puolelle mieltymysten mukaan. Olkatuki on taittuva. Lisäksi olkatuen pituus on säädettävissä kuusiportaisesti. Optronisia tähtäinlaitteita varten olkatuessa on huomioitu myös kaksipykäläisesti säädettävä poskituki. Aseen ylärungon päällä on pitkä vakioidun länsimaisen standardin (MIL-STD 1913) mukainen varustekisko tähtäinlaitteita varten. Lisäksi kädensuojuksen kohdalla sekä sivussa että alapuolella on peitelevyjen alla varustekiskot muita laitteita varten. Aseen mekaaniset tähtäimet ovat taittuja, jolloin ne mahdollistavat varsin matalasti asennettuna optisen tai optronisen tähtäimen.

Sulkukoneiston kaasusäädin on kaksiportainen. Lisäksi asepiipun vaihto on tehty teknisesti varsin yksinkertaiseksi, jolloin esimerkiksi kunnossapitohenkilöstö (tai jopa käyttäjä) voi vaihtaa lyhyemmän tai pidemmän piipun aseeseen, jos tehtävä tällaista edellyttää. Aseen purkaminen käyttöhuoltoon varten on yksinkertaista muodostaen neljä isoa toisistaan irrotettavaa osaa; ylärunko, olkatuki, sulkukoneisto

ja laukaisukoneisto (alarunko).

CQC mallin paino on n. 3,4 kg ja suurin kokonaispituus 788 mm. Kuljetuskunnossa ase on pienimmillään 540 mm pitkä. Vaihdin on kolmiasentoinen; varmistettu (S), kertatuli (1) ja sarjatuli (A). Tulinopeus sarjatulessa on n. 10 laukausta sekunnissa. Aseen lipas noudattaa varsin vakioitua kaliiperin mallia ja on teknisesti sama kuin M16/M4 aseperheissä ja useissa muissa.

SCAR-L CQC -lyhenne tarkoittaa "Special Forces Combat Assault Rifle, Light, Close Quarter Combat" ja vapaasti suomennettuna "Erikoisjoukkojen rynnäkkökivääri, kevyt, asutuskeskustelua varten". SCAR kivääriperheeseen kuuluu myös hieman raskaampi ja pitempi H versio, jonka kaliiperi on 7.62x51 mm.

40x46SR mm FN40GL-S

Modulaarinen ja monikäyttöinen kranaattikivääri voidaan käyttää sellaisenaan yksittäisaseena tai kiinnittää esimerkiksi SCAR rynnäkkökivääriin aseyhdistelmäksi.

Ase on kertaladattava ja kiertyväsulkuinen. Lataamista varten asepiipun lukitus avataan ja putki työnnetään ampumasuuntaan, jolloin putken kiertoliike kääntää takaosassa olevat sulkuolakkeet auki asentoon. Etuasennossa putken takaosa on käännettävissä hieman sivusuuntaan, jolloin pitkien patruunoiden lataaminen on helpompaa (valaisu tai savu).

Laukaisukoneisto on liipaisusta virittyvä, joten kranaattikivääriä voi kuljettaa turvallisesti ladattuna. S-mallin runkorakenteessa on kokoon työnnettävä olkatuki. Varustekiskoja on sekä päällä että sivuilla tähtäimiä ja muita lisälaitteita varten. Kranaattikiväärin mekaaninen perustähtäin on taattuva matka-asteikollinen sivukiinnitettävä versio. Kranaattikiväärissä voidaan käyttää koko kaliiperin patruunavalikoimaa, joka on varsin laaja aina monitoimikranaateista (sirpale, ontelo, sytytys) kyynelkaasumuksiin harjoitusampumarivikkeet mukaan lukien.

GL-S yksittäisaseen paino on n. 2,9 kg ja suurin kokonaispituus 685. Lyhin kuljetus- tai käyttöpituus on 528 mm. Runkorakenteen osuus kokonaispainosta on 1,4 kg, joten varsinaisen aseosan paino on n. 1,5 kg.

FN 40GL-S -lyhenne tarkoittaa FN 40 mm "Grenade Launcher, Standalone" ja vapaasti suomennettuna "kranaattikivääri, yksittäisase".

Kun on tarkoitus irrottaa kranaattikivääri runkorakenteestaan ja kiinnittää ase SCAR-L kivääriin, tarvitaan SCAR-L laukaisukoneisto GL-S vakiokoneiston tilalle.

L-laukaisukoneisto kiinnittyy SCAR kiväärin lipasaukon alapuolelle muodostaen lipasaukon jatkeen.

FN FCU 15M JA 850N

Tämä optroninen tähtäinjärjestelmä on tehty 40 mm kranaattipatruunaa ampuvia käsiaseita varten. Sen ratkaisut tehostavat entisestään em. asejärjestelmän tulen osuvuutta. Lisäksi järjestelmä sisältää suomalaista optroniikan osaamista. FCU sisältää ballistisen laskimen, jolla voidaan automaattisesti huomioida erityyppisten 40 mm ampumarivikkeiden lentorataominaisuudet. Laite mittaa etäisyyden ja kulman osoitettuun maaliin ja asettaa heijastintähtäimen tähtäysristikon automaattisesti etäisyyden mukaan huomioiden ampumakulma ja ammuksen lentorataominaisuudet. Lisäksi laitteen sensori huomioi aseiden kallistuksen ja ilmoittaa ampujalle, jos ase on käännettävä enemmän pystysuuntaan. Laitteessa on myös numeraalinen näyttö,

jossa esimerkiksi maalin etäisyys näytetään. Käyttö- ja mittaasetäisyys on alle 900 m kahden metrin tarkkuudella. FCU:lla voi myös maalinosoittimen tavoin osoittaa maalin joko näkyvällä tai infrapuna laservalolla. IP laservalo näkyy vain pimeänäkölaitteiden läpi tarkasteltuna.

FN FCU lyhenne tarkoittaa FN "Fire Control Unit" vapaasti suomennettuna "ammunnan hallintayksikkö". Suomennettuna myös mielellään, koska laite on suomalaisvalmistainen.

FCU malleja on kaksi, joiden keskeisin ero muutamien muiden ominaisuuksien lisäksi on mittaavan lasersäteilyn/valon eritaajuuksilla/aallonpituus; 15M taajuudella 1550 nm ja 850N taajuudella 850 nm. Ensin mainittu säteilytaajuus on hankalampi havaita sensoreilla kuten pimeänäkölaitteilla ja se on myös silmäturvallisempi (heijasteet tai vahingossa suora kohdistus silmään). Kokonaispaino virtalähteineen on alle 600 grammaa ja se voidaan kiinnittää minkä tahansa aseyhdistelmän (rk ja krkiv) tai kranaattikiväärin yläpinnan varustekiskoon. Ulkomitat ovat 155x87x76 mm. Käytettävät virtalähteet ovat CR123 litiumparistoja (2 kpl).

Kohdistetun ja ampumavalmiin laitteen käyttö on nopeaa ja yksinkertaista. Painetaan laitteen paneelissa olevaa käyttökytkintä (+). Tähdätään FCU heijastinristikolla tai yhdistelmäaseen päätähtäimellä maaliin. Painetaan johdon päässä olevaa käyttöpainiketta (sijoitettu pääaseen liipasimen lähelle). Mitattu etäisyys näkyy välittömästi painikkeen vapauttamisen jälkeen näytössä ja FCU on siirtänyt heijastintähtäimensä ristikon vastaamaan oikeaa mittaasetusta 40 mm kranaattilaukausta varten. Ampuja tähtää maaliin FCU:n ristikon avulla ja osuu ensimmäisellä laukauksella. Suurin korotusasetus jonka tähtäinristikko voi näyttää, on 40 astetta vaakatasosta, joka vastaa n. 380 m ampumaetäisyyttä kyseisellä kaliiperilla.

Suomalainen osaaminen yhdistyi belgialaiseen asejärjestelmähankkeeseen jo vuoden 1995 jälkeen, jolloin FN valitsi kumppanikseen suomalaisen osajan Noptel Oy:n. Tämä liittyi FN2000 kiväärin ja 40 mm kranaattikiväärin kehitystyöhön ja sen tähtäinjärjestelmiin. Laseretäisyysmittaus oli jo silloin yksi Noptelin vahvoja osaamisalueita. Vuonna 2004 FN SCAR kehityshankkeen myötä alkoi varsinaisesti erillisen FCU yksikön kehittäminen. Sitä valmistetaan Noptelin toimesta, joka vastaa etäisyys-

Vasemmalla puolella FN40GL-S kranaattikivääri ja oikealla FN SCAR-L CQC kivääri, johon Aimpoint M4 tähtäin on kiinnitetty.

FN SCAR-L CQC kivääri tarjoaa varsin ergonomisen ampuma-asennon.

mittausteknologiasta ja integroinnista. FN Herstal on kehittänyt FCU:n ballistisen ohjelman ja tähtäysjärjestelmän. Tuote on nyt aktiivisesti myynnissä ja se soveltuu teknisesti hyödynnettäväksi kaikkien 40 mm kranaattikiväärien kanssa.

Markkinointi on käynnissä useiden sotilasviranomaisten suuntaan erityisesti täällä Euroopassa ja myös muilla mantereilla.

Valistunut rönsyilevä pohdinta

Kirjoittamaton tosiseikka on, että Suomessa suunnitellulla, valmistetulla ja käyttäjien taholta luotettavaksi todetulla jalkaväen yleisaseella on merkitystä maanpuolustustahdon kannalta. Kotimaisen rynnäkkökiväärin kehityskaari päättyi pysyvästi 7.62x39 mm RK95TP malliin. Päätilajan yllättävä lyhytnäköisyys ja vuosituhannen vaihteesta lähtien italialaisomistuksessa olevan SAKO Oy:n kykenemättömyys ja ehkä haluttomuus kilpailla ja kehittyä puolustusmateriaalialalla on johtanut siihen, että seuraava puolustusvoimiemme jalkaväen yleisase on tehty jossain muualla. SAKO Oy täyttää tänä vuonna 90 vuotta.

Elinkaariajattelun lisäksi on monia muita teknisiä seikkoja, joita tulee huomioida, kun harkitaan ja suunnitellaan seuraavaa rynnäkkökivääriä. Varsin todennäköistä on, että seuraavan kiväärin kokonaiskäyttöaika mallimuunnoksineen ei tule yltämään edes lähelle viittäkymmentä vuotta sotavarustehyväksynnästä. Tämä johtuu kehitysno-

peudesta, nykyisistä materiaaleista ja teollisesta valmistus- ja markkinointitavasta.

Ajallisesti tulee huomioida puolustusvoimien perusteellinen käyttöönottoprosessi kenttakoikeineen, hyväksymisineen, teknisine ohjeistuksineen, johon helposti kuluu kolme - kuusi vuotta.

Kaliiperin vaihto

Tämä muodostunee kaikkein isoimmaksi kysymykseksi myös taloudellisesti. Peukalosääntö yleisaseen kustannustekijöissä on se, että kallein hankinta on vaihtaa kaliiperista toiseen. Järkevää olisi pitäytyä nykyisessä varsin hyvässä kaliiperissa, jolloin hankkeen kustannussäästö olisi merkittävä. Lisäksi saattaisi löytyä optio hyödyntää hyvä, edullinen ja olemassa oleva suomalainen tuote uudessa rynnäkkökiväärissä; nykyisen RK:n muovilipas.

Yksi arvotettava seikka on myös se, että koska ampumatarvikkeiden ja näiden komponenttien valmistus loppuu kokonaan Suomesta. Nimittäin on toinenkin yritys, joka muutaman vuoden sisällä täyttää 90 vuotta ja joka on käytännössä ulkomaalaisomistuksessa; Lapua Oy.

Uudessa ampumatarvikkeessa lienee myös sama puolustusvoimien sisäinen viiveiden riski kuten esimerkiksi jo pari vuotta kii-vaasti joukkotuotantoon odotettu ja tarvittu uusi valopistoolin patruuna. Kyseinen tuote on juuttunut kirjoittajan käsityksen

mukaan puutteellisten valmistajan dokumenttien takia kuljetus- ja varastointilupa-tekniiseen odotustilaan.

Varustaminen ja vanhasta luopuminen

Jalkaväen yleisaseen lukumäärä on sellainen, että kiväärin vaihtaminen kokonaan uuteen kestää vähintään kymmenen vuotta. Tyypillistä on jakaa uusi asemallinen ensimäinen joukkotuotannon valikoidulle osalle ja muutamien vuosien sisällä koko asevelvollisten koulutuskentälle. Tämän jälkeen kierrätyksen kautta varustetaan perustettavien joukkojen valmiusvarastot; uudet joukkotuotantoon ja siellä olleet varastointihuollon kautta pitkäaikaisvarastoon.

Nykyinen kunnossapidon logiikka, materiaalit ja ulkoistukset huomioiden saattaa kuitenkin muuttaa tätä järjestystä. Jalkaväen käsivälineiden mittavampi perushuolto on kalliimpaa kuin uuden aseiden ostaminen ja näin ollen kannattaa romuttaa tietyn viikaantumisasteen ylittävä ase.

Lisenssivalmistus tai kokoonpano

Asemallipäätökseen saattaa vaikuttaa mahdollisuus saada varsinainen kiväärin monivuotinen sopimuslukumääräinen tuotantolinja kotimaahan. Tämä tukisi elinkaarenhallintaa, varaosien ja korvaavien aseiden valmistusta. Lisäksi olisi ehkä mahdollista tehdä tarvittavat loppukäyttäjien pienet mallimuunnostoiheet.

Summa summarum – katseet pysyvät Euroopassa ja peräti EU:n sisällä. Itse katselisin Saksan, Belgian ja Italian suuntiin ja sieltä putkahtavia muovi- ja alumiinituotteita.

Uudistushankkeen inhibiittoreina toimivat vanhat taisteluvälinealan jäärät, jotka yhä pitävät krominikkeli molybdeeniterästä ainoana asemateriaalina ja vähintään sata vuotta jalkaväen aseiden elinkaarena.

Teksti:
Kapteeni
Robie Kulokivi
weretco@nettijoin.fi

SISU A2045 4X4 TYPE 1

Vuoden 2011 aikana Pohjois-Karjalan Prikaatin joukot siirtyvät telakuorma-autojen kyydistä maastokuorma-autojen matkaan. Noin 20 vuotta pääajoneuvokalustona olleet telakuorma-autot siirtyvät prikaatista pois ja tilalle on tullut uusi maastokuorma-autotyyppi, Sisu A2045 4x4.

Uusien Sisujen vastaanotto tapahtui Karjaalla, Sisu Defence Oy:n tiloissa.

Uudet maastokuorma-autot noudettiin Karjaalta kolmessa noin 20 auton erässä, loka- ja marraskuun 2010 sekä tammikuun 2011 aikana. Kaikkiaan uusia autoja prikaatille tuli 56 kappaletta, joka oli laskettu joukkojen kuljettamiseen tarvittava määrä. Jokaiseen autoon on mahdollisuus laittaa kolme istuinmodulia, jolloin yhden auton lavalle mahtuu 12 taistelijaa varusteineen. Autosta saadaan ryhmäajoneuvo ottamalla yksi istuinmoduli pois, jolloin lavalle jää tila ryhmän kalustolle.

A2045:n koulutus aloitettiin kuljettajille marraskuussa ja yksiköt testasivat ajoneuvon soveltuvuutta oman yksikön käyttöön vuoden 2010 viimeisinä päivinä. Saapumiserän 1/11 myötä on ajoneuvo otettu täysipainoisesti joukkojen koulutukseen mukaan.

Lehden ilmestyessä on erikoiskoulutuskausi parhaillaan meneillään ja sen harjoitusten myötä saamme ensimmäiset todelliset käyttökokemukset uuden auton soveltuvuudesta joukkomme ajoneuvoksi.

Tekniset tiedot

- pituus 6,5 m
- leveys 2,5 m
- korkeus 3,0 m
- omamassa 7 400 kg
- kokonaismassa 13 400 kg
- moottori MAN 6,9 litraa, 6-sylinteriä, Euro 5
- teho 184 KW (250 hv), vääntömomentti 1000 Nm
- vaihteisto MAN TipMatic (automaatti)
- veto, maastovälitys, tasauspyörästön lukot
- polttoaine diesel, säiliön tilavuus 300 litraa

Istuinmodulit asennettiin autoihin Orivedellä, Oricopa Oy:n tiloissa.

Teksti:
Kapteeni Jouni Suomalainen

KAMPPAILUPÄIVÄT 19.–22.10.2010

“Meillä kaikilla on suunnitelma. Siihen asti, kunnes joku lyö naamaan.”
-Mike Tyson, Suuri Ajattelijä

Maanantai + Tiistai 18.–19.10.2010

Maanantaina kisajoukkueemme, kokoonpanolla 11 varusmiestä ja yksi kapiukko, siirtyi Kauhavalle. Majoittuminen Lentosotakoulun tiloissa, varsin ankeahko laitos. Varusmiehiä ei näkynyt missään, paikat olivat remontissa ja kasarmi haisi pahalle.

Löysin yhden torkkuvan pohojalaasen päivystäjän, josta ongin seuraavat tiedonmuruksat: kaikki varusmiehet on treenaamassa, henkilökunta tulee aamulla, mikään ei toimi. Selvä.

Tiistaiaamuna varastin varuskuntasairaalan tiloista vaa’an, jotta sain joukkueen pullukat (itseni mukaan lukien) puntaroi-tua. Punnitus olisi 14.30–15.30 samana päivänä, joten aikaa oli vielä tehdä jotain vatsamakkaruille. Pari ukkoa päätti kisa-paikalla alkaa vetämään painoja alas, joten itse käytin aamupäivän pullansyöntiin ja kuulumisten vaihtamiseen tuttujen kanssa. Olin kateudesta vihreä, kun esim. porilaiset kertoivat, että olivat pitäneet Lajileiri nro 3:n mäännäviikolla. Muutenkin olivat treena-neet heinäkuusta alkaen. Muutenkin kävi aika selväksi, että Pohjanmaan Porukoilla oli melkoinen palo kyseisiin karkeloihin. Ei sitä tämmönen hiihtofasistien luvatasta maasta tuleva karjalainen poika voinut oi-kein ymmärtää. Kaikki päästiin painoihin iltapäivällä ja lääkäri löi kuvainnollisen lei-man persuksiin ottelukelpoisuuden mer-kiksi. Ilta puhuttelujen parissa ja unille. Jännitti kovasti.

Keskiviikko 20.10.2010

Aamulla alkoi lätinät. Kaksi painimattoa ja yksi kehä, ja toiminta koko ajan käynnissä. Kisoihin otti osaa 268 kilpailijaa ja kahdessa ja puolessa päivässä oteltiin yli 300 ottelua/suoritusta. Judokat ja sotilaspainijat olivat ensimmäisinä tatamivuorossa, samoin va-paaottelun ensimmäisen kierroksen faitte-rit. Nyrkkeilijätkin alkoivat teippailemaan käsiään ja jahtaamaan kummituksia pääs-tellen samalla “ssshyyh ssshööh”- ääniä. Mietin vanhoja Pulkkisen jaksoja ja kikatte-lin itsekseni.

Ei mennyt keskiviikon aamupäivä ihan tuubiin. Sotilaspainijat kaikki kolme lau-lukuoroon yksi toisensa jälkeen. Verrat-tuna muihin painijoihin, oli ilmeistä, että henkilökohtainen taitotaso oli vielä liian alhainen näihin karkeloihin meidän po-jilla. Muut olivat teknisesti yksinkertaisesti parempia. Pojille sanoin tappioiden syyn olevan pohojalaanen salaliitto. Uskoivat. Käskin kaikki lohdutusmunkille.

Sitten olikin oma vuoro vapaaottelussa, sarja -86 kg. On se jännä: stressireaktio pus-kee päälle kun ekaa kertaa kolisee omissa. Matsi meni alkuun tunnustellessa, kaveri löi, vein tonttiin. Jaloista ohi, sidonta ja puolittainen olkalukon rakentelu, kaveri tuli siitä voimalla irti.

Taas vähän huitomista, vein tonttiin, ja tungin pääni paikkaan minne sitä ei olisi pitänyt työntää. Kaveri puristi päästä mel-kein minuutin, räpistelin irti ja huomasin olevani AIVAN hapoilla. Kongi, erätauko, hörppy, munarit ojaan ja takaisin huito-

maan. Tokassa erässä osuin paremmin kun ekassa, mutta kun pää alkoi toimimaan, niin kroppa teki tenän. Lopputulokset: heikko maahanvienti, kaveri tuli jaloista ohi ja pääsi rinnan päälle istumaan. Tuomari nosti ylös, imuroin ohimenevän lyönnin poskipäälläni, kuula jumiin, loppuerä halailua ja huito-mista. Kongi ja punaisen kulman ukon käsi ylös. Ei mennyt niin kuin Strömsössä.

Itseäni jäi harmittamaan se, että vastapuoli ei kyennyt sitten jatkamaan toisen kierrok-sen otteluunsa. Elätelin toiveita tuuraajan paikasta, mutta ei niin ei.

Prikaatilaista jääkäri Westman (JK) otteli seuraavana. Laji ja painoluokka sama kuin itselläni. Westman veteli ekan erän ihan OK, kolautti kaverin jopa tonttiin hyvällä oikealla koukulla. Sääli kun lähti liian innokkaasti jatkoilanteeseen, tuomari varoitti ja antoi keltaisen kortin. Pannahinen. Se kuuluisa pohojalaanen salaliitto iski jälleen. Ekassa erässä vielä pikkuisen sitomista ja tauko. Tokassa erässä Westmaniltakin alkoi kaasutankki hyytymään ja vielä kun kolautti KAH-DESTI vastustajaansa polvella haaroihin (so soo), toinen keltainen kortti ja tappio tuomariäänin. Koko matsi meni pystyssä.

Sitten hetkeksi päänälyöntiurheilun pe-rusteisiin. Nyrkkeilyssä oppilas Törn nek-kasi ensimmäisessä ottelussaan hienon voiton itseään puoli metriä pitempää ot-telijaa vastaan, ja löi samalla itsensä mita-liotteluihin sarjassa -75 kg. Matsi oli “Allun” alusta lähtien, hyvästä paketista aloitteet ja oma kuula pysyi puhtaana. Fanikatsomo oli revetä liitoksistaan. Harkitsin vahvasti van-

han lätsän ostamista ja paksun sikaritim-pin suupieleen laittamista. Just one more round, Kid!

Illalla KRHK:n pieni suuri mies jääkäri Tuovinen teki miehen työn sotilaspenkkipunnerruksen sarjassa alle 90 kg: hienosti hopeaa lopputuloksella 22 toistoa. Voiton vei Hirviö. Tai ainakin se ukko näytti siltä. Muutenkin oli välillä vaikea uskoa, että kaikilla ottelijoilla mitä seurasin, olisi edes äitiä. Ruttukorvaisia, paini-intoisia tuhisijoita, jotka kykenivät rapsuttamaan polvitaipetaan kumartumatta. Summa summarum: Tili auki! Tuoviselle munkki suuhun ja päälle laelle taputus.

Torstai 21.10.2010

Torstaitsembaloissa oli luvassa nyrkkeilyä, vapaapainia, lisää sotilaspainia ja vapaaottelua. Vapaaottelun raskaassa sarjassa jääkäri Roope Ruottinen (JK) hävisi tokan erän käsilukolla sarjansa tulevalle voittajalle. Noh, Ruottinen sai säälipronssin suorituksistaan. Innostus oli laimeahko.

Oppilas Törn (AUK) jatkoi knekkailua sarjassa alle 75 kilo. Nyt oli vastassa kaveri, joka oli noin metrin pitempi. "Allu" yritti uida kainaloista sisään paukuttamaan hujoppia palkeisiin, mutta tämä Slinky-Jim ehkäisi Törnin otteet tehokkaasti. Oli se liukas epeli. Kolmannessa erässä Törnillä alkoi homma vasta skulaamaan, väistöt eivät enää suuntautuneet suoraan taaksepäin ja aloitteistakin tuli pisteitä, mutta liian vähän liian myöhään. Tappio tuli tuomariäänin, pronssi silti tuomisina. Tuntui jo voitettulta pronssilta. Hujoppi muuten voitti sarjansa. Törnillä suklaapatukka ja taputus takapuoleen, mutta ei homolla tavalla.

Päivän aikana joukkueemme löysi oman suosikin/maskotin vapaapainin puolelta: aliupseerioppilas Enojärvi, PORPR. Mies oli melkein oman kylän poika, olihan hän oman aliupseerioppilas Enojärvemme pikkuveli. Isompi kuin isoveljensä mutta kuitenkin. Oma Arhur Enojärvemhän päätyi RUK:hon, joten valitettavasti vahvin painitoivomme ei osallistunut kisoihin. Mutta mutta, pikkuveli Armas suurinpiirtein teki mitä halusi sarjassaan alle 96 kilo. Päästä kiinni ja ukkoa nutulleen. Myö taputettiin

ja mie lupasin kyyditä miehen perjantaina Viinijärvelle. Sivuhuomautuksena sen verran, että maskottimme voitti hopeaa myös perjantain krekoroomalaisessa painissa.

Nyrkkeilyn alle 64 kg sarjassa tuli ilmoitus, että jääkäri Toivanen pääsisikin suoraan finaaliin, joka oteltaisiin perjantaiaamuna. OK. Sama juttu jääkäri Kososelle, lajina vapaaottelu alle 65 kg. Eli torstain kisapäivä oli illalla tapahtuvaa sisäsoutelua vaille valmis joukkueemme osalta. Tankkasin hernekeittoa ja valmistauduin soutelemaan käsketyin kilometrin matkan. Kisa meni ihan hyvin, pääsin tavoitteeseeni alle 3 min 30 sekuntia. Loppuaika 3.29:4. Sarjani voitti kapteeniluutnantti Nönnönnö, joka näytti siltä, että soutaa sillä perkeleen laitteella joka aamu töihin. Kolme ukkoa joutui pitelemään sen soutulaitetta paikoillaan, kun se kiskoi kalju räjähtämäsillään kilometrin mittuista taivaltaan.

Perjantai 22.10.2010

Homma oli isolla heti aamusta. 8:30 jääkäri Ari Toivanen (JK) kiipesi kehään. Alle kolme erää myöhemmin Arin käsi nostettiin ylös voiton merkiksi. Finaalissa kaatui Utin Jääkäriyrykmentin mies. Arilla ei ollut matsissa mitään hätää. Paketti pysyi kassassa loistavasti ja toisessa erässä Toivanen paukautti Utin miestä todella hienolla takakäden suoralla koteloon, seurauksena improvisoitu verenluovutus. Kolmannessa erässä lääkäri oli nähnyt tarpeeksi ja voitto keskeytyksellä. Fanikatsomo oli itkuisen liikkuneessa tilassa. Kultaa ja kunniaa, haljelujah! Isäs poika!

Sissikomppaniassa palveleva jääkäri Marko Kosonen ottelikin sitten omistamme viimeisenä vapaaottelun -65 kg finaalisissa. Vastassa oli kerubinkasvoinen ja aliravitun näköinen upseerikokelas Pakkanen, Hamina ja RUK. Ulkonäkö voi pettää. Matsin kulku: tunnustelua, kiertämistä ja sitten PUM! Kosonen sai oman potkunsa jälkitilanteessa Thorin vasaran iskua muistuttavan kopin silmäkulmaan. Mie kuulin, että nyt kolahti ja kovaa. Kosonen vei matsin horjuvin jaloin mattoon, eli suoraan sinne missä vastapuoli oli kovimmillaan (BJJ purppuravyö, Finnish Open-voittaja). Pakkanen kietoi lonkeronsa Marko-paran ympärille ja tai-

koi käsilukon. Kososelle jäi käteen hopeaa ja noin nyrkin kokoinen kuhmu vasemman silmän yläpuolelle. Palkitsin miehen munkilla ja passitin käymään sairaanhoitajan juttusilla.

Palkintojen jaon jälkeen olikin enää ohjelmassamme paluumarssi kohti Itä-Suomea. Pojat olivat hilpeällä tuulella ja itsekin olin kovin tyytyväinen siihen, että tuli lähdettyä kisoihin. Tästä onkin loistava jatkaa ensi vuonna!

Ja vielä pari huomiota, noin ylipäätään:

- Kampailupäivät ovat sotilasurheiluliiton SUURIMMAT kilpailut. Järjestelyt olivat ensiluokkaisia, aikamääreissä pysyttiin, huolto pelitti ja banjo soi.
- Taso oli aika pirun kova. Oli olympiarinkiin kuuluvia, MM- ja EM-sijoitettuja, mustia vöitä ja niin monta suomenmestaria, ettei mitään rajaa.
- Tuomarit olivat kaikki huippuammattilaisia. Esimerkkinä painilajien mattotuomarina sama heppu, joka tuomitsi aikoinaan olympiafinaalin Alexander Karelinin ja Rulon Gardnerin välillä, jonka Karelini hävisi.
- Kiva nähdä HYVÄKUNTOISIA varusmiehiä.
- Missä kaikki jussipaidat ja puukot?
- Kasken Panu (RUK) oli niin brutaalin tiukassa kunnossa (vapaaottelu -70 kg voittaja), että jos oisin ollut nainen, niin oisin varmasti tullut raskaaksi pelkästä miehen näkemisestä. Ja tosi miehethän ottelevat Speedoissa ja XL-koon alasuojissa.
- "Nappi pohjaan, Jeesus ohjaa, tehdään miten on opetettu" [vanha porilainen sananlasku].

Teksti:
Luutnantti Kalle Tuominen
Kuvat:
Maria Härkönen

LIIKUNTAPIIRAKKA ON UUDISTUNUT

Viikoittainen

LIIKUNTAPIIRAKKA

Paranna **kestävyyskuntoa** liikkumalla useana päivänä viikossa yhteensä ainakin 2 t 30 min reippaasti **tai** 1 t 15 min rasittavasti. **Lisäksi** kohenna **lihaskuntoa** ja kehitä **liikehallintaa** ainakin 2 kertaa viikossa.

Terveysliikunnan suositus
18–64-vuotiaille

UKK-instituutti
2009

Liikuntapiirakka kiteyttää (18–64 v) viikoittaisen terveysliikuntasuosituksen:

- Paranna **kestävyyskuntoa** liikkumalla useana päivänä viikossa yhteensä ainakin 2 t 30 min reippaasti TAI 1 t 15 minuuttia rasittavasti.
- Kohenna **lihaskuntoa** ja kehitä **liikehallintaa** aina 2 kertaa viikossa.

Paranna **kestävyyskuntoa**

Oman peruskunnon ja tavoitteen mukaan voi valita **kestävyyskuntoa** kohentavan liikumisen kuormittavuuden. Aloittelijalle ja terveysliikujalle riittää reipas liikkuminen vähintään kaksi ja puoli tuntia viikossa. Sopivia liikkumismuotoja ovat kävely ja pyöräily, esimerkiksi työ- ja asiointimatkoilla, sauvakävely tai raskaat koti- ja pihatyöt. Huonokuntoisella tällainen liikkuminen kohentaa myös kuntoa.

Tottunut ja hyväkuntoinen liikkuja tarvitsee

kuntonsa kohentamiseksi rasittavampaa liikkumista, mutta puolet vähemmän eli vähintään tunnin ja 15 minuuttia viikossa. Lajeja voivat olla esimerkiksi ylämäki- ja porraskävely, juoksu, maastohiihto, nopea pyöräily, kuntouinti ja vesijuoksu. Nopeat maila- ja juoksupallopelit sekä aerobicjumput ovat **kestävyyttä** parantavia ryhmäliikuntalajeja.

- Liikkuminen on hyvä jakaa useammalle, ainakin kolmelle päivälle viikossa ja sen pitää kestää vähintään 10 minuuttia kerrallaan.
- Terveiden kannalta vähäisenkin säännöllinen liikkuminen on parempi kuin ei ollenkaan, mutta terveysliikunnaksi eivät kuitenkaan riitä muutaman minuutin kestoiset arkiset askareet.
- Uutta näyttöä on siitä, että terveyshyödyt lisääntyvät, kun liikkuu pidemmän aikaa tai rasittavammin kuin minimisuosituksessa suositellaan.

Kestävyysliikunta kehittää hengitys- ja verenkiertoelimistön kuntoa sekä edistää sydämen, verisuonten ja keuhkojen terveyttä. Veren rasva- ja sokeritasapaino paranevat, ja liikunta auttaa myös painonhallinnassa.

Kehitä **lihasvoimaa** ja **liikehallintaa**

Kestävyysliikunnan lisäksi tarvitaan vähintään kaksi kertaa viikossa lihaskuntoa kohentavaa, liikehallintaa ja tasapainoa kehittävää liikuntaa. Suuria lihasryhmiä vahvistavia liikkeitä suositellaan tehtäväksi 8–10 ja kutakin liikettä kohden toistoja tulee kertyä 8–12.

Kuntosaliharjoittelu ja kuntopiirit sopivat lihasvoiman kehittämiseen. Pallopelit, luistelu ja tanssiliikunta kehittävät liikehallintaa ja tasapainoa. Säännöllinen venyttely ylläpitää liikkuvuutta.

Lähde: www.ukkinstituutti.fi

PARTIOMESTARUUS PRIKAATIIN

Kaakkois-Suomen rajavartiosto ja Raja- ja merivartiokoulu järjestivät sotilaiden suunnistuksen SM-kilpailut Imatralla 21.–24.9.2010. Prikaati osallistui myös partiomestaruuskilpailuun kahdella partiolla Ruokolahti–Sulkava–Puumalan -maastossa 23.–24.9.2010. Voitto oli toinen, prikaatin historian ensimmäinen voitto tuli vuonna 2003. Tässä varusmiesten tunnelmia:

Prikaatin ykköspartion kokoonpano oli ylikersantti Timo Varis, kersantti Jesse Mäkinen, kersantti Juha Hyyryläinen sekä alikersantti Antton Viljakainen. Tavoitteet olivat tällä partiolla selkeät, vain voitto kelpaa ja kyseisellä joukkueella mestaruus oli epäilemättä realistinen tavoite, vaikka vastassa olikin miesten maailmanmestari, nuorten maailmanmestari sekä useita maajoukkue-tason suunnistajia. PKARPR:n vahvuus oli selkeästi tasaisuus. Tarvittaessa kakkospartion olisi voitu nostaa juoksijoita ykköseen joukkueen tason siitä kärsimättä. Kakkospartioon kuuluivat kapteeni Jukka Päivi-nen, luutnantti Kai Reiman, korpraali Heikki Nenonen sekä jääkäri Niko Ihalainen.

Partiomestarit ylikersantti Timo Varis, alikersantti Antton Viljakainen, kersantti Jesse Mäkinen, kersantti Juha Hyyryläinen.

Varsinainen partiokilpailu käynnistyi osaltamme hieman ennen puolta yötä, noin tunnin mittaisella taistelijapareittain toteutetulla peruskartta-yösuunnistuksella. Ykköspartio vei nopeimman osuusajan nimiinsä hieman ennen Porin Prikaatin partiota. Johtoasema ei tullut helpolla vaan ryhmähenkeä tarvittiin viime metreille saakka, jotta partio saatiin yhdessä koossa maaliin yksittäisen taistelijan hieman hyytyessä. Yöosuuden tulosten selvittyä oli edessä pikainen ruokaileminen, lämmitely ja levottomat yöunet ennen päiväruepeaman alkua.

Parituntisella päiväosuudella ykköspartion vahvuus tuli parhaiten esille, kun jokaiselle voitiin jakaa lähes samanlainen määrä rasteja ja matkat pysyivät juoksijoiden taitoja fyysisen tason rajoissa.

Kun partio saatiin viimeistä miestä myöten kokoontumisrastille kasaan, jatkettiin matkaa kelloja pysäyttämättä pikataipaleelle. Vaikka partio tiesi suunnistuksen sujuneen kaikilla ilman suurempia virheitä, ei pikataipaleellakaan jätetty muille mahdollisuuksia vaan kovin aika kellotettiin myös tällä osa-alueella. Ammunnassa varusmiehet sohlasivat omat ammuksensa huti,

mutta kokeneemmat partiojäseneet paikkasivat sakkujen jäädessä vain kahteen. Jalokojen happopitoisuuden ollessa turhankin korkealla kranaatinheitto onnistui heikomminkin, mutta ei vielä suoritusta kaatavasti. Maaliin tullessa partion jäsenten ajatukset olivat sekä helpottuneet että hieman epäileväiset, eikä kukaan osannut vielä arvioida kuinka korkealle suoritus riittäisi.

Tunnelma oli vielä kaikkien partioidenkin tullessa maaliin jännittynyt, sillä pikataipaleen tuloksia ei ollut vielä saatu. Kuitenkin tässä vaiheessa oli selvää, että Pohjois-Karjalan Prikaati tulisi olemaan tuloslistalla korkealla onnistuneiden suunnistusten myötä. Lopullisia tuloksia saatiin odotella useiden tuntien ajan, mutta mieltä hämmentämässä kävi useita järjestäjäkuntaan kuuluvia, joista osa kaupitteli jo mestaruutta, osa mitalisijoituksia. Lopullisesti pankki räjähti joukkueen huoltajan soittaessa ja onniteltaessa partiomestaruuden voitosta. Ilo oli sanomattakin selvää. Palkintojen jaosta saatiin tuliaisia reilut sylilliset, joista merkittävimmät ovat nähtävissä Kontiorannan sotilaskodissa.

Teksti:
Kersantti Juha Hyyryläinen ja
Alikersantti Antton Viljakainen

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2010

Sotilasottelu

Yleinen ylil Timo Komulainen
Vm jääk Turunen
N vänr Noora Mölsä
Yksikkömestaruus JK

Suunnistus

Yleinen kapt Pertti Kettunen
45 v ylil Jukka Ryyänen
Vm upskok Ville Partti
N alok Sara Kukkonen
Yksikkömestaruus SISSIK

Yösuunnistus

Yleinen ltn Erkka Vesanen
35 v ylil Janne Jalovaara
40 v ylil Petri Peltoniemi
45 v ylil Jukka Ryyänen
Vm kok Miska Karvinen
N opp Anna-Reetta Mikkonen
Yksikkömestaruus AUK

Partiosuunnistus

A-sarja AUK1
(ylil Nevalainen, alik
Virtanen, opp Rautiainen,
opp Leppänen)
Yksikkömestaruus AUK

Tekstit:
Yliluutnantti
Mika Räisänen

RAUHANTURVAAJANA KOSOVOSSA

Kosovon historiaa ja taustoja Kosovon sotaan

Kosovo on pinta-alaltaan 10 887 km² ja asukkaita maassa on eri lähteiden mukaan arviolta 1,9–2,4 miljoonaa. Enemmistö on albaaneita (n. 88 %) ja suurin vähemmistö on serbit (7 %). Lisäksi Kosovossa asuu turkkilaisia, romaaneita sekä bosniakkeja. Täydellistä väestönlaskentaa Kosovossa ei ole suoritettu moniin vuosiin, jonka takia asukasluvussa lähteistä riippuen on suuria heittoja.

Kosovon pääuskontokunnat ovat islaminuskoiset sekä ortodoksit. Eri uskonnot eivät ole olleet syinä levottomuuksiin ja väkivaltaisuuksiin Kosovossa toisin kuin monissa muissa maailman kolkissa. Albaanien ja serbien erimielisyydet juontavat juurensa jo satojen vuosien taakse. Kosovo kuuluu serbien mielestä Serbialle ja albaanien mielestä albaaneille. Vuonna 1389 käytyä Kosovo Poljen taistelua pidetään serbien keskuudessa vieläkin yhtenä historian tärkeimmistä tapahtumista ja se sitoo heidän mielestään Kosovon Serbiaan vielä nykyisinkin. Serbit taistelivat turkkilaisia vastaan Kosovo Poljessa häviten suuren taistelun, mutta aiheuttaen hyökkääjälle niin merkittävät tappiot, etteivät turkkilaiset kyenneet valtaamaan muuta Eurooppaa. Balkanin alueella historia on ollut sotaisa

kautta aikojen. Viimeisimmät aseelliset konfliktit sijoittuvat Jugoslavian hajoamisen ja sen jälkeisiin aikoihin.

Vuonna 1995 Kosovon suunnalla alkoi tilanne kärjistyä, kun UCK (Kosovon vapautusarmeija, sissiliike) julistautui ja teki iskuja Kosovon serbi-poliisia sekä -siviilejä vastaan. UCK koostui pääsääntöisesti albaaneista ja sen suosio kasvoi albaanisiviilien silmissä sen vallatessa Kosovoa pala palalta. Maaliskuuhun 1998 mennessä UCK oli vallannut noin puolet Kosovosta. UCK iski serbien sotilas- ja siviilikohteisiin, jonka jälkeen Serbia aloitti sotatoimet UCK: a vastaan. Serbit saavuttivat nopeasti menestystä ja ajoivat UCK:n pois Kosovosta Albanian puolelle. Mediassa ilmenneet veriteot Kosovon albaaniväestöä kohtaan laukaisivat NATO:n sotatoimet. NATO aloitti ”Jugoslavian” pommitukset vuonna 1999, joka sai serbit reagoimaan voimakkaasti. Albaaneita alettiin entistä voimakkaammin ajamaan maasta pois väkivallalla, ryöstäen sekä tappaen. Samalla puhdistettiin mahdollisia maahan jääneitä UCK-taistelijoita siviiliväestön seasta. Tästä hetkestä alkoi Kosovon sota. NATO:n pommitukset eivät alussa tuottaneet merkittäviä tappiota serbiarmeijalle, mutta kun NATO uhkasi Serbiaa maahyökkäyksellä, joutui Milosevic solmimaan rauhan.

Vuoden 2000 jälkeen on albaaniväestö palannut maahan ja painostanut serbejä pois Kosovosta. Nykyisin maassa on mellakoita ja ajoittain yhteenottoja, mutta sotatoimista ei enää voida puhua. NATO-joukkoja on vieläkin Kosovossa, mutta määrää supistetaan koko ajan. Vastuuta on siirretty entistä enemmän Kosovon poliisille sekä KSF: lle (Kosovo Security Force). Tavoitteena koko NATO-operaation ajan on ollut taata ja turvata paikallisille turvallinen ympäristö sekä liikkumisen vapaus.

Suomalaiset ovat toimineet Kosovossa NATO-johtoisessa rauhanturvaoperaatiossa vuosikymmenen ajan. Tämä menestyksellisenä pidetty operaatio tuli suomalaisten osalta tiensä päähän 2010 joulukuussa, kun viimeisetkin suomalaisen pääjoukon osat poistuivat alueelta.

Kosovossa palvelee vielä noin 20 suomalaista sotilasta esikuntatehtävissä.

Lähteet:
Pekka Visurin ”Kosovon Sota”-kirja, Roy Gutman ”Kansanmurhan todistaja”-kirja, internet

Teksti:
Luutnantti Esa Viitanen

Taustaa

Toimin SKJK:ssa (Suomen kansainvälinen joukko Kosovossa) joukkueen johtajana lähes kuusi kuukautta, josta operatiivisessa valmiudessa viisi kuukautta. Lähtiessä joukkolle vakuuteltiin, että operatiivisen valmiuden päättämisestä ei oltu vielä tehty päätöksiä.

Tietoa tulee... ja menee

Koko operatiivisen vaiheen aikana rauhan- turvaajien keskuudessa vallitsi epä tieto tulevaisuudesta ja joka aamu sai herätä uusin huhuihin. Suurinta huolta kantoivat jo alueella puoli vuotta palvelleet "fasset", jotka olivat hankkineet verottoman "läyhynsä" (auton). Epävarmuus laski jonkin verran joukon henkeä, koska varsinkin reserviläisillä oli huoli tulevaisuudesta Suomessa. Tähän eivät auttaneet esimiesten selittelyt päätöksenteon hierarkiasta Suomessa ja sen poliittisten seurauksien pitkällisestä punnitsemisesta eduskunnassa. Mitä lähemmäs syyskuuta tultiin, sitä epätoivisimmiksi myös huhut tulivat, koska kukaan ei halunnut uskoa operaation keskeyttämiseen ennen määräaika.

Päätös

Elokuun aikana meille selvisi että kotiinlähtö on väistämätön ja tulee tapahtumaan ennen aikojaan. Tarkkaa päivämäärää ei kuitenkaan annettu. Epävarmuus alkoi hierittää entistä enemmän ja kun syyskuu koitti, alkoi useilla paniikin omainen kotiasioiden hoitaminen. Tunteet olivat välillä kuumina ja pappi kyseli tuon tuosta rauhanturva-

jien tuntemuksia saaden melko suoraa palautetta. Ensimmäinen virallinen päätös saatiin aikaiseksi ja varmistui jo tiedossa ollut operatiivisen vaiheen päätyminen syyskuun loppuun. Epävirallinen tieto joukkojen kotiuttamisesta saatiin viimein myös syyskuun aikana. Pääjoukko kotiutuisi loka-kuun ensimmäisellä viikolla ja muutamille tulisi mahdollisuus niin kutsuttuihin "purkujatkoihin". Tämä käynnisti epätoivoiset yritykset saada jatkot autollisille miehille, joilla oli eniten menetettävää. Seuraava kotiutuminen tapahtuisi marraskuun alussa. Tämä purkuosasto purkaisi oman toimintansa ja palauttaisi kymmenen vuoden aikana kertyneen kaluston. Pääpurkuosasto, joka "sammuttaisi" Camp Villen valot pysyvästi kotiutuisi joulukuun lopulla.

Purku

Yli vuosikymmenen kestäneen operaation purkaminen ei käy kädenkäänteessä. Materiaalin määrä on massiivinen ja pelkkä purkuun liittyvä logistiikka vaatii suunnatonta suunnittelua. Kaikki Suomeen menevä materiaali piti siirtää Kreikkaan ja sieltä laivalla Suomeen. Campin purkuun allekirjoitaneen ei onneksi tarvinnut puuttua, riitti kun järjesti oman tontin puhtaaksi. Tavarain lajittelu Suomeen meneviin, huuto-kaupattaviin tai hävitettäviin oli melkoinen. Campin purkutyöt alkoivat samaan aikaan, kun vielä joukot asuivat siellä ja kaikilla oli tietenkin kova kiire. Kynsin ja hampain taiselimme päivittäin saunamme kohtalosta, jotta saimme pitää sen lähes loppuun asti.

Loppu hyvin...

Kaikki loppuu aikanaan ja myös minun oli aika palata kotiin. Operaation keskeyttäminen oli pettymys, mutta kokemuksena se oli silti hyvä. Vaikka komennukseni ei täyttänytkaan kaikkia odotuksiani, oli se silti kokemisen arvoinen. Ammattitaidollisesti oma luottamus suomalaisen reserviarmeijaan ja sen suoritus kykyyn kasvoi nimenomaan miesten osalta. Emme häpeä minkään ammattiarmeijan rinnalla. Kotiin tulo oli haieka ja vaati muutaman viikon palautumisen ja sulattelun ennen kuin arkielämä lähti jälleen luistamaan. Suosittelen rauhanturvatehtäviä vilpittömästi kaikille reserviläisille ja kantahenkilökuntaan kuuluville. Ne antavat usein kauan kaivattua etäisyyttä arkeen, asettavat asiat niille kuuluvan perspektiiviin ja avaavat silmiä siitä mitä oman kylän raitin ulkopuolella tapahtuu.

Teksti ja kuvat:
Luutnantti Mikko Kettunen

MANNERHEIM–RISTIN RITARI

AHTI K. VUORENSOLA 26.5.1918–16.12.1994

Ahti Kalervo Vuorensola syntyi 26.5.1918 Viipurissa perheen nuorimpana lapsena. Isä Albert Vuorensola oli ammatiltaan veturinkuljettaja ja äidin nimi oli Olga os. Virpiö. Kansakoulun jälkeen Ahti kävi Viipurin suomalaista lyseota ja kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1937.

Kouluaikana hän liittyi Viipurin suojeluskuntaan. Vuosina 1937–38 hän suoritti varusmiespalveluksen Hämeen Ratsurykmentissä Lappeenrannassa, Reserviupseerikoulun kurssin 38 Haminassa ja aktiiviupseeritutkinnon kadettikurssilla n:o 22 vuosina 1938–39. Kurssi keskeytettiin sodan uhan vuoksi ja hän sai komennuksen Mikkeliin Jääkäripataljoona 3:een.

Talvisodan ja välirauhan aika

Kadetti Vuorensola määrättiin aluksi Jalkaväkirykmentti 34:än Suojärvelle lähettiupseerin tehtävään. Tammikuun alkupuolella Vuorensola määrättiin Kollaarjoelle III/JR 34:än 9. Komppanian päälliköksi. Sen henkilöstö oli pääosin Kirvun pitäjän miehiä. Lempinimen "Vinkalo" antoi kirjailija Erkki Palolampi toimiessaan Kollaalla Jalkaväkirykmentti 34 valistusupseerina. Nimi tulee Aleksis Kiven Seitsemän veljeksestä, jossa Simeoni Hämeenlinnaan suuntautuneella kauppatkalla ryppäsi siellä saamansa rahat ja pakeni veljiensä vihaa vuorenvinkaloon.

JR 34 sijoitettiin Joensuun ympäristöön ja

kesällä 1940 sen pääosa siirtyi Kontiolahden alueelle.

Talvisodan päättyttyä Kollaan rintamalla taistelleista joukoista muodostettiin 9. Prikaati, jonka komentajaksi nimitettiin eversti August Kuistio. Prikaatin I Pataljoona siirtyi kesäkuussa 1940 ensimmäisenä joukko-osastona Kontiolahden varuskuntaan ja aloitti koulutus- ja valmiustehtävät. Ahti Vuorensola sai ylennyksen luutnantiksi 29.11.1940.

Jatkosodan aika

Kesäkuussa 1941 9. Prikaati muodosti liikemääräpanossa Jalkaväkirykmentti 9:n, jossa luutnantti Ahti Vuorensola määrättiin 5. Komppanian päälliköksi. Rykmentti keskitettiin raja-alueelle ja hyökkäysvaiheen alettua se suuntautui Värtsilä–Pälkjärven kautta kohti Sortavalaa. Vuorensolan komppania sai tulikasteen 12.7.1941 Pälkjärvellä, jossa hän haavoittui ensimmäisen kerran.

Elokuun alussa Vuorensola palasi takaisin johtamaan komppaniaansa. Joukkojen hyökkäys eteni Latvasyrjän ja Vieremäjärvien kautta Sortavalaan, joka vallattiin elokuun puolivälissä.

Syyskuun alkuun mennessä Jalkaväkirykmentti 9 eteni Uomaalle ja sieltä Pallahti–Vieljärvi alueelle. Rykmentti kävi kovia taisteluja Kaskana–Latvan asema–Sarrin alueella. Täällä luutnantti Vuorensola kunnostui erityisesti Sarrin taistelussa. Etenemistä jatkettiin pohjoiseen Petroskoin suuntaan sekä itään Petäjäselkään, josta edelleen etelään Syvärille. Sen Jalkaväkirykmentti 9 ylitti 6.10.1941. Tästä päivästä tuli myöhemmin Jalkaväkirykmentti 9:n vuosipäivä. Seuraavana päivänä hyökättiin Ostaan. Täällä Vinkalo kunnostautui Ostan tienhaara-alueen bunkkerien tuhoamistaistelussa. Tänne eteneminen pysäytettiin ja alkoi asemasotavaihe.

Ahti Vuorensola ylennettiin kapteeniksi 30.12.1941 ja ylipäällikkö nimitti hänet 19.5.1942 Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi. Perusteluissa tuotiin esille hänen toimintansa esimerkillisyys, rohkeus ja kylmäverisyys taistelutilanteissa. Esimiehenä hän oli alaisistaan huolenpitävä ja innostava.

Asemasotavaiheessa Vinkalo haavoittui toisen kerran 28.10.1942 ja kolmannen kerran Soutjärvellä kesäkuussa 1944 viivytystaistelussa, jolloin hän johti kevytosastoa. Täällä osasto joutui mottitilanteen, josta selvitettiin hänen kekseliään, rämäpäisen ja rohkean toimintansa ansiosta. Osasto Vuorensola murtautui kuorma-autoja käyttäen vihollislinjan läpi oman rykmenttinsä yhteyteen. Haavoista toipuminen vei 10 päivää, jotka hän vietti Kontiolahdella.

Palattuaan takaisin kapteeni Vuorensola määrättiin heinäkuussa 1944 II Pataljoonan komentajaksi ja myöhemmin Jalkaväkirykmentti 9:n esikuntapäälliköksi. Hänet ylennettiin majuriksi 27.8.1944 ja hän oli silloin Suomen nuorin majuri 26-vuotiaana.

Sodan jälkeinen aika

Aselevon tultua voimaan Jalkaväkirykmentti 9 vetäytyi raja-alueelle Värtsilään ja Onkamo-Hammaslahti -alueelle.

Joulukuuhun 1944 mennessä rykmentti purettiin ja siitä muodostettiin Jalkaväkirykmentti 5, joka sijoitettiin Helsingin Santahaminaan ja Tuusulan Hyrylään. Täällä Vuorensola toimi komppanian päällikkönä ja huhtikuusta 1945 alkaen samassa tehtä-

vässä Jääkäripataljoona 2:ssa Rovaniemellä, jossa komppanian tehtävänä oli vartioida saksalaista sotasaalisvarikkoa. Siellä oleva materiaali oli Suomen valtion omaisuutta ja joka myöhemmin oli määrä luovuttaa sotakorvausmateriaalina Neuvostoliittoon. Vartiointi- ja valvontatehtävissä tuli esille joitain epäselvyyksiä materiaalin kuormausasiakirjoissa ja majuri Vuorensola pidätettiin kuulusteluja varten. Häntä syytettiin mm. lahjonnan vastaanottamisesta. Monien vaiheiden jälkeen hänet tuomittiin rangaistukseen, joka oli 1 vuosi 8 kuukautta kuritushuonetta ja sotilasarvon menetys. Tämä tapahtuma oli Mannerheim-ristin ritari Ahti Vuorensolalle kova isku.

Siviilielämä ja vapaaehtoinen maanpuolustus

Jo aselevon jälkeen Vinkalo harkitsi eroamista aktiiviupseerin tehtävistä. Hän sai eron kapteenin virasta 10.10.1945. Ennen eroaan hän haki kauppa- ja korkeakouluun ja valmistui ekonomiksi vuonna 1947. Siviilitehtävissä hän eteni nopeasti johtotehtäviin ja toimi mm. konttori- ja myyntipäällikkönä, toimitusjohtajana kaupan ja teollisuuden palveluksessa, Keskon Suomen vähittäiskauppiaosaston rehtorina sekä Wihuri-yhtymän koulutusjohtajana. Eläkkeelle Ahti Vuorensola jäi vuonna 1984.

Hänelle oli tärkeää vapaaehtoinen maanpuolustustyö. Vuorensola oli aktiivisesti mukana Sotainvalidi- ja Sotaveteraanijärjestöjen toiminnassa. Hän kuului JR 9 killan perustajiin ja vaikutti merkittävästi sen toimintaan. Hän oli mm. JR 9 killan puheenjohtaja vuosina 1980–82 ja kutsuttiin myö-

hemmin kunniapuheenjohtajaksi. Edelleen hän toimi ansiokkaasti Mannerheim-ristin ritarien säätiön monissa tehtävissä.

Paras tunnustus Ahti Vuorensolalle sodan jälkeen oli se, että presidentti J. K. Paasikiven myöntämä täydellinen armahdus ja upseeri-arvon palautus syyskuussa 1951. Hänet ylennettiin everstiluutnantiksi 6.12.1967. Myös siviili- ja järjestötehtävissä tuli esille Vinkalo-johtajana ja opettajana. Hän omasi loistavat puhujan lahjat käyttäen Viipurin murretta ja tapana oli sinutella kaikkia. Viimeiset vuotensa hän vietti Kaunialan sotavammassairaalassa ja kutsuttiin viimeiseen iltahuutoon 16.12.1994.

Ahti Vuorensola oli yksi Kollaan Vasaman ja Jalkaväkirykmentti 9:n muistomerkkien aikaansaajista. Vuorensola on Karjalan Jääkäripataljoonan kunniajäkäri ja vieraili usein varuskunnassa. Vuosipäivävierailullaan hän piti voimakkaita ja isänmaallisia puheita, jotka usein kohdistuivat varusmiehiin.

Mannerheim-ristin ritari Ahti Vuorensolalla on oma paikka prikaatin perinnehuoneessa. Siellä on nähtävissä mm. hänen kunniamerkkinsä. Tämän päivän ase- ja kil-taveljet muistelevat Vinkaloa hyvänä, alaisistaan huolehtivana, huumorintajuisena ja "veitikkamaisena" esimiehenä.

Teksti:
Erkki Lehtinen
Kuva:
SA-kuva

VMTK – TYÖTÄ HUOMISEN HYVÄKSI

Tammikuussa 1/10, kun astuimme palvelukseen, oli molemmilla tavoitteena suorittaa armeija nopeasti alta pois. Suunnitelmat muuttuivat nopeasti P-kauden jälkeen. Molemmat aloittivat Aliupseerikoulun kiväärilinjalla ja se tarkoitti vuoden palvelusaikaa. Aliupseerikoulun alussa VMTK-hommista emme paljoa tienneet, paitsi bussikyydit, erilaiset kurssit ja juhlat. Vähitellen VMTK-toiminta alkoi nousta esille VMTK-oppitunneilla. Uusia jäseniä haettiin toimintaan. Päätimme lähteä haastatteluihin, koska halusimme uusia ja erilaisia haasteita palvelukseen. Pääsimme mukaan uusiksi toimihenkilöiksi. Yhteistyö oli jo alusta asti helppoa, koska tunsimme toistemme tyylin ja tavat. Olimmehan koko Aliupseerikoulun ajan samassa tuvassa.

Päätimme heti kättelyssä tehdä VMTK:sta näkyvän. Siihen kuului toimihenkilöiden näkyvyys, mainostaminen ja uusien verkkosivujen päivittäminen. Verkkosivuilla

päivitettiin bussireittejä ja muitakin tärkeitä asioita, kuten tulevia tapahtumia. Varsinkin uudet tietokonehankinnat toimistolle helpottivat paljon tiedottamista ja sivujen päivittämistä. Sotilaskotiin hankitut kannettavat tietokoneet lisäsivät entisestään nettisivujen kävijämäärää. Näyttävyyden kannatti, sillä yhä useampi oli tietoinen VMTK-toiminnasta sekä uusista tapahtumista ja hankinnoista. Olemme myös olleet kuuluvissa radiossa. Varusmiestoimikunta juontaa joka toinen maanantai Oi FM -kanavalla Ruoturadio -nimistä ohjelmaa. Ohjelma on tunnin mittainen, jossa tulee uutisia varuskunnasta ja muualta maailmalta, unohtamatta hyvää musiikkia!

Toiminta sotilaskodin kanssa jatkui edelleen tiiviinä. Olemme pyrkineet järjestämään varusmiehille mielekästä tekemistä, joka vie ajatukset hetkeksi pois armeijan arjesta. Tästä hyvänä esimerkkinä ovat sotilaskodissa keskiviikkoisin järjestettävät VMTK-elokuvaillat. Hyvät laitteet sotilaskodissa ja laaja elokuvatarjonta ovat keränneet varusmiehiltä paljon kehuja ja hyvää palautetta. Sotilaskoti on myös tukenut varusmiestoimikuntaa lahjoitusvaroilla, joilla on mahdollistettu hyvät liikuntavälineet liikuntakerhoihin. Liikuntakerhojen sujuvan toiminnan takaaminen olikin yksi meidän päätavoitteistamme. Eri lajit ovatkin pyörineet läpi vuoden hyvien välineiden ja tilojen ansiosta. Kerhot ovat olleet

kävijämenestys viime saapumiseraan verrattuna. Tästä suuri kiitos kuuluu liikuntavastaavalle, joka yhdessä kerhon vetäjien kanssa on saanut varusmiehet mukaan kerhoihin.

Toimikautemme aikana olemme pyrkineet tehostamaan VMTK:n toimintaa tuomatta mitään suuria muutoksia, sillä hyvin pyörivä toiminta on parempi kuin kuuta taivaalta tavoitteleva kaaos. Valitettavasti meidän on todettava, että kuusi kuukautta kestävä toimikausi on todella lyhyt, mutta hyvä VMTK-ohjaus on mahdollistanut hommien sujuvuuden ja kehityksen jatkuvuuden seuraaville toimikausille. VMTK-työ on ollut mielenkiintoista ja monipuolista, jota jääme kaipaamaan siirtyessämme reserviin.

Teksti:
VMTK:n puheenjohtaja Joonas Naumanen
VMTK:n sihteeri Jani Hokkanen

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

Joensuun kaupunki

Kesälahden kunta

Kontiolahden kunta

Liperin kunta

Kiteen kaupunki

Varkauden kaupunki

KEVÄTTERVEISET!

Keväinen tervehdys Korpisoturin lukijat! 53. toimintavuosi käynnistyi pakkasten saattamana, mutta keväinen tuulahdus antaa vauhtia myös kiltatoimintaan. Killan hallitus sai syyskokouksessa uuden sihteerin Liisa Pietarisen. Jonna Kuosmanen halusi muutaman vuoden työ- ja opiskelurauhan killan asioista. Kiitän Jonnaa killan eteen tekemästäsi työstä ja toivon, että olet jatkossa aktiivisesti mukana. Uuden sihteerimme esittely on jäljempänä tällä palstalla.

Toteuttaako 17.4.2011 valittava eduskunta puolustusvoimien rakenneuudistuksen?

Lehtemme ilmestymispäivästä ei ole enää montaa päivää siihen, kun pääsemme suorittamaan kansalaisoikeutemme eduskuntavaaleissa. Vaalikampanjoissa olemme jälleen kuulleet ehdokkaitten tarmokkaita lupauksia maamme tulevaisuuden eteen. Mikä on sitten tulevan eduskunnan päätös rakenteilla olevaan puolustuspoliittiseen selontekoon, kun puolustusministeriö ja pääesikunta laativat suunnitelmia puolustusvoimien rakenteellisista uudistuksista? Onko varuskuntien lakkauttaminen valta-

kunnassa tosiasia, kuten puolustusvoimien komentaja on todennut? Päätökset näistä asioista tekevät kansanedustajat, eduskuntaan 17.4. valittavat naiset ja miehet.

Pohjois-Karjalan Prikaati on useamman maakunnan asia kuin pelkästään Pohjois-Karjalan. Palvelukseen tulevat varusmiehet ovat pääasiassa kotoisin Pohjois-Karjalasta sekä Pohjois- ja Etelä-Savosta, joten toiminnalla on vahva itäsuomalainen ulottuvuus. Prikaatin toiminta tukee myös Pohjois-Karjalan rajavartiostoa. Prikaati toimii ainoana maavoimien joukko-osastona alueella.

Tahtoa on, löytyykö tekoja ja tekijöitä?

Tulevalla vaalikaudella tapahtuva mahdollinen puolustusvoimien rakenneuudistus ja Siilasmaan työryhmän raportti ovat aiheuttaneet kovasti keskustelua. Varuskuntien lakkauttamiseen ja reserviarmeijan määrään ei saisi ottaa yksilönä eikä järjestöinä kantaa, kyseisiin asioihin puuttumista on arvosteltu mm. aluepolitiikan nimissä. Kuka muu kuin maakunnissa asuvat ja alueelta valittavat kansanedustajat puolustaisivat maakuntien ylpeyttä, Pohjois-Karjalan Pri-

kaatia ja Kontiorannan varuskuntaa.

Pohjois-Karjalan maakuntaliitto yhdessä Karjalan Poikien Killan ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kanssa ovat nostaneet asiat esille viime syksynä jo ennen Siilasmaan työryhmän raportin julkaisua. Olemme tehostaneet edunvalvontaa ja tuoneet ne tosiasiat ja faktat esille, joita mahdollinen Kontiorannan varuskunnan lakkauttamisen toisi Itä-Suomelle. Toivonkin Teidän kaikkien lukijoiden olevan tekemässä kyseistä työtä maakunnan ja uskottavan maanpuolustuksen hyväksi!

Teksti:
Antti Toivola
Killan puheenjohtaja

KILLAN UUSI SIHTEERI

Killan vuosikokous valitsi minut uudeksi sihteeriksi viime syksynä. Nyt olen opetellut käytäntöjä ja yrittänyt perehtyä killan asioihin pikkuhiljaa. Olen liperiläissyntyinen, välillä Etelä-Suomessa asunut ja työskennellyt, mutta takaisin Pohjois-Karjalaan toistakymmentä vuotta sitten muuttanut opinto-ohjaaja. Työskentelen tällä hetkellä Liperin yläkoulussa oppilaanohjauksen lehtorina. Perheeseeni kuuluu aviomies Pekka Laakkonen, yhteisenä kiinnostuksen

kohteenamme on erilainen vapaaehtoinen maanpuolustustyö. Itse olen aiemmin osallistunut sekä MPK:n että Naisten Valmiusliiton toimintaan. Kiltatoiminnassa olen ollut tähän saakka rivijäsenenä ja nyt vuoden alusta sihteerin tehtävissä. Työn ja vapaaehtoistoiminnan vastapainoksi harrastan talvella aktiivisesti hiihtoa ja kesällä luonnossa liikkumista, marjastusta ja sienestystä sekä mökkeilyä lomaparatiisissamme Polvijärvellä.

Liisa Pietarinen
Killan sihteerin

SYYSKOKOUS

Killan sääntömääräinen syyskokous pidettiin kiltahuone Poterolla 22. marraskuuta. Ennen kokousta järjestettyyn esitelmätilaisuuteen oli kutsuttu puhujaksi kapteeni Aarne Tiainen Pohjois-Karjalan rajavartiostosta. Tiainen esitteli rajavartioston toimintaa sekä valotti hieman myös tulevaisuuden näkymiä.

Rajavartiolaitoksen puolesta hän kehui erinomaisesti sujunutta yhteistyötä Pohjois-Karjalan Prikaatin kanssa. Vastaavalaista toimivaa ja mutkatonta yhteistyötä ei Tiaisen mielestä ole pystytty järjestämään yhdelläkään muulla paikkakunnalla.

Rajavartiolaitos on myös joutunut muuttamaan toimintaansa voimakkaiden supistusten alla. Henkilöstön määrää supistetaan tulevina vuosina ja tämä vaikuttaa muun muassa rajavalvontaan, jota ollaan automatisoimassa niiltä osin kun se on

mahdollista.

Kapteeni Tiainen kertoi myös Harva-projektista, jonka pilottivaihe on päättynyt. Harva-projektissa on tarkoitus selvittää harvaan asuttujen alueiden turvaamista. Selvityksessä otettiin kantaa esimerkiksi sellaisiin seikkoihin, kuten ensivasteen toiminta, yhteispartiointi, kalusto, lähimmän partion toiminta sekä yleinen riskianalyysi. Loppuraportti on lähetetty ministeriöön ja nyt odotellaan päätöksiä. Projektin jälkeen on huomattavaa, että yhteistyö eri viranomaisten kanssa toimii hyvin ja jotkin toimintamallit jäävät pysyvästi käyttöön.

Kiitoksia vielä kerran Aarne Tiaiselle selkeästä ja havainnollisesta esityksestä.

Syyskokouksen puheenjohtajaksi valittiin kiltaveli Reino Laakkonen, kokoussihteerin tehtävää hoiti killan sihteeri Jonna Kuos-

manen ja äänenlaskijoiksi valittiin kiltaveljet Erkki Lehtinen sekä Pekka Ripatti. Killan esittämä toimintasuunnitelma käytiin läpi kokouksessa ja se hyväksyttiin. Jäsenmaksu säilytettiin edellisen vuoden tasolla ja kokous hyväksyi hallituksen esittämän tulo- ja menoarvion vuodelle 2011. Henkilövalinnoissa ei tullut suuria muutoksia. Killan puheenjohtajana jatkaa toista kautta Antti Toivola. Erovuoroisista hallituksen jäsenistä jatkavat kaikki muut paitsi sihteeri Jonna Kuosmanen. Uudeksi sihteeriksi valittiin Liisa Pietarinen. Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkaa Harri Hentunen ja varapuheenjohtajana Jorma Partio. Viralliset tiedotuskanavat ovat jatkossakin Sanomalehti Karjalainen, Korpisoturi-lehti sekä jäsentiedote.

Teksti ja kuvat:
Jari Jurvanen

Puheenjohtaja Antti Toivola kiittää kapteeni Aarne Tiaista esitelmästä.

MAANPUOLUSTUSJUHLA

Perinteinen maanpuolustusjuhla järjestettiin tänä vuonna 1. lokakuuta Joensuussa, Carelia-salissa. Vuosittain järjestettävä maanpuolustusjuhla kiertää Pohjois-Karjalan kuntia. Perinne on jatkunut jo parikymmentä vuotta ja on menossa jo toisella kuntakierroksella. Juhla vaalii perinteen siirtymistä ikäpolvien välillä ja tekee siksi arvokasta työtä. Juhlassa kohtaavat niin veteraanit kuin koululaiset kuten myös tavalliset kuntalaiset. Vuosien saatossa juhla on ollut monelle nuorelle hieno kokemus ja ainutkertainen tilaisuus tavata Suomea puolustaneita veteraaneja. Juhlan tarkoituksena on myös lujittaa maanpuolustustahtoa ja olla eräänlaisena kannustimena uudelle sukupolvelle. Nuorten puheenvuoro on aina ollut tunteisiin vetoava ja antanut monella tapaa ajattelemisen aihetta.

Killan puheenjohtajan Antti Toivolan tervehdysanat.

Joensuun Kaupungin tervehdystä tuomassa kaupunginjohtaja Kari Karjalainen.

Juhlapuhujana Itä-Suomen sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Jukka Pennanen.

Minikat-kuoro esiintyy johtajinaan Anu Eteläpää sekä Sari Elokivi.

Kutsuvieraita ja yleisöä kokoontui paikalle noin 300.

Nuorten puheenvuoron käytti upseerikokelas Oksman.

Juhla päättyi Yrjö Kilpisen JR 9:lle säveltämään marssiin.

Teksti ja kuvat: Jari Jurvanen

Kiltalaisten yhteystietojen päivittäminen

Kilta on ottanut käyttöön Maanpuolustuskiltojen liiton ylläpitämän Sebacon-jäsenrekisterijärjestelmän. Tämä verkkopohjainen järjestelmä tulee nopeuttamaan ja ennen kaikkea helpottamaan rekisterin ylläpitoa sekä tiedottamista. Jotta saamme uudesta rekisteristä kaiken hyödyn irti, niin toivomme kaikkien kiltalaisten lähettävän meille sähköpostin, jossa mainitaan jäsenen yhteystiedot ja syntymäaika ilman loppuosaa. Tiedot tullaan päivittämään vain jäsenrekisteriin ja sähköpostiosoitteita ei julkaista tai käytetä mihinkään muuhun kuin killan asioiden tiedottamiseen.

Sähköposti-ilmoitukset toivotaan lähetettävän osoitteeseen: pkarprkilta@gmail.com.

TOIMINTASUUNNITELMA 2011

HUHTIKUU

- 01.04. Korpisoturi 1/2011 ilmestyy
- 07.04. kotiuttamisjuhla 2/10
- 11.04. JR 9 Perinneosaston aamukahvivilaisuus ja vierailu taidemuseolla
- 11.04. hallituksen kokous
- 26.04. killan kevätkokous Poterolla
- 27.04. Kansallinen Veteraanipäivä

TOUKOKUU

- 09.05. JR 9 Perinneosaston aamukahvivilaisuus Poterolla, vierailijana Jouko Pesonen
- 09.05. Salpalinjan opastetaulun ympäristön kevätraivaus ja hallituksen kokous Lautsalla
- 16.05. osallistutaan Kaatuneitten muistopäivän viettoon

KESÄKUU

- 04.06. Puolustusvoimain lippujuhlapäivä
- 10.-12.06. kiltaretki Petroskoihin kotiuttamisinfo 2/10 ja 1/11

HEINÄKUU

- 08.07. kotiuttamisjuhla 2/10 ja 1/11 JR 9:n Rantakalailta Korpisoturin aineisto

ELOKUU

- varusmiesten valokuvaus
- 26.08. kiltapyöräily
- 27.08. saapumiserän 2/11 vala ja kotiväkipäivä Kontiorannassa

SYYSKUU

- 02.-03.09. KPK:n jotos
- 12.09. JR 9 Perinneosaston aamukahvivilaisuus
- 12.09. hallituksen kokous
- 30.09. maanpuolustusjuhla Liperissä Muistojen konsertti

LOKAKUU

- 01.10. Korpisoturi 2/11 ilmestyy
- 06.10. kotiuttamisjuhla 1/11
- 10.10. JR 9 Perinneosaston aamukahvivilaisuus
- 10.10. hallituksen kokous

MARRASKUU

- 14.11. hallituksen kokous
- 14.11. JR 9 Perinneosaston aamukahvivilaisuus
- 25.11. osallistutaan prikaatin vuosipäivän viettoon
- 28.11. killan vuosikokous ja esitelmätilaisuus

JOULUKUU

- 06.12. osallistutaan Itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin
- 12.12. JR 9 Perinneosaston aamukahvivilaisuus
- 12.12. hallituksen kokous
- 24.12. osallistutaan jouluaaton kunnia-vartioon Joensuun Sankarihau-doilla

IIVARI
MONONEN

WWW.IIVARIMONONEN.FI

**Täyden palvelun
turvallisuuksien asiantuntija.**

- Tuotteet ja tarvikkeet
- Asennus ja huolto
- Suunnittelu ja konsultointi

Voimatie 12 Joensuu, Puh. 042 44681
• Helsinki • Imatra • Lappeenranta • Kuopio • Savonlinna •

www.blc.fi • www.lukkorengas.fi

Killan hallitus 2011

Myyntiedustaja	Antti Toivola	puheenjohtaja
Luokanopettaja	Leena Sallinen	varapuheenjohtaja
Opinto-ohjaaja	Liisa Pietarinen	sihteeri
Taluspäällikkö	Jari Nousiainen	taloudenhoitaja
Huoltamopäällikkö	Jari Jurvanen	tiedotussihteeri
Everstiluutnantti	Martti Koivula	lehden päätoimittaja
Professori	Veijo Saloheimo	JR 9 Perinneosaston edustaja
Aluepäällikkö	Jorma Mikkonen	kunniapuheenjohtaja
Majuri evp	Matti Urjanheimo	
Toimitusjohtaja	Hannu Saharinen	
Toimitusjohtaja	Pekka Vuojärvi	
Yliluutnantti evp	Pauli Reinikainen	
Toimitusjohtaja	Harri Hentunen	puheenjohtaja
Rahoituspäällikkö	Jorma Partio	varapuheenjohtaja

Yhteystiedot

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta
PL 5, 80791 Kontioranta
pkarprkilta@gmail.com

Killan valtuuskunta 2011

Toimitusjohtaja	Harri Broman
Myyntipäällikkö	Juha Haantio
Everstiluutnantti evp	Kari Jylhä
Toimitusjohtaja	Kyösti Kakkonen
Toiminnanjohtaja	Satu Kokkonen
Eversti	Jari Kytölä
Everstiluutnantti evp	Reino Laakkonen
Sotilaskotiyhdistyksen pj	Anna-Liisa Ala-Poikela
Toimitusjohtaja	Jarkko Miinin
Toimitusjohtaja	Olli Naukkarinen
Kansanedustaja	Eero Reijonen
Eversti evp	Pekka Ripatti
Kauppaneuvos	Eino Tenhunen
Taloustieteiden maisteri	Tuomas Timonen
Everstiluutnantti	Petteri Tervonen
Filosofian tohtori	Pasi Tuunainen
Toimitusjohtaja	Rauno Törrönen
Everstiluutnantti	Jouni Mattila

Pankki,
josta saat
bonusta.

Osuuspankista saat kaikki kodin ja perheen vakuutukset. Kun keskität asiointisi meille, voit maksaa kertyneillä OP-bonuksilla vaikkapa Pohjolan vakuutusmaksuja. Tutustu osoitteessa op.fi/bonus tai tule käymään!

Pohjois-Karjalan
Osuuspankit

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____/____.____ alkaen Allekirjoitus _____

Lähetä osoitteenmuutos sähköpostilla: jari.nousiainen@mil.fi tai osoitteella:
Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta

Aina
maakunnan
asialla

K2-yhtiöt

SIMO JÄÄSKELÄINEN ON POISSA

Killan jäsenet saivat lokakuun alussa suruviestin. Killan pitkäaikainen puheenjohtaja ja sittemmin kunniapuheenjohtaja Simo Jääskeläinen kuoli 8.10.2010.

Hän oli syntynyt 5.11.1926 Kiteen pitäjän Matkaselässä nykyisessä Venäjän Karjalassa. Simo valmistui Jyväskylän opettajanvalmistuslaitoksesta opettajaksi. Hän toimi opettajana Kontiolahden kyläkouluissa ja kirkonkylällä kansalaiskoulun vararehtorina ja johtajana viimeiset työvuotensa.

Simo Jääskeläinen oli aito KARJALAN JÄÄKÄRI. Hän palveli varusmiehenä Karjalan Jääkäripataljoonassa vuonna 1946 ja tutustui aivan ruohonjuuritasolla Kontiorannan ja Jaamankankaan maisemiin.

Kiltatyöhön Simo tuli mukaan vuonna 1963. 1970-luvun taitteessa hänet kutsuttiin killan valtuuskunnan jäseneksi. Valtuuskuntavuotena ehti kertyä kaikkiaan kymmenkunta. Vuonna 1979 Simo sai puhelinsoiton Karjalan Jääkäripataljoonan komentajalta everstiluutnantti Aatolaiselta.

Komentaja ilmoitti killan silloisen puheenjohtajan siirtyvän työn perässä Helsinkiin. Tämä tarkoitti sitä, että nyt tarvittaisiin kiltalle uusi toimielias puheenjohtaja.

Jääskeläinen pyysi viikon miettimisai-
kaa. Viikon kuluttua Simo ilmoitti: "En ole löytänyt sopivaa syytä kieltäytyä tästä tehtävästä." Simo Jääskeläinen valittiin puheenjohtajaksi vuonna 1979 ja pesti jatkui 11,5 vuotta. Puheenjohtajan työ ei rajoittunut pelkästään kokouksiin, kotiutamistilaisuuksiin ja palkitsemisiin. Oman osansa edustustehtävien kirjoon toi Maanpuolustuskilat ry:n kiltahallituksessa (vuodesta 1984 lähtien Maanpuolustuskiltojen Liitto ry:n liittohallitus) toimiminen. Tämä tehtävä vaati Simoa edustamaan kiltaa myös ulkomailla. Hän osallistui kiltapäiville Ruotsin Vaxholman maisemissa sekä Norjan Oslossa.

Miellyttävimpiä edustustehtäviä hänelle olivat osallistumiset valamarseille. Simo pyöräili ja hiihti pataljoonan alokkaiden, sotilasvalansa vannovien tulevien jääkä-

reiden kanssa. Monina vuosina Karjalan Jääkäripataljoonan marssiosastossa nähtiin harmaapartainen mies polkemassa varusmiesten joukossa.

Keskeisintä Simo Jääskeläisen puheenjohtajakauden virallisista toiminnoista olivat muunmuassa Maanpuolustuskiltojen Liitto ry:n liittohallituksessa olevan hallituspaikan vakiinnuttaminen, varusmiesten tukitoiminnan ja erityisesti kummiperhetoiminnan kehittäminen.

Kunniapuheenjohtaja Simo Jääskeläinen oli oikea monitoimimies, jonka sydäntä lähellä olivat vapaaehtoinen maanpuolustustyö, partiotoiminta ja näyttämöharrastus. Nyt Simo on poissa. Hänestä jäi valoisa ja lämmin muisto.

Teksti:
Reino Laakkonen

Täsmäläake autokuumeeseen. Uudet autot sekä vaihtoautot. Katso!

timosenauto.fi

...siellä on autosi
JOENSUU, Wahlforssinkatu 1
Automyynti suorat: Ari Kähkönen 010 2394 102,
Tuomas Timonen 010 2394 103, Matti Kailasalo 010 2394 105,
Sami Timonen 010 2394 101

Huolto	010 2394 120	Automyynti	010 2394 100
Varaosat	010 2394 130	ma-pe	9.00-18.00
ma-pe	8.00-16.30	la	10.00-14.00

Timosen monihuolto - huoltaa ja korjaa kaikki merkit, puh. 010 2394 128

Parhaissa merkeissä.

RAPALA SHIMANO PELTONEN Revo
NORMARK

Maahantuonti ja markkinointi: Normark Suomi Oy, PL 17, 41801 Korpilahti, www.normark.fi

JR 9 Perinneosasto

VILJO NYMAN – VETERAANI JA ASEVELJIENSÄ EDUNVALVOJA

Ollessani aikanaan kymmenkunta vuotta prikaatin killan puheenjohtajana, sain tehdä hyvää yhteistyötä silloisten JR 9 Killan puheenjohtajien kanssa. Ennen omaa kauttani tulivat ainakin nimenä tutuksi Jaakko Simola, Ahti Vuorensola ja Toivo Suutarinen, joista kahteen viimeksi mainittuun sain sitten kunnian puheenjohtajana ollessani tutustua ja olla yhteistyössä. Eniten, eli useiden vuosien ajan, sain olla nuorempana puheenjohtaja Viljo Nymanin opissa. Hänen kauttaan muiden muassa veteraanityö ja aseveljien auttaminen tuli tärkeäksi osaksi myös omissa vapaaehtoisissa maanpuolustustyöissäni.

Tässä kirjoituksessani en käsittele Viljon sodanaikaisia asioita ja ansioita. Tiedän hänen olleen jäämäkkä ja urhea isänmaan puolustaja sekä vaativa ja oikeudenmukainen esimies alaisilleen.

Viljo Nyman valittiin JR 9 Killan puheenjohtajaksi vuonna 1990. Vuotta myöhemmin itsestäni tuli prikaatin killan puheenjohtaja ja silloin myös alkoi pitkäaikainen yhteistyömme. Lukemattomat ovat ne eri muotoiset juhlat ja tilaisuudet, joissa Viljon kanssa yhdessä kiltojemme edustajina kävimme. Yhteyttä pidimme vähintäänkin viikoittain, joskus harva se päivä.

Erittäin mieleen painuneita olivat ennen joulua tapahtuneet joululahjakierrokset ympäri maakuntaa. Silloin oli tapana, että JR 9:n yhteismiehet etsivät omilta paikkakunniltaan sellaisia aseveljiään, joille saatoimme joulurahan muodossa olla avuksi. Ne olivat opettavia käyntejä. Moni pieni

syryjäkylän mökki tuli tutuksi ja kahvitta ei mistään tarvinnut lähteä. Avun tarve oli selkeä ja kiitollisuus saadusta lahjasta liikuttavaa ja sydämellistä. Monet sotatarinat siinä sai kuulla, kun aseveljet kohtasivat. Konkreettiseksi tuli näillä käynneillä sanonta "Veljeä ei jätetä".

Olimme usein yhdessä vieraina Kontiorannassa milloin minkin asian vuoksi. Kohensimme omalta osaltamme perinehuonetta, jossa Jalkaväkirykmentti 9:n taistelujen taival oli silloin ja on edelleenkin hyvin näkyvillä. Komentajat ottivat meidät mielellään vastaan todeten usein miten he arvostavat sitä, että prikaatilla on kaksi hyvin toimivaa kiltaa.

Muistaakseni eversti Lauri Ruonansuu otti kerran tavatessamme esille asian, joka sitten myöhemmin toteutui. Hän kysyi meiltä, olemmeko koskaan ajatelleet kiltojemme yhdistämistä. Eipä sitä siinä tilaisuudessa muuten käsiteltykään. Totesimme vain, että emme ole tuota asiaa tulleet pohtineeksi. Jotakin kuitenkin jäi tästä mieliimme itämään. Viljo otti kerran tavatessamme asian esille ja kysyi minun mielipidettäni asiaan. Totesin silloin, että minulle ei henkilökohtaisesti ollut mitään yhdentymistä vastaan. Samaa mieltä oli myös kiltamme hallitus, kun sitä kokouksessamme myöhemmin kysyin.

Veteraanikillassa asiaa oli myös pohdittu ja tultu samaan lopputulokseen. Ikääntymisestä johtuen JR 9:n Killan toiminnan jatkaminen alkoi olla työlästä. Molempien kiltojen hallitukset siis tekivät asiasta myönteisen päätöksen. Yhdentymisajankohta jäi kuitenkin veteraanien päätettäväksi.

Keväällä 2000 Kuopiossa pidetyssä rantakalatilaisuudessa sitten allekirjoitettiin yhdyntymissopimus päivämäärän jäädessä vielä auki. Kun JR 9 Kilta 14.3.2006 täytti 40 vuotta, näiden juhlien yhteydessä tehtiin lopullinen päätös ja JR 9 Killasta tuli kyseisen vuoden alusta perinneosasto, joka sitten liittyi prikaatin kiltaan.

Useiden vuosien ajan saimme yhdessä Viljo Nymanin kanssa tehdä perinneosastossa työtä JR 9:n veteraanien hyväksi. Yhdessä saimme myös toteutetuksi kiltojemme yhteiseen haaveen, kun Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuran antoi käyttöömmekä Kauppakulman kellaritilaa. Siitä tuli meille hyvin mieluinen kiltahuone, joka sitten veteraanejamme kunnioittaen ristittiin "Poteroksi".

Siitä, mitä Viljo Nyman JR 9:n Killan pitkäaikaisena puheenjohtajana ehti aseveljiensä ja vapaaehtoisen maanpuolustustyön hyväksi tekemään, tietäisivät parhaiten hänen kanssa yhteistyötä tehneet aseveljet. Tämä kertomus on vain pieni raapaisu, jonka päätteeksi on vain todettava: edesmennyt Viljo Nyman oli mies paikallaan.

Teksti:
Jorma Mikkonen
Puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

KUVIA SYYSKAUDELTA 2010

Syyskuun aamukahvitilaisuus oli Pohjois-Karjalan Aluetoimistossa Kontiorannassa, isäntänä aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Jouni Mattila.

Lokakuun aamukahvia vietettiin Paloaukean museossa Ylämyllyllä, jota esitteli museonjohtaja Mika Nupponen.

Marraskuun vieraana oli kapteeni Markku Rätty Pohjois-Karjalan rajavartiostosta. Hän kertoi tämän hetkisiä kuulumisia rajavartiostosta.

Samassa tilaisuudessa kiltaveli Osmo Hassiselle luovutettiin Maanpuolustuskiltojen liiton myöntämä hopeinen ansioristi.

Joulukuussa kirkkoherra Petri Karttunen kertoi joulun sanomaan liittyen kolmesta itämaan tietäjästä.

Jorma Mikkonen ojensi Pertti Karttuselle kiltalautasen merkkipäivän johdosta.

Aukeaman kuvat:
Erkki Lehtinen

JR 9 Perinneosasto

KUVIA SYYSKAUDELTA 2010

Vuoden 2011 tammikuun aamukahvilla vierailtiin Pielisensuun seurakunnassa, isäntänä kirkkoherra Tapani Nuutinen. Hän kertoi seurakunnan tämän päivän asioista. Puheenjohtaja luovutti kirkkoherralle Kontiorannan hengessä -kirjan.

Vapaaehtoinen veljestuki

Jos haluat tukea JR 9 veteraanityötä, voit maksaa vapaaehtoisen tukimaksun JR 9 Perinneosaston tilille no 577005 – 2189470 (maksulomake lähetetään erikseen kiltatie-dotteen mukana).

MUITA TAPAHTUMIA

Loka- ja marraskuussa perinneosasto pystyi lahjavaroin kuntouttamaan 24 veteraania, puolisoa tai leskeä Joensuun Kuntohovissa. Molempien kurssien yhteydessä pidettiin infotilaisuus.

Marraskuun kuntoutuksen takkaillan osanottajia.

Lokakuun kuntoutuksen takkaillan osanottajia.

AAMUKAHVITILAISUUDET JA TAPAHTUMAT

ma	11.04.	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla ja sen jälkeen tutustuminen Joensuun taidemuseoon
ke	27.04.	Kansallinen veteraanipäivä
ma	09.05.	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla, vieraana rovasti Jouko Pesonen
su	15.05.	Kaatuneiden muistopäivä
la	21.05.	Retki Lieksaan (katso erillinen ohjelma)
la	04.06.	Itä-Suomen sotilasläänin lippujuhlapäivän paraati Joensuussa
ma	12.09.	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla
pe	30.09.	Maanpuolustusjuhla Liperissä yhdessä pääkillan kanssa
su	02.10.	Muistojen konsertti Carelia-salissa
ma	10.10.	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

JR 9 Perinneosasto

Kuntoutukset vuonna 2011

Perinneosaston lahjavaroin kustantamat kuntoutuskurssit on suunniteltu toteutettaviksi Joensuun Vetreassa (entinen Kuntohovi).

17.–22.10. (Broman Group) ja 24.–29.10.2011 (Salomaa-säätiö). Ilmoittautumiset on tehtävä puheenjohtajalle tai sihteerille 15.9.2011 mennessä.

Perinneosaston yhteystiedot

Mikkonen Jorma (puheenjohtaja)

Sumikontie 3, 80910 Kulho,
041 449 2881

Saloheimo Veijo (varapuheenjohtaja)

Torikatu 14 A 18, 80100 Joensuu,
040 568 0589

Lehtinen Erkki (sihteeri)

Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti,
040 742 8623

Osoitteen muutokset ja ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään tekemään sihteerille.

RETKI LIEKSAAN 21.5.2011

Perinneosaston retkikohde on tänä vuonna Lieksa, jossa vierailaan mm. Lieksan rajamuseossa ja kirkossa. Isäntänä ovat Lieksan sotaveteraanit, joiden kanssa nautitaan yhteinen rantakala-ateria.

Lähtö linja-autolla on Joensuusta torin

matkailupysäkillä klo 9.00 ja paluu Joensuuhun klo 18.00 mennessä. Kyytiin voi nousta reitin Joensuu – Lehmo – Kylmäoja – Kontiolahti kk – Eno – Lieksa varrelta.

Sitovat ilmoittautumiset on tehtävä sihteerille tai puheenjohtajalle 15.5.2011

mennessä. Tarkempi ohjelma ja mahdolliset kustannukset ilmoitetaan toukokuun alkupuolella sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

Tervetuloa mukaan yhteiselle retkelle!

HELSINKI-UUSIMAA -OSASTON KUULUMISIA

Pääkaupunkiseudun kiltalaisten ja veteraanien perinteinen Syvärin ylityksen vuosipäivän lounas 6.10. saattoi yhteen tavanomaisen joukon Ostrobotnian Runeberg-saliin. Maittavan lounaan edellä everstiluutnantti Juhani Porvali valotti meille Syvärin varren joukkojen pioneeri toimintaa 1941–44 aikana. Esitelmöitsijä kiitteli erityisesti aihetta laajemminkin tutkineen kapteeni evp Aarno Söderin teosta "Pioneeripataljoona 35 jatkosodassa 1941–1944" toteamalla kirjan olevan pioneeri yksikön täydellisen taistelukertomuksen.

Helsingin paikallisosaston ja JR 9 Helsinki-Uusimaa -perinneosaston vuosikokous pi-

dettiin jälleen Kampin palveluskeskuksen tutuissa tiloissa. Jäsenille tullaan kesän jälkeen postittamaan kutsut Syvärin ylityksen vuosipäivän lounaalle sekä vuosikokoukseen. Veteraaneille tilataan edelleen Helsingin Reservin Sanomat, josta löytyvät pääkaupunkiseudun maanpuolustusta-pahtumien ilmoitukset.

Paikallisosaston ja paikallisen perinneosaston puheenjohtajana jatkaa Osmo Eskola, veteraaniedustajana Matti Stenberg sekä johtoryhmän jäsenenä Lauri Jokinen.

Veteraanijäseniä on pääkaupunkiseudulla jäsenluettelossamme 32, joista 12 on yli

90-vuotiasta ja viisi tulee tänä vuonna täyttämään 90 vuotta. Vanhimmat (2) ovat syntyneet vuonna 1917 ja nuorimmat (4) vuonna 1924. Nuoremman polven kiltalaisia asustelee postimme jakelualueella 30. Tämän joukon ikärakenteesta ei meillä ole tietoja, mutta oletettavasti heistä nuorimpienkin Kontioranta-ajasta on jo kulunut yli 20 vuotta.

Toivotamme paikallisosaston jäsenillemme hyvää kevättä ja helteistä kesää.

Osmo Eskola
Puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

KUVIA SIELTÄ JOSTAIN

JR 9:n veteraanien Veikko Määttäsen, Erkki Pesosen, Reino Kurvisen, Väinö Pykäläisen ja Ensio Mertasen arkistoista rintamakuvia.

Räiskäleen paistajat Nurkka-tukikohdassa kersantti Toimi Vihonen, kersantti Veikko Määttäsen ja sotamies Eino Laine.

7.D:n komentaja tarkastaa JR 9:n asemia tukikohta Simossa 8.7.1943. Kuvassa vas. III P:n kom, majuri Sauli Harjula, 7. D:n ep, majuri Kustaa Puhakka, 9. Kpäällä, luutnantti Matti Annila, vartiomies ja kenraalimajuri Antero Svensson sekä JR 9:n kom, eversti Bertel Ikonen.

4. Komppanian taistelijoita Järvelän tukikohdassa II P:n loholla Ostan länsipuolella.

Kapulatiellä Kaskanen korvessa syyskuussa vuonna 1941.

Korsu ja taisteluhautaa Ostassa vuonna 1943.

EK/I P:n komentokorsu Mosolinassa.

JR 9 Perinneosasto

VUONNA 2011 MERKKIPÄIVIÄÄN VIETTÄVÄT JR 9:N ASEVELJET

98 vuotta

Hyttinen Juhon	10.12.	Hollola
Mäkelä Sulo	11.07.	Laukaa
Nousiainen Toivo	03.06.	Salo

97 vuotta

Kannasto Arvi	02.05.	Isokyrö
Palviainen Vasili	01.11.	Illomantsi
Savolainen Veikko	14.05.	Nilsia

96 vuotta

Hyvärinen Kalle	04.03.	Kuopio
Kukkonen Toivo	01.12.	Tuupovaara
Lappalainen Viljo	21.05.	Imatra
Pylkkänen Otto	15.01.	Lappeenranta
Turunen Heikki	05.09.	Illomantsi

95 vuotta

Kinnula Pauli	27.11.	Pudasjärvi
Mykkänen Veikko	05.09.	Maaninka
Netsäinen Nasti	21.04.	Kemi
Pylkkönen Reino	08.12.	Tervo
Vesalainen Väinö	06.04.	Mikkeli

90 vuotta

Antila Lassi	03.11.	Turku
Arikoski Olli	01.07.	Kuopio
Aromaa Yrjö	20.08.	Jyväskylä
Eronen Kauko	14.07.	Joensuu
Grönfors Väinö	27.06.	Espoo
Hyvärinen Uuras	17.03.	Mikkeli
Häkansson Kurt	07.04.	Espoo
Ikonen Aimo	08.12.	Varkaus
Ikäheimonen Tauno	16.06.	Heinävesi
Jääskeläinen Uuno	30.03.	Joensuu
Kaseva Pentti	01.08.	Forssa
Kekäle Pentti	26.10.	Helsinki
Koponen Vilho	23.12.	Kuopio
Kosunen Kalervo	04.12.	Heinävesi
Kuopio Eino	13.09.	Karinainen
Kuosmanen Aimo	24.12.	Kuopio
Laakkonen Juhon	26.03.	Varkaus
Laakkonen Toivo	08.10.	Illomantsi
Lahdensalo Toivo	24.03.	Kotka
Lappeteläinen Pentti	24.08.	Kuopio
Lievonen Arvo	13.02.	Joensuu
Malinen Veli	11.02.	Kitee
Manninen Ilmari	17.12.	Tohmajärvi
Martikainen Erkki	11.10.	Joensuu

Martikainen Toivo	13.12.	Joensuu
Mettälä Antti	28.05.	Hyrylä
Miettinen Kusti	06.11.	Maaninka
Mikkonen Hannes	06.08.	Kiihtelysvaara
Mäkinen Rauno	29.06.	Mikkeli
Nissinen Erkki	23.07.	Leppävirta
Nyysönen Juuso	13.06.	Leppävirta
Parviainen Viljo	13.05.	Riistavesi
Pesonen Viljam	24.12.	Tornio
Piltz Erik	27.02.	Pori
Punamäki Erkki	19.03.	Jyväskylä
Riikonen Onni	06.07.	Illomantsi
Riikonen Veikko	18.04.	Ilmajoki
Savolainen Olavi	20.07.	Kuopio
Suhonen Seppo	07.07.	Helsinki
Sykkö-Tapaninen Ellen	21.03.	Eno
Toivonen Uuno	30.03.	Luopioinen
Tuure Eero	31.03.	Suomussalmi
Varis Väinö	17.03.	Tuupovaara
Väänänen Aulis	16.01.	Savonlinna

85 vuotta

Marttinen Jaakko	25.07.	Kuopio
Vuoristo Irja	12.05.	Naantali

JR 9 Perinneosasto

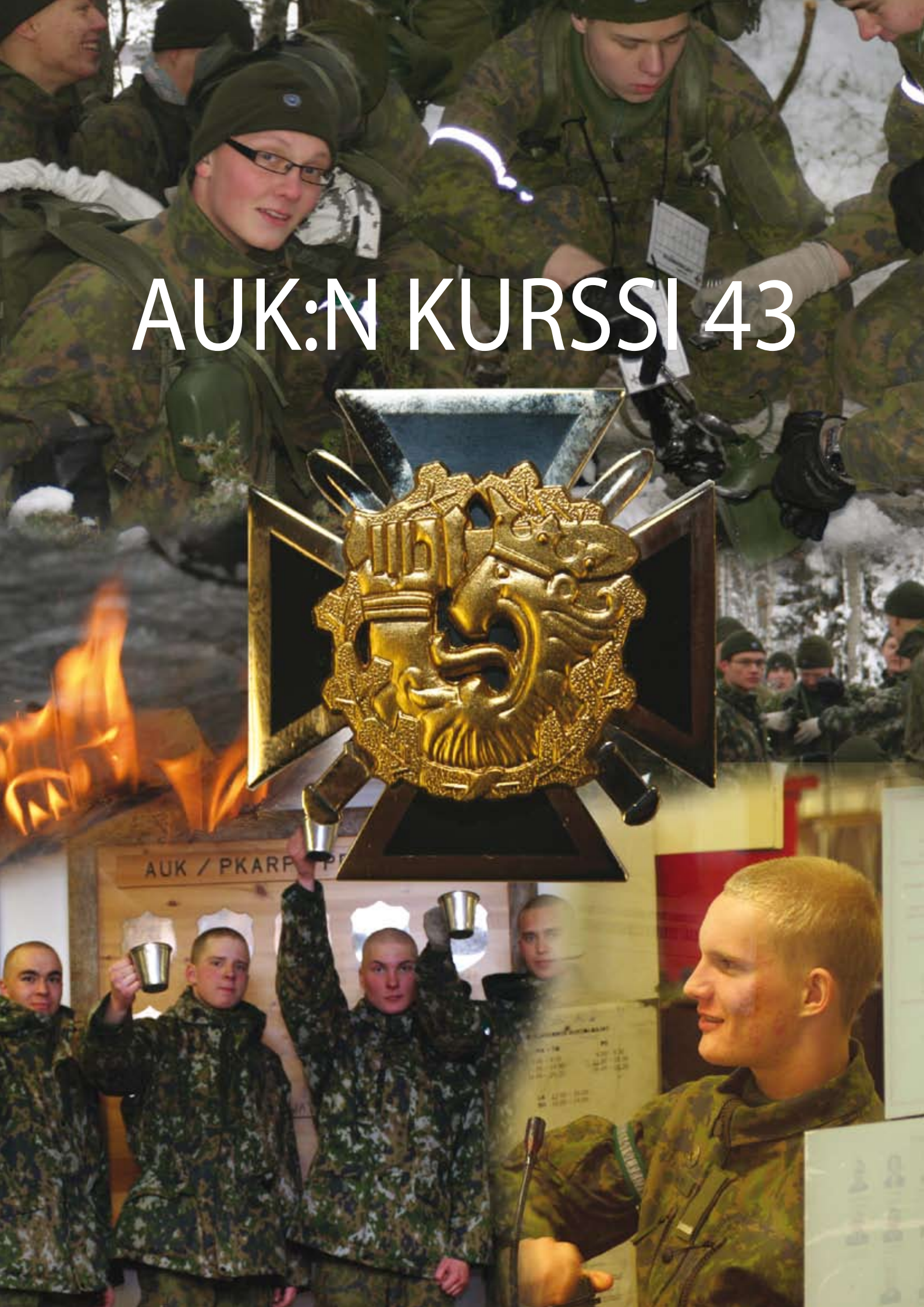

VIIMEISEEN ILTAHUUTOON VUODEN 2010 AIKANA ON KUTSUTTU / SAATU TIETO SEURAAVISTA JR 9 -ASEVELJISTÄ:

Asikainen Eero	Rääkkylä	Kukkonen Väinö	Ilomantsi	Pekkanen Matti	Keuruu
Eronen Toivo	Pyhäselkä	Laitinen Veikko	Polvijärvi	Pentikäinen Paavo	Nilsä
Eronen Uuno	Utajärvi	Laukkanen Pekka	Ilomantsi	Penttinen Onni	Ilomantsi
Hassinen Oiva	Ilomantsi	Leinonen Väinö	Ilomantsi	Päivinen Veikko	Vantaa
Hirvonen Kauko	Joensuu	Leppänen Raimo	Joensuu	Raittila Esko	Hämeenlinna
Hiltunen Toivo	Tohmajärvi	Markula Pentti	Forssa	Rinta-Harri Uuno	Jalasjärvi
Huovinen Johannes	Ilomantsi	Mononen Yrjö	Polvijärvi	Rytkönen Viljo	Eno
Hämäläinen Pentti	Kuopio	Mustakallio Martti	Helsinki	Salorinne Johannes	Joensuu
Ihanus Matti	Ilomantsi	Määttänen Onni	Ilomantsi	Savolainen Toivo	Leppävirta
Ikonen Lauri	Ilomantsi	Nevalainen Antti	Polvijärvi	Soininen Pekka	Polvijärvi
Immonen Viljo	Tohmajärvi	Nokka Ensio	Somero	Timonen Reino	Kitee
Isoniemi Erkki	Oulu	Nyman Viljo	Joensuu	Toivanen Esko	Juankoski
Karttunen Eino	Vieremä	Ojomaa Viktor	Vaajakoski	Turtiainen Risto	Savonranta
Kettunen Veikko	Ilomantsi	Orava Yrjö	Otava	Vanharanta Paul	Turku
Kinnunen Heikki	Rääkkylä	Palm Heikki	Vesanto	Wirta Olavi	Espoo
Koskinen Kauko	Espoo	Parviainen Osmo	Säyneinen		
Kukkonen Viljo	Joensuu	Parviainen Pekka	Ilomantsi		

AUK:N KURSSI 43

KANTAPÄÄN KAUTTA

Aliupseerikouluun valitaan peruskoulutuskauden lopulla alokkaista johtajakoulutukseen soveltuvimmat. Oma halukkuus pyrittään huomioimaan.

Aliupseerikurssi alkaa vauhdikkaasti. Ensimmäisenä viikonloppuna alkaa käytännössä tauoton koulutus. Johtamisen perusteiden opiskelua vauhditetaan toistuvilla happihyppyillä raikkaassa ulkoilmassa sulkeisten muodossa. Toistuvilla sulkeisjärjestysharjoituksilla koulutuksen alussa yhtenäistetään joukko ja annetaan esimerkkejä, että johtaminen käsitteenä on erinomaisen moniulotteista ja tapahtuu aina ainutkertaisessa toimintaympäristössä, toisin sanoen viitekehyksessä. Oppitunnit antavat teoreettista tietoa ja yhtenäistävät käsitteitä johtamisen perusteista. Opetuksessa painotetaan esiintymistä joukon edessä. Jokainen oppitunti aloitetaan Maamme-laululla ja opetusta rytmitetään jatkuvasti pari-, ryhmä- ja joukkoharjoitteilla. Oppilaille opetetaan, että aliupseerikurssi on ehdottoman turvallinen oppimisympäristö. Virheitä ei pelätä, niitä suorastaan toivotaan! Jos kaveri ”jäätty” rinnalla eli menee lukkoon, eikä saa sanaa suustaan, nousee palveluskaveri rinnalta ja auttaa tilanteeseen jämähtänyttä.

Ensimmäiset viikot on koulutusta herätyksestä hiljaisuuteen. Uutena mukaan tulee

aamureippailut ennen aamupalaa. Apukouluttajat saavat luvan nostaa oppilaiden retikulaa aktiivitasoa kolmen minuutin ajan tarpeen vaatiessa. Tällä tarkoitetaan sitä, että havaitessaan veltoilua voi apukouluttaja käskeä johtamansa ryhmän tai joukkueen seuraamaan itseään kolmen minuutin ajan reippaasti juosten. Tällä on oppilasjoukossa voimakkaasti vireystilaa nostava vaikutus.

Aliupseerikurssi pyrkii nostamaan nousujohteisesti koulutettavan oppilasjoukon henkisiä ja fyysisiä valmiuksia. Oppilaat saavat sellaisen koulutuksen, etteivät he omana johtaja-aikanaan tule enää kohtaamaan henkisen tai fyysisen suorituskykynsä ylärajaa. Ylärajan tuntumassa käydään muutaman kerran oppilasaikana. Eräs jaksamisen rajoja koetteleva harjoitus on Tupatuoppi. Marssitaitokilpailun aikana oppilaat siirtyvät tupakunnittain omin jaloin 24 tunnin aikana vähintään puolentoista maratonin matkan. Matkaan ei lähdetä harjoittelematta ja oppilaiden tuki- ja liikuntaelimistä pidetään hyvää huolta monin eri tavoin. Matka ei tapa vaan vauhti.

Aliupseerikurssi kestää 16 viikkoa. Koulutuksen läpikäyneet oppilaat ylennetään alikersanteiksi ja nimitetään eri perusyksiköihin. Koulutukseen ollaan oppilaskyselyiden perusteella erittäin tyytyväisiä. Kerran

on aliupseerikurssikin ”kiva” käydä, ei ehkä toiste. Vanha sanonta kuuluu: ”Kiva on kasukuja kuulla, mutta kovaa on kaskussa elää.” Myös ne varusmiehet, jotka käskettiin johtajakoulutukseen ovat poikkeuksetta tyytyväisiä ja kiitollisia käydystä aliupseerikurssista!

Aliupseerikoulun johtaja vaihtui 1.3.2011. Johtajana jatkaa kapteeni Miika Huovinen. Toivotan antoisaa koulunjohtaja-aikaa. Kiitän kaikkia työtäni Aliupseerikoulussa ohjanneita ja tukeneita tahoja. Erityisesti kiitän omaa henkilöstöä - työkavereitani.

Teksti:
Majuri
Markku Vääänen

TAKSI 35
Mikkeli
0440 707035

heikki.siitonen@taksimikkeli.fi
jukka.jääskeläinen@taksimikkeli.fi

Nordea Pankki Suomi Oyj

Nordea

On viisasta tarkastella asioita useasta eri näkökulmasta.

Sijoitusjohtajamme katsoo varallisuudenhoitoa aina sinun lähtökohdistasi. Hän kuuntelee sinua ja ehdottaa ratkaisuja omien tavoitteidesi pohjalta. Tärkeintä varallisuuden hoidossa on johdonmukaisuus. Siksi yksilöllisen sijoitussuunnitelman laatiminen on viisas teko.

Soita maksutta 08001-98989 ja sovi aika tapaamiseen. Tervetuloa.

Nordea Private Banking on Pohjoismaiden paras varallisuudenhoitaja vuonna 2010 (Euromoney-lehden tutkimus).
nordeaprivatebanking.fi

Private Banking

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖSTÖ

Takarivi vasemmalta: luutnantti Mikko Nylund, ylikersantti Juhani Nevalainen, luutnantti Jarno Asikainen, yliluutnantti Jarmo Kolu
Eturivi vasemmalta: yliluutnantti Janne Jalovaara, luutnantti Toni Tumma vuori, majuri Markku Vääänen, yliluutnantti Marko Karppinen, yliluutnantti Janne Suhonen
Kuvasta puuttuvat: yliluutnantti Ville Vaittinen, luutnantti Jani Toivanen, kersantti Juho Rautiainen, luutnantti Santeri Hasunen, luutnantti Erkka Vesanen, ylikersantti Jyrki Pönkkä

JÄÄKÄRILINJA

Jääkäriinjalla tunnettuja asioita ovat tuli ja liike, "runtu on rakkautta", jääkärihenki ja tapahtumarikkaat harjoitukset.

Kurssin alussa meitä oli moneksi, mutta emme vielä tiedäneet mitä jääkäriä olemisen vaatii. Opimme kantapään kautta jääkärihengen todellisen merkityksen: "Anna

itsestäsi 110 % taistelivatoveria unohtamatta." Yhteiset hetket linjalla paljastivat meistä monia puolia, hyviä sekä huonoja.

Jääkäriinjalla 43 on tarjonnut hienoja hetkiä kaikille, myös muille linjoille. Emme voi unohtaa niitä virkeitä mutta kylmiä Jamis-aamuja, jolloin herättiin toverin vierestä

taistelua odotellen. Konekivääri nakuttaa ja metsän siimeksestä kuuluu eläimellisiä karjaisuja, jääkäri toteuttamassa sitä itseään: Tulta ja liikettä! Ihan mihin vaan emme tyytyneet, ja linjasta kehkeytyi joukko periksi antamattomia kärkitaistelijoita. Muut tekee mitä osaa, jääkärit tekee mitä käsketään.

Yläriivi vasemmalta: Enojärvi Artur, Penttinen Jukka Kalevi, Sivonen Juuso Olavi Antero, Turunen Antti Jeremias, Laitinen Matti Sauli Pietari, Vuojärvi Petja Viktor, Kotta Asmo Markus, Ripatti Jani Ville Tapani, Häkkinen Joonas Aleks, Kaivonurmi Tero Marko Petteri, Juvonen Topi Juhani

Toiseksi ylin rivi vasemmalta: Meriläinen Antti Kalervo, Matikainen Jerko Mikael, Tarvainen Joonas Kasper, Silvaniemi Markus Erkki Johannes, Mutta Mikael Johannes, Janhunen Toni Tapani, Gavrilov Tuukka Johannes, Kaplas Henri Kasper, Rautaparta Reko Paavo Ilari, Johansson Juho Herman, Havunen Tomi Jarkko Juhana

Kolmanneksi ylin rivi vasemmalta: upskok Korhonen Matti Juhani, upskok Oksman Janne Pekka Oskari, Husso Anthony Daniel Jean-Christian, Kujala Sami Petteri Wilhelm, Kokkola Tuomas Artturi, Rissanen Ville Juhani, Kankkunen Jani Juhani, Härmäläinen Timo Markus, Väänänen Eeki Aapo, Haikonen Joni Sakari, Pynnönen Juho Sakari, Rantanen Matti Ensio, Muhonen Ossi Viljam, alik. Manninen Antti Jaakko Petteri

Alin rivi vasemmalta: upskok Pehkonen Jyri Veikko, Mikkonen Anna-Reetta Maria, Tolvanen Lasse Taneli, Lappeteläinen Jenni Johanna, Rajasuo Pia Kristiina, Hietatalo Joni Petteri, Siimala Maiju Annele, Pasanen Toni Antero, Paakkunainen Jesse Petteri, Toivola Miia Marina, Pirhonen Mari Johanna, alik Putto Ari Matti

AUK:n kurssijulkaisu

SISSILINJA

”Kunnolla!”

Kaikki varmasti tiesivät sissilinjan valitessaan, ettei kyseessä ollut helpoin mahdollinen linja aliupseerikoulussa. Havumiehiltä vaaditaan kovaa kuntoa ja rautaisia hermoja. Tervetuloitovotus antoi ehkä hieman esimakua tulevasta: linjalaiset eivät olleet ehtineet purkaa edes tavaroitaan, saati astua aliupseerikoulun tiloihin, kun jylisevä ääni käski kaikkia jo ryhmittymään morttisäkit mukanaan vesitornin juurelle. Parasta mahdollista vauhtia, totta kai.

Sissit ovat vihollislinjojen takana toimivia taistelijoita, jotka kuluttavat, häiritsevät

ja raastavat vihollisjoukkoja. Toiminnan kaukana omista joukoista mahdollistavat viekkaus, maastontuntemus, hyvät erätaidot sekä periksiantamattomuus. Sissien on sanottu olevan äänettämiä metsän eläimiä, ja onpa heitä verrattu myös metsän kunikaaseen, karhuun.

Sissilinjalaiset ovat usein sanoneet, että yhteinen kärsimys yhdistää – eikä tämä kurssi tehnyt sen suhteen poikkeusta. Lukuisat yhdessä marssitut kilometrit, sateessa hystistyt leiripäivät sekä unettomat yöt on kuitenkin yhdessä selätetty – monesti hurtilla

huumorilla. Oppilaat ovat muun muassa naurattaneet väsyneitä kipinämiehiä unissa puhumisillaan, erilaisilla kömmähdyksillään ja töhöilyillään sekä tietenkin sivistyneillä vitseillään linjavarteissa, jonka ovat varmasti apukouluttajamme, alikersantit Björninen ja Voutilainenkin huomanneet.

Jos sissit ovat metsän kuninkaita, sama ei ole ainakaan pätenyt tämän linjan kohdalla kasarmielämään. Eräs jääkäriinlinjan oppilas sanoi kerran, että sissit ovat metsän nopeimpia eläimiä, mutta yksikössä toiminta on ajoittain hidasta.

Yläriivi vasemmalta: Toivakka Tuomas Akseli, Laine Joonas Jaakko Tapio, Silvennoinen Janne Yrjö Valter, Rautiainen Simo Matti-Petteri, Tiitta Jaakko Emil, Miettinen Mikko Oskari, Ilmakari Samuli Johannes, Ojanperä Oskari Jaakko Matias, Villanen Teemu Jere Johannes, Kinnunen Mika Antero, Helkkula Eero Jalmary

Toiseksi ylin rivi vasemmalta: Paakkunainen Juha Aleks, Hirvonen Eino Petteri, Heino Niko Henrik Nestori, Leppänen Juho Tapani, Miettinen Marcus Alexander, Ohtonen Tommi Taneli, Merilä Henri Aulis, Hiles Matti Santeri, Hämmäläinen Tommi Aleks, Korhonen Teemu Tapani, Willner Joel Jacob

Kolmanneksi ylin rivi vasemmalta: Tarvainen Atte Juhani Joonatan, Virnes Lauri Tapio, Rytönen Topi Tapani, Kontkanen Iiro Petteri, Kyllönen Ossi Petteri, Nousiainen Joni Kristian, Sidorenko Evgueni, Häkkinen Otto Matias, Koponen Esa-Pekka, Toivola Riku Hermann, Mehtäläinen Riku Santeri

Alarivi vasemmalta: alik Voutilainen Antti Santeri, Havukainen Hannes Henrik, Nieminen Juuso Petrus, Turunen Nico Petteri Antton, Asikainen Tuomas Ilari, upskok Vaittinen Jussi Joonas Aleksanteri, alik Björninen Mikko Aleks

KRANAATINHEITINLINJA

Kurssi 43:n heitinlinja sai heti alusta alkaen kuulla olevansa huonompi kuin edellinen kurssi. Tästä huolimatta toinen heitinryhmä kävi hakemassa tupatuopista kaksi kuntsaria.

Kurssin aikana selvisi myös, että ampumaharjoitus voi olla todellinen taisteluharjoitus, että vanupuikko ei kuulu korvaan vaan heittimen ajopyörästä puhdistukseen ja että raskaat heittimet voivat tarvittaessa muuntua kevyiksi heittimiksi.

Heitinmiehen sydän lämpenee aina, kun hän kuulee sanat "parikaapeli", "pitkälanka-antenni", "viikko-ohjelman muutos", "valka" ja "Nyrkki kokoon!"

Heitinmiehen tulee osata kaikesta kaikkii. Tämä ilmeni myös linjan kokeissa, joissa

tarvittiin tietoa jalkapallosta ja salkkarien näyttelijöistä.

Yläriivi vasemmalta: Hassinen Joni Kari Mikael, Kyyrönen Paavo Juhani, Tuunanen Juuso Mikael, Heikura Henri Mikael, Lehtilä Juha-Pekka Tapani, Hynönen Pekka Tapani, Niemeläinen Vesa Tapio, Karppanen Jukka-Pekka Tapani, Pöykiö Matti Samuli, Lasonen Juho Johannes, Majuri Niko-Pekka Eemeli, Vartiainen Pekka Veikko Ilmari

Keskiriivi vasemmalta: Rautapää Antti Veikko Sakari, Tiusanen Jarno Artturi, Lankinen Mika Petteri, Laurila Joel Mikael Seponpoika, Venäläinen Jukka-Pekka Olavi, Jurvanen Lauri Eevertti, Hirvonen Tuomas Samuel, Mujunen Matti Oskari, Ohtonen Renne Joona Jesperi, Keinonen Anssi Petteri, Harjulampi Esa Antero, Pajarinen Jere-Pekka Johannes

Alariivi vasemmalta: alik Metsälä Jarkko Petteri, Nevalainen Meira Emilia, Pullinen Niko Joona Petteri, Sikiö Juuso Joonas, Kokkonen Maikki Tuula Hannele, Koistinen Susanna Birgitta, Koponen Maarit Anniina, Kosonen Katja Eveliina, Lintunen Ville Sakari, Lievonen Leevi Eelis, Nousiainen Oskari Matias, Natunen Herkko Hermanni, alik Kervinen Pete Juhani

PANSSARINTORJUNTALINJA

”Rakkautta ja panssarintorjuntaa!”

19 urhoollista soturia saapui panssarintorjuntalinjan kurssi 43:lle ottamaan selvää, mitä armeija on miehekkäimmillään. Muutama mies joutui lopettamaan kesken, mutta kaikki linjan loppuun käyneet voivat olla tyytyväisiä. Panssarinmurskaajien koulutus oli fyysisesti ja henkisesti paikoin äärimmäisen raskasta. Erityisesti kanttia

mittasivat koulutushaarakokeet, ”hajoleiri” ja kalustomarssi. Sitkeydellä ja kuuluisalla pst-hengellä hoitelimme kuitenkin vaikeimmatkin esteet ja pelätyimmät vaunut.

Tehtävät kannatti suorittaa – ja vaaditussa ajassa. Pelkoakin aiheuttanut sana minuutti tuli neljän kuukauden aikana riittävän tu-

tuksi. Eikä varoituksiltakaan välttytty. Meistä kasvoi kuitenkin ajan kanssa pesunkestäviä pst-karjuja, ja viimeistään linjan lopussa saimme todeta lauseen ”Häviäjät yrittävät parhaansa, pst-mies suorittaa annetun tehtävän” paikkansapitäväksi.

Yläriivi vasemmalta: Kojo Paavo Sakari, Tiainen Iiro Petteri, Kastinen Timo Lauri Juhani, Holopainen Joni Marko Ensio, Paananen Juuso Johannes, Vatanen Mikko Tapani, Muhonen Henri Petteri, Kuivalainen Kristian Tomi Mikael, Hämäläinen Tuomas Antti Pellervo, Vilander Miikka Sakari, Mäkinen Miika Samuli

Alarivi vasemmalta: kers Pitkänen Mika Tapani, upskok Vuorela Lassi Oskari, Rouvinen Lari Jasper, Sahlman Mikko Tapio, Immonen Jirka Jonas, Halahuhta Iiro Juha Kristian, Kaikkonen Anssi Juhani, Hämäläinen Petja Mikael, Neuvonen Oskari Mikael, Heiskanen Mika Tuomas, kers Kankkunen Jesse Olli Petteri

MOOTTORILINJA

”Kun mikään ei riitä”

Synnyttäiset johtajat alusta alkaen. Nämä eivät lepää edes vapaa-ajallaan. Niin, mikä vapaa-aika... Iltavapaita ei koskaan. Moto häviää aamulla ensimmäisenä ja palaa illalla viimeisenä palveluksesta. Kaikesta

huolimatta rekkamiesten suista kuuluu päivittäin: ”Hyviä hommia!”

Linjan sisällä joka asiassa yhteisymmärrykseen pääsy on lähes mahdotonta. Kunin-

kaallinen moottorilinja, mutta silti koulun vihatuin linja. Jopa niin ylivoimainen, että perinteinen tupatuoppi suunniteltiin sille viikonlopulle, jolla motot olivat leirillä.

Yläriivi vasemmalta: Rautiainen Janne Sakari, Vuojolainen Aleks Eemeli, Juvonen Petri Tapio, Vlasoff Joonas Petteri, Hirvonen Anssi Olavi
Alarivi vasemmalta: Koponen Anssi Tapio, Väyrynen Ossi Heikki Eemeli, Hiltunen Hannu-Walteri, Koponen Suvi Maria, Lindroos Olli Otto Mikael
Kuvasta puuttuvat: Kolehmainen Eetu Otto Aleks, Kupiainen Juho Aleks

TULENJOHTOLINJA

Eräänä sateisena päivänä aliupseerikoulun pihaan saapui joukko hämmentyneitä jääkäreitä, jotka miettivät, mihin tässä tulikaan lähdettyä. Tämä kolmentoista jääkärin muodostama lauma asettui tiukan teksirallin saattelena aliupseerikouluun asumaan.

Tämä tulenjohtolinjalle päätyneet poppoo rupesi hajottavien hetkien, repivien runtujen ja härskin huumorin myötä hitsautumaan yhteen vääjäämättömästi kuin takapuoli pitkällä marssilla. Tätä edesauttoi myös kouluttajan ja kokelaan jämäkkä ote linjan oppilaista.

Tulenjohtolinja kärsi raskaita tappioita AUK:n seitsemännellä viikolla, kun reserviupseerikoulu kaappasi viisi oppilasta. Jäljelle jääneet kahdeksan "tötteröä" jatkoivat kuitenkin puurtamistaan, jopa entistä kovemmin. Nämä sankarit osoittivat taitonsa ja taisteluhenkensä mm. aselajiharjoituksessa, jossa taisteltiin yhden-kolmen hengen tulenjohtueilla sekä tupatuopissa, joka perinteistä huolimatta käveltiin loppuun asti.

Nyt "tujut" katsovat eteenpäin kohti uusia haasteita ja hajotuksia, joista kuitenkin pitäisi selvitä TJ:n taidolla, tahdolla tai pyhällä hengellä. Jos muu ei auta, rukoilemme seu-

raavasti: "Sanla meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun avaimesi. Tulkoon sinun tulikomentosi, myös maalla kuin merelläkin. Ja anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen tuliannoksemme. Ja anna meille meidän kirjoitusvirheemme anteeksi, kuten mekin anteeksi annamme niille, jotka eivät maaliin osuneet. Äläkä saata meitä kohtaamistaisteluun, vaan päästä meidät sotilaskotiin. Sillä sinun on isku, peite ja este, iankaikkisesti. AM."

Yläriivi vasemmalta: Alatarvas Pauli Markus, Niiranen Markus Antti Olavi, Leminen Arttu Oskari, Järvinen Matias Antti Eemeli, Udd Mikael Juho Erik, Lindberg Niklas Juhani, Huhtilainen Hannes Heikinpoika

Alariivi vasemmalta: upskok Karvinen Asmo Ilmari, Jyrkinen Samuli Tapio, Jääskeläinen Jarna Katariina, Sorsa Tia Janina, Turkulainen Eero Heikki Ensio, Martikainen Tuomas Juhani

Kuvasta puuttuu: Soininen Tatu Paavo Petteri

**TAKSI 49
Mikkeli**

0440 707049

irmeli.tirranen@taksimikkeli.fi

Viisumipalvelut Venäjälle
luotettavasti ja edullisesti

visator

Lappeentie 19-21

55100 IMATRA

p. 0400 238 348

www.visator.fi

visator@pp.inet.fi

Myös postin kautta.

Tervetuloa asioimaan kanssamme!

SISSIRADISTILINJA

”Labor omnia vincit improbus”

Oli synkkä ja sateinen syyskuinen perjantaiaamu, ja aliupseerikoulun uudet oppilaat olivat juuri saapuneet uuteen opinahjoonsa. Tästä tasaisen vihreästä joukosta erottui kuitenkin pian edukseen pieni, mutta sitäkin särmempi joukko taistelijoita – sissiradioaliupseerilinja.

Koko saapumiserästä, joka oli noin 700 taistelijaa, Sirad 1 ja 2 -testien jälkeen valittu joukko sai alusta alkaen tottua upseerikokelaidemme hellään isälliseen huolenpitoon. Heidän toimestaan saimme tutustua useaan otteeseen vesitornin ja Saharan koivun ympäristöön, kunnes olimme saavuttaneet

linjallemme ominaiset raudanlujan sisäisen itsekurin ja teräksisen selkärangan.

Itsekuri ja teräksinen selkäranka ovatkin olleet ehdoton elinehto selviytyäksemme ankarasta koulutuksesta. Koulutuksen fyysinen vaativuus tuli todettua useaan otteeseen. Mutta yhteinen kipu yhdistää – tämän olemme huomanneet monien unettomien taisteluharjoitusten aikana, kun olemme päässeet yhdestä tehtävästä suoriuduttamme pakkaamaan tukikohdan radiokalustoineen rikkoihin ja aloittamaan pikamarssin kohti seuraavaa tehtävää jatkuvan vihollisuhan alla.

Tänä vuonna tupatuopin voitto jäi hyvinkin pienestä kiinni, mutta siradit tai sissit, haumiehet ovat aina kärjessä. Tosin mainita täytyy, että sissiradistit veivät pikamarssin saapuen kaksoisvoitolla maaliin yli tunnin muita ryhmiä ennen.

Joukkuekaudellamme (P-, E- ja J-kausi) rankka koulutuksemme tulee jatkumaan yhtä vaativana kuin tähänkin asti, muiden johtajien aloittaessa alokkaiden opastamisen armeijan saloihin...

Yläriivi vasemmalta: Snicker Pekka Juhani, Salonen Tapio Valtteri, Haapiainen Arttu Anselm, Piiparinen Olli Matti, Antell Mikko Olavi, Paroinen Veli Jussi, Ruokokoski Leo Henrik, Syrjä Miikka Ilari, Nostolahti Anton Risto Matias

Alariivi vasemmalta: upskok Karvinen Miska Aleks, Heinonen Venni Toivo Vihtori, Tuovinen Kimmo Petteri, Juvonen Antti Artturi, Törrönen Ahti Tapio, Törn Yrjö Pekka Aleks, Karppinen Ville Johannes, Ikonen Juho Kyösti, Aholin Tomi Petteri, Hassinen Tuomas Henriikki, Martikainen Sami Mikael, upskok Paakkunainen Tomi Juhani

SOTILASPOLIISILINJA

Sotilaspoliisien tehtävänä on rauhan aikana turvata varuskunnan ja puolustusvoimien alueita, kalustoa ja henkilöstöä. Sodanajan tehtäviin kuuluu muista aselajeista poiketen paljon asutuskeskustaistelua. Myös vihollisen erikoisjoukkojen kiinniotto ja tuhoaminen ovat osa sotilaspoliisien toimintaa.

Kaiken kaikkiaan yli sadasta SPOL-koulutukseen hakijasta ja 40:stä koulutukseen hyväksytyistä valittiin aliupseerikouluun 12 oppilasta. Kolme urhoa lähti etsimään luovutusta Reserviupseerikoulusta, kun taas yhdeksälle muulle riitti aliupseerikoulun aktiviteetit Pohjois-Karjalan luonnossa. Vaikka SPOL-linja olikin vahvuudessaan AUK:n pienin, sen läsnäolo kyllä huomattiin.

Yläriivi vasemmalta: Väinölä Mika Tapio Valtteri, Hassinen Jani Petteri, Marjola Tuomo Arvo Antero, Laukkanen Jarkko Tuomas, Korhonen Joonas Samuli, Martikainen Kasper Pekka Johannes

Alariivi vasemmalta: upskok Mikkonen Joni Samuel, Väisänen Paavo Tapio, Hirvonen Jonne Henri Juhani, Niskanen Arttu Mikko Kalevi, Kormilainen Aleksi Tauno Olavi, Kolehmainen Mari Anneli, Kari Sami Petteri, upskok Mujunen Teemu Petri Aleksi

OHJUSOPPIA KAINUUSTA

Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan saatesanoilla lähdimme 9. syyskuuta 2010 kohti Kainuun Prikaatia. Kahdellatoista jääkärillä oli edessään uusi, raskas lähipanssarintorjuntaohjus NLAW -aliupseerikurssi.

Kainuun Prikaati oli hyvin erilainen prikaati; suurempi kooltaan ja varusmiesmäärältään. 3. Jääkärikomppania, jossa aliupseerikurssimme sijaitsi, oli toimintamalleiltaan ja varustukseltaan hyvin erilainen. Komppanian uudet tavat ja säännöt toivat mukanaan uusia haasteita ja tapoihin totuttelemistä Pohjois-Karjalasta tulleille jääkäreille. Myös Kainuun karu maasto oli oma haasteensa metsässä liikkussa ja toimiessa.

Koulutus oli mielenkiintoista. Kouluttajien ammattitaito teki vaikutuksen useissa eri koulutuksissa ja taisteluharjoituksissa. Koska majoittauduimme ja työskentelimme yhdessä jääkäriinjan aliupseerioppilaiden kanssa, opimme samalla myös toimimaan osana jääkärijoukkoa. Esimerkiksi yhtymäharjoituksessa panssarintorjuntalinjan oppilaat toimivatkin jääkärikomppanian osana ilman panssarintorjunta-aseita.

Aliupseerikoulun ensimmäinen vaihe oli enimmäkseen totuttelemistä ryhmänjohtajana toimimiseen, siinä samassa tuli esiin oma koulutushaaramme ja sen tärkeät osat. NLAW-koulutukset alkoivat myös, mutta niihin keskityttiin enemmän aliupseerikurssin toisessa vaiheessa. Toinen vaihe painotui enemmän omaan aselajiimme ja NLAW-koulutukseen. Silloin saimme suuremman kuvan siitä, miten NLAW-ryhmänä toimitaan. Eräiden päivien koulutustilanteisiin toi oman lisänsä Pohjois-Karjalan Prikaatin tuttujen kouluttajien paikalla olo.

NLAW-ohjusjärjestelmään saatiin hyvä oppi ja tuntuma monissa erilaisissa koulutuksissa ja harjoituksissa. Erityisesti mieleen jäi hyvin toimivat simulaattorijärjestelmät, jotka mahdollistivat osumien varmennuksen ja välittömän palautteen amunnasta. Tärkeämpänä taistelukoulutuksen kannalta toimi NLAW:n ulkosimulaattorijärjestelmä,

jolla pystyttiin ampumaan vaarattomasti aitoihin hyökkäysvaunuihin ja muihin ajoneuvoihin. Tämä antoi tunteita ja harjoitusta oikean ohjuksen ampumista varten. Koulutuksissa oli kuitenkin pääpainona NLAW:n kanssa toimiminen, ohjus oli meillä aina mukana ja sen kanssa opittiin toimimaan kovankin paineen alla. Suorituskykyä paransi myös se, että tiesimme kantavamme asetta, johon pystyy luottamaan.

Kurssin hienoimpia hetkiä oli kovien ohjusten ampumapäivä. Varmasti ja luotettavasti toimiva rekyylitön ohjus toi ammunnoissa esille sen, mitä siitä oli meille kerrottu ja opetettu. Ennen amuntaa oli huomattavaa jännitystä ilmassa, mutta se loppui heti, kun ohjus oli osunut kohteeseensa. Räjähdyksen voimakkuutta oli vaikea edes käsittää, ennen kuin sen pääsi näkemään. Ohjuksen rekyyllittömyyden huomasi hyvin myös ampumahetkellä, jolloin ohjusta pystyi seuraamaan sen suurentavalla päivätahtämällä ilman tähtäimen heilahtamista. Lisäksi useat suurnopeuskamerat olivat dokumentoimassa ammutatapahtumaa, koska ammunta oli osa puolustusvoimien tutkimustyötä, jossa tutkittiin muun muassa panssarinläpäisyä.

Aliupseerikoulusta päästyämme palasimme takaisin Pohjois-Karjalan Prikaatiin aliupseereina. Kainuun Prikaati jätti mieleemme hyvät muistot paikasta, tavoista ja sen henkilöistä. Myös hyväksi koetut uudet tavat ja toimintamallit tulivat mukamme Pohjois-Karjalan Prikaatiin asti.

Palvelusmotivaatiomme on tällä hetkellä todella korkea useiden uusien hyvin opettujen oppien ja tapojen ansiosta, sekä tieto siitä, että olemme yksikköme ensimmäiset raskaan lähipanssarintorjuntaohjuksen aliupseerit. Tämä tuo meille tiettyä vastuuta ja intoa antaa kaikki tieto ja taito tuleville alaisillemme.

Teksti:
Alikersantti
Ville Kohonen

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

PRIKAATIN ESIKUNTA

JOENSUU

KUOPIO

MIKKELI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

SAVONLINNA

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

HEINÄVESI

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

PANSSARINTORJUNTAKOMPPANIA

JOROINEN

JUVA

PIEKSÄMÄKI

SISSIKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

ALIUPSEERIKOULU

LIPERI

OUTOKUMPU

KAAVI